

การศึกษาเปรียบเทียบของประกอบทางคานาเศรษฐกิจ การปรับตัว
และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษา ป.กศ. ชั้นปีที่ ๒
ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
ของวิทยาลัยครู ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ปริญญานิพนธ์

ของ

บุพิน นิสันต์

THE MAHARAJA
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๗ มีนาคม ๒๕๑๕

การศึกษาเปรียบเทียบของผลกระทบทางค่าเศรษฐกิจ การปรับตัว
และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษา ป.กศ. ชั้นปีที่ ๒
ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงและต่ำ
ของวิทยาลัยครู ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บทคัดย่อ

ของ

บุพิน นิสันต์

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการ ศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
๙ มีนาคม ๒๕๑๕

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางงานเกษตร การปรับตัว และการเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษาป.กศ. ชั้นปีที่ ๒ ที่ผลิต สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ว่าจะมีความแตกต่างกันอย่างไร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ป.กศ๑ ชั้นปีที่ ๒ ของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling) มาจำนวน ๕๕๓ คน นำมาจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ อายุ จำนวนพี่น้อง และรายได้ของบิดามารดา การรวบรวมข้อมูล กระทำโดยใช้แบบสำรวจ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความแปรปรวน (S^2) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t - test) -

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาทั้งสามด้าน มากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในด้านเพศนั้น ผลการเปรียบเทียบองค์ประกอบ แต่ละด้านพบว่า เพศชายมีปัญหาทั้งสามด้านนี้มากกว่าเพศหญิง ถ้าพิจารณาทั้งระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและตัวแปรอื่น ๆ พร้อมกันแล้ว ปรากฏผลการวิจัยว่า กลุ่มต่ำชายมีปัญหาทั้ง สามด้านมากที่สุด กลุ่มต่ำที่มีอายุ ๑๕ ปี และสูงกว่า มีปัญหาด้านเกษตรธุรกิจและเข้าร่วม กิจกรรมมากที่สุด กลุ่มต่ำอายุ ๑๓ ปี และต่ำกว่า มีปัญหาปรับตัวมากที่สุด สำหรับเรื่อง จำนวนพี่น้องในครอบครัว กลุ่มต่ำที่มีพี่น้อง ๔ คน และมากกว่ามีปัญหาทั้งสามด้านมากที่สุด และกลุ่มสูงที่มีจำนวนพี่น้อง ๑ - ๔ คน มีปัญหาเหล่านี้น้อยที่สุด สำหรับเรื่องรายได้ของ บิดามารดานั้น กลุ่มสูงและต่ำที่บิดามารดามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท มีปัญหาเกษตรธุรกิจ มากที่สุด กลุ่มต่ำที่บิดามารดามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท มีปัญหาการปรับตัวมากที่สุด) และ กลุ่มต่ำบิดามารดามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด

A COMPARATIVE STUDY OF THE HIGH AND LOW ACADEMICALLY ACHIEVED
SECOND YEAR STUDENTS OF BANGKOK AND THONBURI TEACHERS'
COLLEGES AS RELATED TO THE FINANCIAL STATUS,
SELF-ADJUSTMENT AND THE COLLEGE ACTIVITIES
PARTICIPATION IN THE ACADEMIC YEAR 1971

ABSTRACT

BY

YUPIN NITSAYAN

Presented in partial fulfilment of the requirements
for the Master of Education degree
at the College of Education
March 7, 1972

The research has been conducted to find out the relationship of the three factors, namely, financial status, self-adjustment and activities participation of the students^y to their high and low academic achievements^{accordingly}. The random sampling of 543 students were classified by level of academic achievement, sex, age, number of siblings and family income. The data collecting was done by means of questionnaires. The statistical techniques used were mean ($\bar{X}$), variance (S^2) and critical ratio. The findings of the study are as follows:

Those of the low academically achieved faced the three problems more seriously than those of the high academically achieved group. According to sex classification, the males also had more problems than the females. Considering the academic achievement and of all other variables, it was found that the low academically achieved males faced the problems most seriously. The low academically achieved at the age of 17 or below faced the self-adjustment problem most seriously. According to the number of siblings, those of the low academically achieved of 8 or more siblings faced the three problems most seriously. The high academically achieved of 1 - 4 siblings faced the three problems the least. According to the family income, the high and low academically achieved whose parents earned 0 - 1000 bath per month faced the financial problem most seriously. The low academically achieved whose parents earned 0 - 1000 bath per month faced the self-adjustment problem most seriously. The low academically achieved whose parents earned 2001 - 3000 bath per month participated in the activities at the highest degree.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปัญหานี้จนบัดนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร วิทยาลัยการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยการศึกษ
ได้

นางวิไล ธรรมะรัตน์ ประธาน

นางสมศรี ธรรมะรัตน์ กรรมการ

๓ มีนาคม ๒๕๑๕

ประกาศคุณูปการ

ในการเขียนปฏิญญาพันธฉบับนี้ ผู้เขียนได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำอย่างดี จากรองศาสตราจารย์ นาฏเฉลียว สุมาวงศ์ และอาจารย์สมบุญ ชิตพงศ์ จึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่กล่าวนามมานอย่างสูง

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการและหัวหน้าแผนกทะเบียนวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนคร - ชนบุรี ทุกแห่ง ที่กรุณาให้ความสะดวกในการรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดียิ่ง และผู้เขียนขอขอบพระคุณ อาจารย์โชติ เพชรชื่น ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในเรื่องศึกษาคำนวณข้อมูล อาจารย์เยาวลักษ์ม ติละชาติ อาจารย์ภรณ์ กุญชรวิไล ที่กรุณาช่วยแก้ไขบทความภาษาอังกฤษ

ในการทำปฏิญญาพันธฉบับนี้ คุณหมเพชร ฉัตรสุกกุล คุณวนิดา มนต์ไพมูลย์ คุณธีรศักดิ์ กริพรวีสิริ คุณจางง ผลบุญ คุณจุฑามล พูลภัทรชีวิน คุณเคลือม บุญแก้ว คุณนิพนธ์ คงเจริญ คุณพรพิมล เพ็งศรีทอง และคุณสนั่น ประจงจิตร ได้ช่วยเหลือด้วยประการต่าง ๆ จนปฏิญญาพันธฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ผู้เขียนจึงขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณณรงค์ สุภาพิพัฒน์ แห่งบริษัท DATAMAT ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการศึกษาคำนวณข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และคุณเรศนา พุกพูน แห่งสำนักอธิการ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ที่ช่วยพิมพ์ปฏิญญาพันธฉบับนี้ด้วยความเรียบร้อย.

ยุพิน นิสัยนต์

สารบัญ

บทที่	เนื้อหา	หน้า
๑	บทนำ	๑
	ภูมิหลัง	๑
	ความมุ่งหมายในการศึกษากนกัว	๔
	ความสำคัญในการศึกษากนกัว	๔
	ประโยชน์ของการศึกษากนกัว	๕
	เหตุผลเบื้องต้นซึ่งสมมุติฐานในการศึกษากนกัว	๕
	สมมุติฐานในการศึกษากนกัว	๗
	ขอบเขตของการศึกษากนกัว	๗
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๗
๒	เอกสารและการกนกัวที่เกี่ยวข้อง	๘
๓	วิธีดำเนินการ	๑๗
	การร่างแบบสำรวจ	๑๘
	การทดลองใช้แบบสำรวจ	๑๙
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๑๙
	การรวบรวมข้อมูล	๒๓
	การจัดกระทำกับข้อมูล	๒๓
๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๐

บทที่

หน้า

๕	สรุปผลการเก็บกากแก้ว	๗๕
	ปัญหา	๗๕
	ความมุ่งหมาย	๗๕
	กลุ่มตัวอย่าง	๗๕
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๗๕
	ข้อสมมุติฐาน	๗๕
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๗๕
	อภิปรายผล	๘๒
	ข้อเสนอแนะ	๘๘
	บรรณานุกรม	๙๐
	ภาคผนวก	๙๔
	ภาคผนวก ก	๙๖
	ภาคผนวก ข	๑๐๔

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
๑	ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนเฉลี่ย (Grade Point Average) ที่แบ่ง ๒๕ เปอร์เซ็นต์บนและล่างของนักศึกษาในวิทยาลัยครู	๒๐
๒	แสดงจำนวนนักศึกษาทั้งหมด จำนวนนักศึกษา ๒๕ เปอร์เซ็นต์บนและล่าง และจำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาในวิทยาลัยครู จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๒๑
๓	จำนวนแบบสำรวจที่ส่งไปและใจได้ แยกตามวิทยาลัยครู และเพศ	๒๒
๔	แสดงกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และอายุ	๒๔
๕	แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และจำนวนพี่น้องในครอบครัว	๒๕
๖	แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และรายได้ของบิดามารดา	๒๖
๗	ค่าคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางจิต เศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตาม ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๓๒
๘	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางจิต เศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๓๓
๙	ค่าคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางจิต เศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตาม เพศ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๓๔

๑๐	ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางด้านการ เศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่าง เปรียบเทียบตามเพศ	๓๕
๑๑	ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางด้านการ เศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามเพศและระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๓๖
๑๒	ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางด้านการ การปรับตัว ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามเพศ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๓๗
๑๓	ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางด้านการ กิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามเพศ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๓๘
๑๔	ความแตกต่างระหว่างผลรวมคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบ ทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามเพศ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	๓๙
๑๕	ค่าคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางด้านการ เศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๔๑
๑๖	ความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางด้านการ เศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามอายุ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๔๒
๑๗	ค่าคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางด้านการ การปรับตัว ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๔๓

๑๘	ความแตกต่างระหว่างภาวะแกนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางกาย การปรับตัว ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบกับตามอายุ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๔๕
๑๙	ภาวะแกนเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางกาย กิจกรรมในวัยกลางคนของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๔๖
๒๐	ความแตกต่างระหว่างภาวะแกนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางกาย กิจกรรม ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบกับตามอายุ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๔๗
๒๑	ผลรวมภาวะแกนเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบ ทางกาย เกรดเฉลี่ย การปรับตัว และกิจกรรมในวัยกลางคน ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๔๘
๒๒	ความแตกต่างระหว่างผลรวมของภาวะแกนเฉลี่ยขององค์ประกอบ ทางกาย เกรดเฉลี่ย การปรับตัว และกิจกรรมในวัยกลางคน ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบกับตามอายุ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๔๙
๒๓	ภาวะแกนเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางกาย เกรดเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามจำนวนปีในโรงเรียน และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๕๐
๒๔	ความแตกต่างระหว่างภาวะแกนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางกาย เกรดเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบกับตามจำนวนปีในโรงเรียน และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๕๑
๒๕	ภาวะแกนเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางกาย การปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามจำนวนปีในโรงเรียน และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๕๒

๒๖	ความแตกต่างระหว่างภาวะหนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบกับจำนวนพื้นที่ในกรอบครัว และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๕๕
๒๗	ภาวะหนี้ และความแปรปรวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามจำนวนพื้นที่ในกรอบครัว และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๕๖
๒๘	ความแตกต่างระหว่างภาวะหนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบกับจำนวนพื้นที่ในกรอบครัว และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๕๗
๒๙	ผลรวมภาวะหนี้ และความแปรปรวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่าง ที่จำแนกตามจำนวนพื้นที่ในกรอบครัว และระดับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน	๕๘
๓๐	ความแตกต่างระหว่างผลรวมของภาวะหนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่าง เปรียบเทียบกับจำนวนพื้นที่ในกรอบครัว และระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	๖๐
๓๑	ภาวะหนี้ และความแปรปรวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรายได้ของบิดามารดา และระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๖๒
๓๒	ความแตกต่างระหว่างภาวะหนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบกับรายได้ของบิดามารดา และระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๖๓

๓๓	ภาวะแนบแน่น และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางค่าน การปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรายได้ของบิดามารดา และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๖๕
๓๔	ความแตกต่างระหว่างภาวะแนบแน่นขององค์ประกอบทางค่าน การปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามรายได้ของบิดามารดา และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๖๖
๓๕	ภาวะแนบแน่น และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางค่านกิจกรรม ในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรายได้ของบิดามารดา และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๖๘
๓๖	ความแตกต่างระหว่างภาวะแนบแน่นขององค์ประกอบทางค่านกิจกรรม ในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามรายได้ของบิดามารดา และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๖๙
๓๗	ผลรวมภาวะแนบแน่น และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางค่าน เศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่าง ที่จำแนกตามรายได้ของบิดามารดา และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๗๑
๓๘	ความแตกต่างระหว่างผลรวมของภาวะแนบแน่นขององค์ประกอบทางค่าน เศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่าง เปรียบเทียบตามรายได้ของบิดามารดา และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๗๒
๓๙	ค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบทางค่านเศรษฐกิจ การปรับตัว และ กิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	๗๓
๔๐	ค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบทางค่านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรม ในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามเพศและระดับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน	๗๔

๔๑	การศึกษิตีพื้นฐานขององค์ประกอบทางค่านิยมธุรกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุและระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๕๕
๔๒	การศึกษิตีพื้นฐานขององค์ประกอบทางค่านิยมธุรกิจ การปรับตัว และ กิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามจำนวนพี่น้อง ในครอบครัวและ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๑๐๑
๔๓	การศึกษิตีพื้นฐานขององค์ประกอบทางค่านิยมธุรกิจ การปรับตัว และ กิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรายได้ของบิดามารดา และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๑๐๔

ภูมิหลัง

องค์ประกอบที่ไม่ใช่ความสามารถทางคำานสติปัญญา เป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นเดียวกับองค์ประกอบทางคำานสติปัญญา ทั้งนี้เพราะองค์ประกอบทางคำานนี้จะช่วยให้อามีสติปัญญาเท่ากันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันและช่วยให้อามีสติปัญญาสูงสามารถเรียนสำเร็จไคควยก็หรือไม คังเช่นที่ ฮาวิกเฮิสท์ (Havighurst, 1963:506) ไคกล่าวถึงข้อสรุปของ เทอร์แมน ว่า ความแตกต่างในความสำเร็จของบุคคลที่ระดับสติปัญญาเท่ากัน ส่วนใหญ่เนื่องมาจากองค์ประกอบที่ไม่ใช่ความสามารถทางคำานสติปัญญา

ทราเวอร์ส (Travers, 1958:396) นักจิตพลชาวอเมริกันไคกล่าวว่า องค์ประกอบที่ไม่ใช่ความสามารถทางคำานสติปัญญา เช่น การปรับตัว สภาพทางบ้าน ความสนใจ ความมุ่งมั่น ทักษะที่มีคอสถาบัน วิชาที่เรียนและอาจารย์ที่สอน คางมีอิทธิพลคอสผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ ทราเวอร์ส ยังไคเน้นไคกว่า ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ถึงแม้จะออกข้อสอบไคไคไคเพียงไรก็คาง คาสหสัมพันธ์สูงสุดจะมีค่าไมเกิน ๐.๗ ซึ่งหมายความว่า ในการทำนายนี้จะทำนายไคถูกคอง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนอีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ที่เหลืจะคองใช้ตัวแปรทางคำานอื่น ๆ วัค และตัวแปรประเภทนี้จำเป็นจะคองแยกแยะ และหาความหมายในลิ่งนั้นเพื่อที่จะวัคไคไค

ข้อเสนอของ ทราเวอร์ส แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบทางคำานนี้ มีอิทธิพลคอสผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไมน้อยไปคางองค์ประกอบทางคำานสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ อนาสตาซี (Anastasi, 1967 : 141 - 142) ที่ว่า ถึงแม้ผู้เรียนในระดับวิทยาลัยเป็นบุคคลที่มีการคัดเลือคมากกว่าบุคคลที่อยู่ในระดับที่คางวิทยาลัยก็คาง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความถนัดทางการเรียนก็ยังมีความสัมพันธ์กันน้อย โดยเฉพาะในระดับที่สูงขึ้น องค์ประกอบทางคำานเศรษฐกิจ-สังคม-การจูงใจและองค์ประกอบที่ไม่ใช่ความสามารถทางคำานสติปัญญาอื่น ๆ อาจจะมีความสัมพันธ์

กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเอกศกบุคคล ซึ่งท่านเองได้เกี่ยวกับความเห็นของ ชาวาล แพทย์กุล (ชาวาล แพทย์กุล, ๒๕๑๐ : ๓-๔) ที่กล่าวว่า การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมีความหมายที่จะเสริมสร้างและผลิตบุคคลชั้นสมองของชาติในอนาคต ฉะนั้นบุคคลเหล่านี้จึงน่าจะเป็นบุคคลที่กักสรรแล้วว่ามีบุคลิกภาพที่จะเป็นผู้นำได้ ซึ่งควรประกอบควมคุณสมบัติ ๓ ประการ คือ ความเป็นผู้มีควมรู้ดี ปัญญาดี และการปรับตัวดี

✱ จะเห็นว่า อแนสตาซีและชาวาล แพทย์กุล มีความเห็นสอดคล้องกัน ต่างก็เน้นความสำคัญที่ว่า การศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้น จะมีองค์ประกอบที่ไม่ใช่ความสามารถทางคานสติปัญญา มาเกี่ยวข้องด้วย

✱ จากความสำคัญขององค์ประกอบทางคานนี้ ดังที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าการศึกษาเพื่อจะควมองค์ประกอบทางคานที่ไม่ใช่สติปัญญาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะองค์ประกอบทางคานเศรษฐกิจ—การปรับตัวและกิจกรรมในวิทยาลัย

✱ สมศักดิ์ ประจวบ (สมศักดิ์ ประจวบ, ๒๕๐๒ : ๖๑-๖๒) ได้ทำการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศีกษา วิทยาลัยภูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จังหวัดธนบุรี จำนวน ๓๓๑ คน ชาย ๔๐๑ คน หญิง ๓๓๐ คน ผลการสำรวจปรากฏว่า เศรษฐกิจทางครอบครัวของนักศึกษาส่วนมากยังไม่ดีพอ จึงก่อให้เกิดปัญหาคานการเงินและปัญหาอื่นตามมา นักศีกษาจำนวน ๑๔๔ คน ประสบปัญหาที่ว่า "มีเงินในน้อยไป" จำนวน ๒๓๓ คนระบุว่า "อยากหาเงินใช้เองไ้บ้าง" จำนวน ๑๒๕ คน ระบุว่า "ครอบครัวกำลังเดือดร้อนเรื่องเงิน" เหล่านี้ทำให้นักศีกษาคองการหางานหาเงินในระหว่างเรียน โฟรลิก (Froehlich, 1959 : 380) ได้กล่าวว่า นักศีกษาที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจของครอบครัวและมีความขัดแย้งในคานการเงินจะทำงานพิเศษ การทำงานพิเศษทำให้นักเรียนคะแนนต่ำลง

✓ ยูเนสโก (Unesco, 1966 : 16) ได้จัดประชุมสัมมนาและไ้สรุปสาเหตุที่ทำให้นักเรียนในเอเชียอาคเนย์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และออกจากโรงเรียนกลางคันคือ สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี บิคามารคามมีรายได้น้อย

การปรับตัวก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะ

การปรับตัว เป็นสภาวะที่ทุกคนต้องกระทำตลอดเวลา และสภาพการปรับตัวที่ดีและไม่ดี บ่อผล
ต่อบุคลิกภาพของกน ๆ นั้นควย บุคคลที่ปรับตัวได้ดีจะมีบุคลิกภาพดี อารมณ์และจิตใจเข้มแข็ง
มีกำลังใจที่จะต่อสู้กับชีวิต แต่ถาบุคคลนั้นปรับตัวไม่ดี บุคลิกภาพก็จะไม่ดี อารมณ์และจิตใจก็ไม่ได้
อยู่ในสภาวะที่ปกติ โดยเฉพาะบุคคลในวัยศึกษาเล่าเรียน การปรับตัวจะมีความสัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ เชิตเซอร์ (Shertzer, 1965 : 262) ได้กล่าวว่า หาก
นักเรียนมีความบกพร่องทางบุคลิกภาพ ไม่ว่าจะเป็นเวลาเร็วช้าเท่าใด ก็จะเป็นเหตุให้นักเรียน
แต่ละคนมีสมรรถภาพทางการเรียนลดลงกัวย ซึ่งสิ่งนี้อาจทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ลดลงได้

สำหรับกิจกรรมในวิทยาลัยหรือสถาบันต่าง ๆ จัดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมประสบการณ์
ให้แก่ักศึกษาทั้งทางด้านการวิชาการและประสบการณ์ของชีวิตที่นอกเหนือการเรียนในห้องเรียน
ทอมสัน (Tompson, 1955 : 15) ได้เสนอความเห็นว่ กิจกรรมในวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งที่จะ
ช่วยส่งเสริมความงอกงามของนิสิต โกเบิล (Goble, 1957 : 61) ยังได้เน้นอีกว่า การ
ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น อาจจะเป็นหลักฐานของการขาดบุรณำการของชีวิตใน
วิทยาลัยของนักศึกษา ดังนั้นกิจกรรมที่จัดขึ้น ก็เป็นที่คาดหวังว่า เด็กจะได้รับประโยชน์โดยส่งเสริม
ให้เด็กมีความงอกงามและมีผลการเรียนดีขึ้น แต่ถ้านักเรียนร่วมกิจกรรมมากเกินไป ก็อาจจะทำให้
ผลการเรียนเลวลงก็ได้

✓ จากความสำคัญของการประกอบทางคานเธรษฐกิจ—การปรับตัวและกิจกรรมในวิทยาลัย
มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ได้กล่าวแล้ว จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา
โดยเปรียบเทียบของประกอบทางคานเธรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรมในวิทยาลัย ของ
นักศึกษา-ปรกศ. ชั้นปีที่ ๒ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ เพื่อจะคว่าองค์ประกอบเหล่านี้
มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงใด นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
มีสภาพทาง-เศรษฐกิจ-การปรับตัวและการร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยนั้น องค์ประกอบใดมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากน้อยอย่างไร
๒. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบขององค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
๓. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างขององค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษารายและหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
๔. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างขององค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ที่มีความร่ำรวยแตกต่างกัน

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

๑. ทำให้ทราบสภาพภาพทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษา ป.ทศ.ชั้นปีที่ ๒ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
๒. ทำให้ทราบว่า องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรมในวิทยาลัย เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
๓. เพื่อเป็นประโยชน์ในด้านการแนะแนวและการบริหารการศึกษา
๔. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป
๕. เพื่อสร้างและปรับปรุงแบบสำรวจขององค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ไว้ใช้ในวงการศึกษาต่อไป

ประโยชน์ทางการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจปัญหาการเรียนของนักศึกษา อันอาจจะเป็นแนวทางในการจัดการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม
๒. อาจจะไปใช้ในการพิจารณาส่งเสริมให้การผลิตครูของกรมการฝึกหัดครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
๓. เป็นแนวทางในการป้องกันความสูญเสียไปทางการศึกษา
๔. เป็นแนวทางในการจัดบริการแนะแนวในวิทยาลัยครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
๕. เป็นแนวทางในการวิจัยหาสาเหตุอื่น ๆ ที่ทำให้นักศึกษาในวิทยาลัยครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

เหตุผลเบื้องหลังสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทยมากล่าวอ้างเป็นเหตุผลเบื้องหลังสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าดังนี้

✓ การวิสัน (Garrison and others, 1964 : 403 - 407) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้หรือไม่ดี เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างดีจะประสบการณต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู ผลการวิจัยของ การวิสัน แสดงว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

✓ สำหรับ แอสติน (Astin, 1964 : 219 - 227) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทำให้นักศึกษาออกจากวิทยาลัยก่อนจบการศึกษา พบว่า นิสิตเหล่านี้ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่ำ บิดามารดาได้รับการศึกษาในระดับต่ำ

✓ แต่ แมควารี (McQuary, 1954 : 117-120) ซึ่งทำการวิจัยความแตกต่างระหว่างนิสิตที่เรียนดีและเรียนน้อยกว่าที่ควร มีผลการวิจัยสรุปได้ว่า นิสิตที่เรียนดีส่วนใหญ่มีสภาพเศรษฐกิจไม่ดีและอาชีพของบิดามารดาอยู่ในระดับต่ำ ผลการวิจัยของ แมควารีขัดแย้งกับผลการวิจัยของ การวิสัน และ แอสติน

องค์ประกอบทางด้านการปรับตัว เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่นเดียวกับสภาพเศรษฐกิจ ดังที่ กิลล์ (Gill, 1962 : 144-149) ได้ศึกษาพบว่า เด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่า และเด็กพวกนี้จะมีความสามารถในการแก้ปัญหาทางด้านการปรับตัวได้ดีกว่าพวกที่มีผลการเรียนต่ำ ผลการวิจัยของ กิลล์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โควินแวน (Donvan, 1965 : 20-23) ซึ่งได้ศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวส่วนบุคคลกับการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปผลการวิจัยไว้ดังนี้ กลุ่มที่มีการปรับตัวดี จะเรียนได้ดีกว่ากลุ่มที่มีการปรับตัวไม่ดี แสดงว่า การปรับตัวมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการเรียน

แต่จากการศึกษาของ โอเวน และ จอห์นสัน (Owen and Johnson, 1949 : 41-46) กลับได้ผลตรงกันข้าม เขาพบว่าพวกที่เรียนน้อยกว่าที่ควร มีการตอบสนองที่ชอบแสดงออก (extravert) มากกว่า และมีการปรับตัวที่ดีกว่าพวกที่เรียนดีกว่าที่ควร และพวกที่เรียนน้อยกว่านี้มักจะสังคมเก่งกว่าด้วย

ฟาสท์ (Fast, 1957 : 59-64) ได้ศึกษาหาความแตกต่างในด้านลักษณะต่าง ๆ ของกลุ่มที่มีความสำเร็จสูง ปานกลาง และต่ำ พบว่า แต่ละกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านการยอมรับของเพื่อน ดังนั้นจึงสรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความนิยมที่ได้จากเพื่อน ซึ่งวัดโดยสังคมมิติไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

* สำหรับองค์ประกอบด้านกิจกรรม ในวิทยาลัยนั้น ไมเยอร์ (Myers, 1952 : 415-426) ได้ศึกษาความสัมพันธ์การเข้าร่วมกิจกรรม กับผลการเรียนปรากฏว่า นิสิตที่ประสบความสำเร็จ เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า ส่วนนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มักจะเข้าร่วมกิจกรรม มีหน้าที่สำคัญ และรับผิดชอบในงานของวิทยาลัยน้อยกว่า หรือไม่มีเลย สำหรับ โคเป (Cope, 1959 : 99-106) ก็ได้รายงานว่ามีนิสิตถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ที่เรียนไม่สำเร็จไม่เข้าร่วมกิจกรรม นอกหลักสูตรในมหาวิทยาลัยเลย

๖ แต่ จูไรศรี สุทธิศรีสังข์ (จูไรศรี สุทธิศรีสังข์, ๒๕๐๘ : ๕๐-๕๑) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียนกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย ระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เว้นแต่โรงเรียนรัฐบาลสหศึกษาเท่านั้น ที่มีค่าสหสัมพันธ์เป็นบวก แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันบ้างแค่น้อยมาก

จากผลการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ สรุปได้ว่า องค์ประกอบทางค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผลการวิจัยบางที่ก็ขัดแย้งกันหรือสนับสนุนกัน ดังนั้นเพื่อที่จะพิสูจน์ว่าองค์ประกอบทั้ง ๓ ด้านนี้ จะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจริงหรือไม่ ผู้วิจัยขอตั้งสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

๑. องค์ประกอบทางค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ไม่แตกต่างกัน
๒. องค์ประกอบทางค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษาชายและหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำไม่แตกต่างกัน
๓. องค์ประกอบทางค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำที่ปีสามารตามีรายได้ต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษา ป.กศ.ชั้นปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ของวิทยาลัยครู สังกัดกรมการฝึกหัดครู ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ โดยสุ่มตัวอย่างมาประมาณกลุ่มละ ๓๐๐ คน
๒. องค์ประกอบที่ไม่ใช่ความสามารถทางค่านิยมศึกษา มีอยู่หลายองค์ประกอบ แต่ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กระทำเฉพาะค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยเท่านั้น

กำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคะแนนเฉลี่ย (Grade Point Average) ซึ่ง

เปลี่ยนเป็นนครหลวงกรุงเทพธนบุรี เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔.

คิดได้โดยเอาผลคูณของหน่วยกิตกับระดับคะแนนทุกวิชารวมกัน แล้วหารควมผลบวกของหน่วยกิตของทุกวิชา

๒. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ย ๓ เทอม ในชั้นปีที่ ๑ อยู่ในจำนวน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาทั้งหมดในชั้นปีที่ ๒

๓. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ย ๓ เทอม ในชั้นปีที่ ๑ อยู่ในจำนวน ๒๕ เปอร์เซ็นต์กลางของนักศึกษาทั้งหมดในชั้นปีที่ ๒

๔. วิทยาลัยครู หมายถึง สถาบันที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษารัชั้นต้น และชั้นสูง สังกัดกรมการฝึกหัดครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีจำนวน ๙ แห่งดังนี้ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนดุสิต วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยครูและ วิทยาลัยครูธนบุรี

๕. องค์ประกอบทางค่านิยมธุรกิจ หมายถึง องค์ประกอบทางการเงิน ที่นักศึกษาจะนำไปใช้จ่ายในระหว่างศึกษา เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายส่วนตัว สภาพทางการเงินของครอบครัวและอื่น ๆ

๖. องค์ประกอบทางค่านิยมการปรับตัว หมายถึง การที่บุคคลสามารถที่จะอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข โดยการประพฤติปฏิบัติไปตามแนวทางส่วนใหญ่ของสังคม เช่น การปรับตัวทางอารมณ์ และสังคมต่อตนเอง เพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ อาจารย์ และบุคคลอื่น ๆ

๗. กิจกรรมในวิทยาลัย หมายถึง กิจกรรมรวมหลักสูตรทุกประเภทที่นักศึกษามีส่วนร่วม เช่น การเข้าร่วมชุมนุมต่าง ๆ ของวิทยาลัย การเล่นเกม คันทรี กิจกรรมโยธาและอื่น ๆ.

เอกสารและการค้นคว้าที่เกี่ยวข้อง

เพื่อหาความรู้และหลักฐานทางการวิจัยต่าง ๆ อันจะเป็นพื้นฐานในการวิจัยขั้นต่อไป ผู้วิจัยได้นำเอกสารซึ่งเป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับการวิจัยมากล่าวดังต่อไปนี้

องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ

✓ พรีสคอตต์ (Prescott, 1961 : 14-51) ผู้อำนวยการสถาบันค้นคว้าเรื่องเด็กแห่งมหาวิทยาลัยแมริแลนด์ ได้ทำการศึกษาเรื่องเด็กติดต่อกันมาเป็นเวลา ๓๐ ปี โดยใช้ความรู้ทางชีววิทยา สังคมวิทยา จิตวิทยา และการแพทย์ประกอบการวิจัย ได้สรุปว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเดียวกันทั้งทางบ้านและทางโรงเรียน รวมทั้งองค์ประกอบทางค่านิยม ทัศนคติ เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทั้งนั้น

✓ การริสัน (Garrison and others, 1964 : 403-407) ได้ชี้ให้เห็นถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมว่าเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้หรือไม่ดี เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมก๊อบ บ่อมจะขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้ ผลการศึกษาของศาสตราจารย์ พรีสคอตต์ และการริสัน แสดงว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เด็กที่เรียนอ่อนนั้นปัญหาใหญ่อยู่ที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีฐานะไม่ดี สภาพเศรษฐกิจที่ไม่ดีเป็นสาเหตุทำให้เด็กเหล่านี้ขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้

✓ การศึกษาสถานภาพทางค่านิยมเศรษฐกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในประเทศไทยโดยเฉพาะยังไม่มีใครศึกษาไว้ มีแต่ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยกว้าง ๆ และมีสภาพเศรษฐกิจเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพล ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาอ้างอิงดังนี้

วัฒนา พุ่มเล็ก (วัฒนา พุ่มเล็ก, ๒๕๑๓ : ๒๔-๓๑) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบ

ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ตัวอย่างเป็นนักเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นมัธยมศึกษา ๑ - ๓ จำนวน ๒๓๒ คน แบ่งเป็นนักเรียนที่เรียนดี ๑๑๖ คน นักเรียนที่เรียนไม่ดี ๑๑๖ คน และใช้แบบสอบถาม ๒ ชุด ชุดแรกคัดแปลงมาจาก The Mooney Problem Check Lists สอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาและความสนใจในวิชาเรียน กิจกรรมต่าง ๆ และการเลือกอาชีพ แบบสอบถามชุดที่สอง ถามผู้ปกครองเกี่ยวกับองค์ประกอบทางครอบครัว การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ Z-test, Binomial Test และ χ^2 -test ซึ่งปรากฏผลว่า นักเรียนที่เรียนไม่ดีจะมีปัญหาเรื่อง การขาดแคลนเงิน งานอาชีพ ปัญหาครอบครัว แผนอนาคต การคบเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่านักเรียนที่เรียนดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ และบิดามารดาของนักเรียนที่เรียนไม่ดี มีแนวโน้มที่จะได้รับการศึกษาและรายได้ต่ำกว่านักเรียนที่เรียนดี

โดยศาสตราจารย์ ดร. กฤษณา

๑ ✓ งานวิจัยของ วัฒนา พุ่มเล็ก มีลักษณะคล้ายคลึงกับงานวิจัยของผู้วิจัย วัฒนา พุ่มเล็ก ได้เปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนดีและไม่ดี โรงเรียนมัธยมสาธิตเป็นตัวแทน แบบสอบถามมี ๒ ชุด ชุดแรกสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ความสนใจในวิชาเรียน กิจกรรมต่าง ๆ และการเลือกอาชีพ ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะคล้ายคลึงกับแบบสำรวจของผู้วิจัย ซึ่งมี ๒ ตอน ตอนที่ ๑ ถามรายละเอียดและประวัติเกี่ยวกับตัวนักศึกษา ตอนที่ ๒ สืบถามเกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจของนักศึกษาและครอบครัว สืบถามปัญหาการปรับตัวต่อตัวนักศึกษาเอง เพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศรวมทั้งอาจารย์ที่สอนและสืบทอดปัญหา การรวมกิจกรรมในวิทยาลัย แบบสอบถามชุดที่ ๒ ของ วัฒนา พุ่มเล็ก ได้สอบถามผู้ปกครองเกี่ยวกับองค์ประกอบทางครอบครัว ของผู้วิจัยไม่มี เพราะกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยเป็นนักศึกษา ป.กศ. ชั้นปีที่ ๒ ซึ่งก็สามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับครอบครัวในแบบสำรวจ ตอนที่ ๑ ได้ดีพอสมควรและส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนักศึกษา ป.กศ. อยู่ต่างจังหวัด

✓ แผนกวิจัยวิทยาลัยครูเพชรบุรี (วิทยาลัยครูเพชรบุรี, ๒๕๑๒ : ๑๖) ได้ทำการสำรวจและวิจัยองค์ประกอบและสิ่งแวดล้อม ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยครูเพชรบุรี ปีการศึกษา ๒๕๑๒ พบว่า นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้สูงและมีการศึกษาสูงมีผลการเรียนสูงกว่า นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่ำและมีการศึกษาค่ำกว่า

✓ จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบทางค่านิยมเชษฐกิจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ แมควารี (McQuary, 1954 : 117-120) ซึ่งศึกษาความแตกต่างระหว่างนิสิตที่เรียนดีและเรียนน้อยกว่าที่ควร พบว่า นิสิตที่เรียนดีมักจะมีค่านิยมเชษฐกิจทางค่านิยมครอบครัวน้อยกว่าพวกที่เรียนน้อย และ แมควารียังได้รายงานลักษณะครอบครัวของนิสิตกลุ่มที่เรียนเก่งว่า เปรียบเทียบของบิดาที่ทำงานในอาชีพชั้นสูง และถึงอาชีพชั้นสูงมีน้อยกว่า และบิดาได้รับการศึกษาอย่างธรรมดา (Formal Education) มีน้อยกว่า โดยทั่ว ๆ ไปแล้วนิสิตที่เรียนดีมักมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในชั้นต่ำ ซึ่งผลการวิจัยของ แมควารี มีความเห็นขัดแย้งกับผลการวิจัยของ วัฒนา พุ่มเล็ก แผนกวิจัยวิทยาลัยครูเพชรบุรี และงานวิจัยที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้.

องค์ประกอบด้านการปรับตัว

กิลล์ (Gill, 1962 : 144-149) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการปรับตัวทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า เด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กที่มีผลการเรียนต่ำ และเด็กพวกนี้จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับความกังวลใจต่าง ๆ ได้ดีกว่าด้วย ผลการวิจัยของ กิลล์ แสดงว่า องค์ประกอบทางด้านการปรับตัวทางสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยของ กิลล์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โคนิแวน (Donivan, 1965 : 20-23) ซึ่งได้ศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวส่วนบุคคลกับการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปีที่ ๑ ในวิทยาลัยธุรกิจแห่งมหาวิทยาลัยเคนเนดอร์ ในปีการศึกษา ๑๙๕๔ - ๑๙๕๕ การทำนายพิจารณาจากความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบความถนัดและคะแนนจากเทอมแรกและปีแรก ส่วนการปรับตัวนั้นพิจารณาจากผลการสำรวจที่ได้อีกจาก Gullford Timmerman Temperament Survey ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มที่มีการปรับตัวดีได้คะแนนสูงกว่าพวกที่ปรับตัวไม่ดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การปรับตัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลงานวิจัยของ โคนิแวน มีลักษณะคล้ายคลึงกับงานของผู้วิจัย กล่าวคือ โคนิแวน วิจัยการปรับตัวส่วนบุคคลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พิจารณาการปรับตัวจากแบบสำรวจของ Gullford Timmerman Temperament Survey ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจการปรับตัวทางอารมณ์

การปรับตัวต่อเพื่อน อาจารย์ และบุคคลอื่น ๆ ซึ่งเป็นแบบสำรวจที่ผู้วิจัยและคณะร่วมกันสร้างขึ้น โดยศึกษาจากแบบสำรวจปัญหาส่วนตัวที่มีผู้ศึกษาไว้หลายท่าน รวมทั้งประสบการณ์ของผู้วิจัยและคณะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โคปีแวน พิจารณาจากแบบทดสอบความถนัด และคะแนนจาก เหมอมแรกและปีแรก ผู้วิจัยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย (Grade Point Average) ๓ เหมอม ปีแรก

ใน ก.ศ. ๑๔๕๕ โบนนี่ (Bonney, 1955 : 131-142) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัยเป็นเวลา ๒ ปี พบว่า นิสิตที่ได้รับคะแนนสูงในสังคมมีคิ และมีบทบาททางกิจกรรมสังคม มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าพวกที่ได้รับคะแนนสังคมมีคิต่ำกว่า แสดงว่านิสิตปรับตัวก็จะมีผลการเรียนดี

นอกจากนี้ คีเซนา (Desena, 1964 : 145-149) ได้ศึกษาปรากฏผลเช่นเดียวกับ ผลงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว โดยศึกษากับนิสิตชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัย เพนซิลวาเนีย จำนวน ๑๐๖๑ คน ปรากฏว่า ในบรรดานิสิตทั้ง ๓ กลุ่มดังกล่าว นั้น นิสิตที่มีผลการเรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวได้เร็วกว่าและรวดเร็วกว่านิสิตที่เรียนไต่ปานกลางหรือต่ำอย่างเห็นได้ชัดเจน วิธีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่นำมาเปรียบเทียบของ คีเซนา แตกต่างจากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัย และผู้วิจัยท่านอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด เพราะ คีเซนา แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น นิสิตที่เรียนเก่ง ปานกลาง และต่ำ ดังนั้นเวลานำมาเปรียบเทียบจึงเห็นได้ชัดเจนว่าแตกต่างกันระหว่างนิสิตที่เรียนเก่งกับนิสิตที่เรียนปานกลางหรือนิสิตที่เรียนต่ำ หรือระหว่างนิสิตที่เรียนปานกลางกับนิสิตที่เรียนต่ำ ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มเรียนดีกับกลุ่มเรียนไม่ดี ฉะนั้นเวลาเปรียบเทียบจึงเห็นได้ชัดเจน แต่ก็แตกต่างของ คีเซนา

สำหรับการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการปรับตัวทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ท่าใหม่ประเทศไทย มีดังนี้

สมคิด ไชยธรรมา (สมคิด ไชยธรรมา, ๒๕๑๐ : ๒๖-๒๗) ได้วิจัยเพื่อศึกษา บุคลิกภาพบางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใช้แบบสอบถาม

High School Personality Questionnaire แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง ๒๖ คน เป็นชาย ๑๗ คน หญิง ๙ คน และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ๒๖ คน เป็นชาย ๑๖ คน หญิง ๑๐ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

๑. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงมีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความสามารถในการรับผิดชอบและมีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

๒. นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความสามารถในการรับผิดชอบ และมีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่า แต่มีการแสดงออกทางอารมณ์น้อยกว่านักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

๓. นักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ไม่มีบุคลิกภาพด้านใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีความสามารถในการบังคับตนเองมากกว่านักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูง

๕. นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ มีสภาพจิตใจอ่อนกว่านักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ และนักเรียนหญิงในกลุ่มนี้แสดงลักษณะความเป็นตัวของตัวเองได้ดีกว่านักเรียนชาย

บุคลิกภาพบางด้านที่ สมคิด ไชยพันธุ์ ศึกษาถึงความมั่นคงทางอารมณ์ ความสามารถในการรับผิดชอบ ความสามารถในการบังคับตนเอง การแสดงออกทางอารมณ์และความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นการปรับตัวที่ผู้วิจัยกำลังศึกษา วงศ์ประกอบทางด้านการปรับตัวที่ผู้วิจัยศึกษา หมายถึง การที่บุคคลสามารถที่จะอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุข โดยการประพฤติปฏิบัติไปตามแนวทางส่วนใหญ่ของสังคม เช่น การปรับตัวทางอารมณ์ และสังคมของตนเอง เพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ อาจารย์และบุคคลอื่น

นิภาพร จินดาวัฒน์ (นิภาพร จินดาวัฒน์, ๒๕๑๒ : ๓๓-๓๔) ได้ศึกษาโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น มศ.๓ โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ ปีการศึกษา ๒๕๑๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนรวมของผลการสอบภาคต้น สำหรับความสามารถในการปรับตัวในสังคม หมายถึง คะแนนความเห็นที่เพื่อนร่วมชั้นทั้งหมดให้แก่มูลค่าอย่าง โดยทำแบบสอบถาม

"สังคมมิติ" และ "ใครเอ่ย ?" แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อายุ เชื้อชาติ และความสามารถในการปรับตัวในสังคมเป็นเกณฑ์ ปรากฏว่าเมื่อใช้ตัวแปรทางค่านิยมสัมฤทธิ์ในการเรียน อายุ หรือเชื้อชาติเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสามารถในการปรับตัวในสังคมเป็นไปในทางบวก แสดงว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง ก็จะมีความสามารถในการปรับตัวในสังคมสูง ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำก็จะมีความสามารถในการปรับตัวต่ำ

ผลการวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมด แสดงว่า องค์ประกอบทางด้านการปรับตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ก็มีผลการวิจัยของผู้วิจัยหลายคนปรากฏว่าไม่มีความสัมพันธ์กันหรือมีความสัมพันธ์ในทางลบ ซึ่งก็ขัดแย้งกับผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ฟาสท์ (Fast, 1957 : 59-64) ได้ศึกษาหาความแตกต่างในลักษณะต่าง ๆ ของกลุ่มที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้วิธีสุ่ม ๘ คนจากคณะครุศาสตร์ สาขาประถมศึกษา ที่ Ball State Teachers College ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้คะแนนเฉลี่ยปลายปี การปรับคนทดสอบโดยแบบทดสอบ Mooney Problem Check Lists การยอมรับของเพื่อน ทดสอบโดยทำ "สังคมมิติ" ถ้าใช้คะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ พบว่า แต่ละกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการยอมรับของเพื่อน และเมื่อแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มสูง กลาง และต่ำ โดยใช้คะแนนความนิยมของเพื่อนเป็นเกณฑ์ พบว่า แต่ละกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในค่านิยมสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบทางด้านการปรับตัวไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยของ ฟาสท์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กริฟฟิธส์ (Griffiths, 1945 : 360-367) ซึ่งพบว่า ในระหว่างนิสิตชายที่เข้าใหม่ นั้น นิสิตที่เรียนเก่งไม่ได้ปรับตัวดีไปกว่า นิสิตที่เรียนอ่อนเลย จากการศึกษาของ กริฟฟิธส์ แสดงว่า การปรับตัวไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แต่จากการศึกษาของ โอเวน และ จอห์นสัน (Owen and Johnson, 1949 : 41-46) กลับได้ผลตรงกันข้าม เขาพบว่าพวกที่เรียนน้อยกว่าที่ควร มีการปรับตัวที่ดีกว่า หรือมีการตอบสนองที่ชอบแสดงออก (extravert) มากกว่าพวกที่เรียนดีในระดับปกติ หรือพวกที่เรียนดีกว่าที่ควร

และพวกที่เรียนน้อยกว่าที่ควร ก็มีที่จะสังคมเก่ง ผลการวิจัยของ โอเวน และ จอห์นสัน แสดงว่า องค์ประกอบทางด้านการปรับตัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในลักษณะตรงกันข้ามกับ ผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว

* องค์ประกอบด้านกิจกรรมในวิทยาลัย

สตีเวิร์วอลท์ (Stierwalt, 1966 : 40-57) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของกิจกรรมใน โรงเรียนกับความสำเร็จในด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในเมือง โอคลาโฮมา ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่างกัน ใช้กลุ่มตัวอย่าง ๓๖๕ คน และแบบทดสอบของ แคลิฟอร์เนีย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า คะแนนของนักเรียนจะแตกต่างกันก่อนและหลังการเข้าร่วม กิจกรรม ซึ่งแสดงว่า การเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไมเออร์ (Myers, 1952 : 415-426) ได้ศึกษาความสัมพันธ์การเข้าร่วมกิจกรรมกับ ผลการเรียน ปรากฏว่า นิสิตที่ประสบความสำเร็จในการเรียน รายงานว่าตนได้เข้าร่วมกิจกรรม มากกว่า เป็นผู้มีหน้าที่สำคัญและมีความรับผิดชอบในงานของวิทยาลัย ส่วนนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่ำ มักจะเข้าร่วมกิจกรรมและมีหน้าที่ในการช่วยงานของวิทยาลัยน้อยกว่าหรือไม่รวมเลย เอ็ดเวิร์ด (Edward, 1954 : 6-7) กล่าวว่า มีนิสิตถึงร้อยละ ๒๒ ที่เรียนไม่สำเร็จไม่เคย เข้าร่วมกิจกรรมรวมหลักสูตร นอกจากนี้ โคป (Cope, 1959 : 99-106) รายงานว่า มีนิสิต ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ที่เรียนไม่สำเร็จไม่เคยรวมกิจกรรมนอกหลักสูตรในมหาวิทยาลัยเลย กรอบเบิล (Grobble, 1957 : 17) ยังได้เห็นว่า นิสิตที่เรียนสำเร็จเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรมากกว่า นิสิตที่เรียนไม่สำเร็จ

สำหรับนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน ซัลลิแวน (Sullivan, 1964 : 2327) ได้ศึกษาและได้ผลเช่นเดียวกับนักวิจัยคนอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว ซัลลิแวนได้ศึกษานักเรียนเชื้อชาติ นิโกรที่ออกจากโรงเรียนกลางคันของโรงเรียนเตรียมอุดม ในเมลรัฐจอร์เจีย สรุปผลการวิจัย ได้ว่า ผู้ที่กำลังเรียนอยู่เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนมากเป็น ๓ เท่าของผู้ที่ออกกลางคัน คีลส์กี (Koeische, 1956 : 357-364) กล่าวว่า นิสิตที่ออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน ก็มี ความสนใจในกิจกรรมมากเหมือนกัน แต่เป็นกิจกรรมทางด้านการละคร ดนตรี และสุนทรีภาพ

ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่ไม่ใช่ทางวิชาการ

จุไรศรี สุทธิศรีสังข์ (จุไรศรี สุทธิศรีสังข์, ๒๕๐๘ : ๕๐-๕๑) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า มีความแตกต่างกันเมื่อแยกตามประเภทโรงเรียน เพศ และอายุ โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียน พร้อมทั้งเก็บคะแนนประจำภาคต้น กลุ่มตัวอย่าง ๓๒๐ คน ในโรงเรียน ๒ ประเภท รวม ๑๒ แห่ง คำตอบจากแบบสอบถามได้รวบรวมและวิเคราะห์ผล โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมกิจกรรมกับคะแนนสอบ ผลปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์ที่ได้เมื่อแยกตามประเภทโรงเรียน เพศ และอายุ จะใกล้เคียงทั้งสิ้น แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเลยระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ยกเว้นแต่โรงเรียนรัฐบาลสหศึกษาเท่านั้นที่มีค่าสหสัมพันธ์เป็นบวก แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันบ้างแต่น้อยมาก

ไพศาล หวังพานิช (ไพศาล หวังพานิช, ๒๕๑๑ : ๔๖-๔๖) ได้ศึกษาถึงกิจกรรมทั้งในและนอกวิทยาลัยของนิสิตว่า มีประเภทใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนที่ดีและไม่ดีของนิสิตชายและหญิง ชั้นปีที่ ๓ วิทยาลัยบริหารการศึกษาศาสตร์ ประสานมิตร ปีการศึกษา ๒๕๑๐ พบว่า กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนของนิสิต คือ การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมนุมวิชาการ การอ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารเป็นประจำ การดูภาพยนตร์ การช่วยเหลือเพื่อน ๆ ในเรื่องการเรียน การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี ฯลฯ สำหรับกิจกรรมที่หน่วงเหนี่ยวการเรียน คือ การสอนพิเศษ การเงินฝืดเคือง ไม่ชอบหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ภาษา การทำหนังสือและวารสารของห้องหรือของวิทยาลัย

จากเอกสารและการค้นคว้าที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาทั้งหมด นับว่าได้ชี้ให้เห็นถึง องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผลการค้นคว้ามี่ทั้งที่ขัดแย้งกัน และกล่อบตาม หรือสนับสนุนซึ่งกันและกัน.

- วิธีดำเนินการ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการร่วมกันเป็นโครงการวิจัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง
จากนักศึกษา ป.ศ. ชั้นปีที่ ๒ ของวิทยาลัยครูทั่วประเทศจำนวน ๒๕ แห่ง คณะผู้วิจัยประกอบด้วย

๑. น.ส.บุพิน นิสัยนัค ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาของ
วิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๒. นางวนิดา มนต์ไพบูลย์ ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาของ
วิทยาลัยครูในภาคกลาง ยกเว้นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๓. นายจำนง ผลบุญ ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาของ
วิทยาลัยครูในภาคเหนือ

๔. นายคมเพชร จักรสุภกุล ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาของ
วิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๕. นายธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาของ
วิทยาลัยครูในภาคใต้

เพื่อให้การศึกษากันทั่วๆ ไปไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ
ดังนี้

๑. การสร้างแบบสำรวจ
๒. การทดลองใช้แบบสำรวจ
๓. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
๔. การรวบรวมข้อมูล
๕. การจัดกระทำกับข้อมูล

การสร้างแบบสำรวจ

คณะผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสำรวจปัญหาต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบสำรวจในปฏิธานิพนธ์ เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประสบการณ์ของคณะผู้วิจัยเอง สร้างแบบสำรวจปัญหาแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

แบบสำรวจแบ่งออกเป็น ๒ ตอน

ตอนที่ ๑ ถามรายละเอียดส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ของบิดามารดาและจำนวนพี่น้องในครอบครัว

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสำรวจปัญหาต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ดังตัวอย่าง

องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ

- ก. ท่านมีปัญหาในการใช้จ่ายในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด
- ค่าอุปกรณ์การเรียน
 - ค่าอาหารกลางวัน

— — —

องค์ประกอบทางด้านการปรับตัว

- ก. ท่านมีความรู้สึกลงใจในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่
- รู้สึกว่าคุณเองขาดเสถียรภาพในการคบเพื่อนต่างเพศ
 - รู้สึกว่าคุณเองมีอารมณ์และจิตใจไม่คงที่

— — —

องค์ประกอบทางด้านกิจกรรมในวิทยาลัย

- ก. ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่อไปนี้เพียงใด
- การทำงานในสถานศึกษา
 - กิจกรรมการรณรงค์และสร้างสรรค์ในวิทยาลัย

— — —

แบบสำรวจตอนที่ ๒ ให้นักศึกษาประมาณค่าปัญหาต่าง ๆ ในองค์ประกอบทางค่านิยมธุรกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งแบ่งน้ำหนักคะแนน (x) ไว้ดังนี้

น้อยที่สุด	มีค่า	x_1	เท่ากับ	1
น้อย	มีค่า	x_2	เท่ากับ	2
ปานกลาง	มีค่า	x_3	เท่ากับ	3
มาก	มีค่า	x_4	เท่ากับ	4
มากที่สุด	มีค่า	x_5	เท่ากับ	5

การทดลองใช้แบบสำรวจ

คณะผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยการชนบท จำนวน ๑๐๐ คน แล้วนำแบบสำรวจมาหาค่าอำนาจจำแนก ซึ่งปรากฏว่า จากแบบสำรวจทั้งหมด ๔๕ ข้อ มี ๔๓ ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๐๑ มี ๑๓ ข้อ ๒๐ ข้อ และ ๙ ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ .๐๕ และ .๐๑ ตามลำดับ สำหรับที่เหลืออีก ๒ ข้อ ปรากฏว่าไม่มีอำนาจจำแนก

จะเห็นว่าแบบสำรวจนี้มีค่าอำนาจจำแนกที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๐๑ ถึง ๔๓ ข้อ และมีอำนาจจำแนกที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ ถึง ๒๐ ข้อ ซึ่งแสดงว่า แบบสำรวจนี้มีค่าอำนาจจำแนกสูง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษากันครั้งนี้ เป็นนักศึกษา ป.ศ. ชั้นปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและค่าของวิทยาลัยการชนบทในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มละ ๓๐๐ คน โดยดำเนินการสุ่มตัวอย่างดังนี้

๑. คณะผู้วิจัยได้สุ่มนักศึกษาในวิทยาลัยการชนบทมาคนละ ๑ แห่ง แล้วนำคะแนนเฉลี่ย (Grade Point Average) ที่แบ่ง ๒๕ เปอร์เซ็นต์บนและล่างของนักศึกษามาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เพื่อเป็นเกณฑ์รวมกันในการเลือกกลุ่มตัวอย่างของคณะผู้วิจัยต่อไป ดังรายละเอียดที่แสดงในตาราง

ตาราง ๑ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของคะแนนเฉลี่ย (Grade Point Average) ที่แบ่ง ๒๕ เปอร์เซนต์บนและล่างของนักศึกษาในวิทยาลัยครู

วิทยาลัยครู	คะแนนเฉลี่ย (G.P.A.)	
	ที่แบ่ง ๒๕% บน	ที่แบ่ง ๒๕% ล่าง
เชียงใหม่	๒.๙๓	๒.๑๘
สงขลา	๒.๖๐	๒.๑๑
สวนสุนันทา	๒.๕๓	๒.๐๕
นครปฐม	๒.๖๔	๒.๐๕
ราชสีมา	๒.๖๘	๒.๑๕
$\bar{x}$	๒.๖๕	๒.๑๑

จากตาราง ๑ แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ย (G.P.A.) ที่แบ่ง ๒๕ เปอร์เซนต์บนของนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย (G.P.A.) เป็น ๒.๙๓, ๒.๖๔, ๒.๖๘ และ ๒.๖๐ ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ย (G.P.A.) ของนักศึกษาในวิทยาลัยครูต่างจังหวัด สำหรับคะแนนเฉลี่ย (G.P.A.) ของนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทาเป็น ๒.๕๓ ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ย (G.P.A.) ที่ต่ำกว่าวิทยาลัยครู ๔ แห่งที่กล่าวมา คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของคะแนนเฉลี่ย (G.P.A.) ที่แบ่ง ๒๕ เปอร์เซนต์บนของนักศึกษาเป็น ๒.๖๕ คะแนนเฉลี่ย (G.P.A.) ที่แบ่ง ๒๕ เปอร์เซนต์ล่างของนักศึกษาวิทยาลัยครูเชียงใหม่ได้คะแนนเฉลี่ย (G.P.A.) สูงถึง ๒.๑๘ คะแนนเฉลี่ย (G.P.A.) ของนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทาและวิทยาลัยครูนครปฐมเท่ากัน คือ ๒.๐๕ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของคะแนนเฉลี่ย (G.P.A.) ที่แบ่ง ๒๕ เปอร์เซนต์ล่างของนักศึกษาเป็น ๒.๑๑

๒. รวบรวมจำนวนนักศึกษาของวิทยาลัยครูแต่ละแห่งที่แบ่งเป็นกลุ่ม ๒๕ เปอร์เซนต์บนและล่าง แล้วพิจารณาเลือกกลุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างตามอัตราส่วนเพื่อให้ได้กลุ่มละ ๓๐๐ คน ตามที่ผู้ต้องการ ได้แสดงรายละเอียดจำนวนกลุ่มตัวอย่างไว้ในตาราง ๒

ตาราง ๒ แสดงจำนวนนักศึกษาทั้งหมด จำนวนนักศึกษา ๒๕ เปอร์เซ็นต์บนและล่าง
และจำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาในวิทยาลัยครูจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิทยาลัยครู	จำนวนนักศึกษา					
	ทั้งหมด	๒๕%บน	กลุ่มตัวอย่างสูง	๒๕%ล่าง	กลุ่มตัวอย่างต่ำ	รวมกลุ่มตัวอย่าง
สวนสุนันทา	๕๕๓	๑๔๘	๖๑	๑๔๘	๖๑	๑๒๒
สวนกุหลาบ	๓๕๕	๙๐	๓๗	๙๐	๓๗	๗๔
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๖๘๕	๑๗๑	๗๑	๑๗๑	๗๑	๑๔๒
พระนคร	๓๑๑	๗๘	๓๘	๗๘	๓๘	๗๖
จันทระ	๕๒๓	๑๓๑	๕๓	๑๓๑	๕๓	๑๐๖
ธนบุรี	๓๕๓	๘๘	๔๐	๘๘	๔๐	๘๐
เพชรบุรีวิทยาลัยครู	๓๔๑	๘๕	๓๕	๘๕	๓๕	๗๐
รวม	๒๕๐๕	๖๒๓	๓๐๖	๖๒๓	๓๐๖	๖๑๒

๓. ได้นำแบบสำรวจไปให้นักศึกษาในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งกรอกคำตอบตามจำนวน
กลุ่มตัวอย่างในตาราง ๒ โดยพิจารณาว่า กลุ่มสูงจะต้องเป็นผู้ที่ไอคิวเฉลี่ย (G.P.A.)
ตั้งแต่ ๒.๖๕ ขึ้นไป และกลุ่มต่ำจะต้องเป็นผู้ที่ไอคิวเฉลี่ย (G.P.A.) ๒.๑๑ ลงมา
ปรากฏว่าได้แบบสำรวจที่ได้นี้คืนมา ถึง ๘๘.๓๒ เปอร์เซ็นต์ ดังมีรายละเอียดแสดงในตาราง ๓

ตาราง ๓ จำนวนแบบสำรวจที่ส่งไปและใช้ได้ แยกตามวิทยาลัยครูและเพศ

วิทยาลัยครู	แบบสำรวจ ที่ส่งไป	แบบสำรวจที่ใช้ได้					ร้อยละ
		กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		รวม	
		ช	ญ	ช	ญ		
สวนสุนันทา	๑๒๒	๑๓	๓๖	๒๓	๒๓	๘๕	๘๑.๑๔
สวนกุหลาบ	๓๔	—	๒๘	—	๒๑	๔๙	๒๖.๒๑
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๑๔๒	๒๕	๔๔	๒๒	๔๒	๑๓๓	๙๓.๖๖
พระนคร	๓๖	๑๓	๒๖	๒๐	๑๒	๓๕	๙๘.๖๘
จันทบุรี	๔๔	๑๓	๑๒	๘	๑๑	๔๔	๙๑.๖๖
ธนบุรี	๘๐	๑๒	๒๘	๑๕	๑๘	๓๓	๙๑.๒๕
เพชรบุรีวิทยาลัยครู	๓๐	๕	๒๕	๑๓	๒๓	๓๐	๑๐๐.๐๐
รวม	๖๑๒	๘๓	๑๙๙	๑๐๑	๑๕๐	๕๔๓	๘๘.๓๒

จากตาราง ๓ แสดงแบบสำรวจที่คืนมา ซึ่งปรากฏว่า ได้แบบสำรวจคืนมาและใช้ได้ทั้งหมด (๑๐๐ เปอร์เซ็นต์) จากนักศึกษามหาวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยครู และแบบสำรวจจากนักศึกษามหาวิทยาลัยครูพระนครใช้ได้ถึง ๙๘.๖๘ เปอร์เซ็นต์ แบบสำรวจที่ส่งไปทั้งหมด ๖๑๒ ชุด ได้คืนมาและใช้ได้ ๕๔๓ ชุด เป็น ๘๘.๓๒ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งนับว่าเป็นข้อมูลที่พอใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างได้.

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจกและรวบรวมแบบสำรวจด้วยตนเอง โดยได้รับความร่วมมือจากผู้อำนวยการ หัวหน้าแผนกทะเบียน และอาจารย์ของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก่อนที่จะให้นักศึกษากรอกแบบสำรวจ ได้ชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงจุดมุ่งหมายและวิธีการในการทำ ตลอดจนได้พยายามเน้นให้ทุกคนตอบอย่างอิสระ และตรงตามความรู้สึกของตัวเองมากที่สุด นักศึกษาแต่ละชั้นใช้เวลาทำแบบสำรวจประมาณ ๓๐ นาที แล้วเก็บแบบสำรวจคืนทันที เมื่อนักศึกษาทำเสร็จ

การจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลแล้ว ได้นำมาพิจารณาวิเคราะห์และคำนวณค่าสถิติตามที่ต้องการ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer) ดังต่อไปนี้

๑. แจกแจงความถี่ตามตัวแปรอิสระ
 - ๑.๑๐ กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
 - ๑.๒๐ เพศ ชายและหญิง
 - ๑.๓๐ อายุ แบ่งเป็น ๓ กลุ่มคือ
 - ๑.๓๑ ๑๗ ปีและต่ำกว่า
 - ๑.๓๒ ๑๘ ปี
 - ๑.๓๓ ๑๙ ปีและสูงกว่า
 - ๑.๔๐ จำนวนพี่น้อง แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ดังต่อไปนี้
 - ๑.๔๑ ๑ - ๔ คน
 - ๑.๔๒ ๕ - ๗ คน
 - ๑.๔๓ ๘ คนและมากกว่า
 - ๑.๕๐ รายได้ของบิดามารดาแบ่งเป็น ๔ กลุ่มดังต่อไปนี้

๑.๕๑ ๐ – ๑๐๐๐ บาท

๑.๕๒ ๑๐๐๑ – ๒๐๐๐ บาท

๑.๕๓ ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาท

๑.๕๔ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า

ตาราง ๔ แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศและอายุ

อายุ	สูง		ต่ำ		รวม
	ช	ญ	ช	ญ	
๑๓	๑๓	๔๘	๑๖	๔๔	๑๖๕
๑๔	๓๘	๔๓	๓๘	๓๕	๒๔๒
๑๕	๓๘	๒๔	๔๓	๒๓	๑๓๖
รวม	๘๙	๑๑๕	๑๐๑	๑๐๒	๕๔๓
	๒๔๒		๒๔๑		

จากตารางนี้จะเห็นว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอายุ ๑๔ ปี คือมีจำนวน ๒๔๒ คน สำหรับพวกที่มีอายุ ๑๓ ปี และต่ำกว่า ๑๖๕ คน เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษามีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปี และสูงกว่ามีน้อยที่สุดคือ ๑๓๖ คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอยู่ ๔๑ คน สำหรับเพศชายหญิงนั้น ปรากฏว่า เพศหญิงกลุ่มสูงมีจำนวนมากที่สุดคือ จำนวน ๑๕๕ คน เพศชายกลุ่มสูงมีจำนวนน้อยที่สุดคือ จำนวน ๘๙ คน

ตาราง ๕ แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และจำนวนพี่น้องในครอบครัว

จำนวนพี่น้อง	สูง		ต่ำ		รวม
	ช	ญ	ช	ญ	
๑ - ๔	๒๕	๔๖	๒๖	๔๓	๑๖๘
๕ - ๗	๓๕	๑๐๔	๔๓	๖๕	๒๕๕
๘ และมากกว่า	๒๕	๓๕	๒๕	๒๔	๑๑๖
รวม	๕๓	๑๘๕	๑๐๑	๑๔๐	๕๔๓
	๒๘๒		๒๕๑		

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนพี่น้องในครอบครัว จะเห็นว่าส่วนใหญ่แล้ว นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีพี่น้องในครอบครัว ๕ - ๗ คน ก็มีจำนวน ๒๕๕ คน รองลงมา มีพี่น้อง ๑ - ๔ คน มีจำนวน ๑๖๘ คน ส่วนอันดับหลังสุดได้แก่กลุ่มที่มีพี่น้อง ๘ คนและมากกว่า จำนวน ๑๑๖ คน

ตาราง ๒ แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และรายได้ของบิดามารดา

รายไ้บิดามารดา	สูง		ต่ำ		รวม
	ช	ญ	ช	ญ	
๑	๒๘	๔๘	๒๘	๒๔	๑๒๘
๒	๓๔	๓๔	๔๓	๕๔	๒๑๖
๓	๑๔	๔๔	๑๔	๓๒	๑๑๐
๔	๑๑	๒๘	๑๔	๓๔	๘๘
รวม	๘๓	๑๕๔	๑๐๑	๑๐๐	๔๔๓
	๒๘๒		๒๔๑		

จากตารางนี้แสดงให้เห็นกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดา มีรายไ้ต่างกัน ซึ่งจะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดา มีรายไ้ ๑๐๐๑ – ๒๐๐๐ บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน ๒๑๖ คน กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดา มีรายไ้ ๐ – ๑๐๐๐ บาท และ ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาท มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ จำนวน ๑๒๘ และ ๑๑๐ คน ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดา มีรายไ้ตั้งแต่ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน ๘๘ คน

๒. หาค่าคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางคำคุณศัพท์ การปรับตัวและ
กิจกรรมในวิทยาลัย ตามตัวแปรอิสระ โดยใช้สูตรของ กิลฟอร์ด (Guilford, 1965 :
44) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนคะแนนเฉลี่ย (Mean)
 $\sum X$ แทนผลรวมของน้ำหนักคะแนน
 N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

๓. หาค่าความแปรปรวน (Variance) โดยใช้สูตรของ กิลฟอร์ด
(Guilford, 1965 : 44) ดังนี้

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

เมื่อ S^2 แทนความแปรปรวนของคะแนน (Variance)
 $\sum X$ แทนผลรวมของน้ำหนักคะแนน
 $\sum X^2$ แทนผลรวมน้ำหนักของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

๔. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร
โดยใช้สูตรของ แมกนิมาร์ (McNemar, 1955 : 109) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ N_1, N_2 แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ

t	แทนความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร
$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทนคะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ
s_1^2, s_2^2	แทนความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ

$$s^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

เมื่อ	s^2	แทนความแปรปรวนของคะแนน (Variance)
	$\sum X$	แทนผลรวมของน้ำหนักคะแนน
	$\sum X^2$	แทนผลรวมน้ำหนักของคะแนนแต่ละตัว ยกกำลังสอง
	N	แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ ๔

หลักการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้สะดวกในการที่จะรวบรวม วิเคราะห์ และแปลข้อมูล จึงได้กำหนดใช้สัญลักษณ์แทนตัวแปรและกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนสถิติวิเคราะห์ต่อไปนี้

X	แทน	ผลคะแนนดิบ
ΣX	แทน	ผลรวมของน้ำหนักคะแนน
ΣX^2	แทน	ผลรวมของน้ำหนักคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) หรือมัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean)
S^2	แทน	ความแปรปรวน (Variance) ของคะแนน
t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
สูง	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
ต่ำ	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
ช	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย
ญ	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง
๑๓	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ๑๓ ปี และต่ำกว่า
๑๔	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ๑๔ ปี
๑๕	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ๑๕ ปี และสูงกว่า
๑ - ๔	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้องในครอบครัว ๑ - ๔ คน
๕ - ๗	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้องในครอบครัว ๕ - ๗ คน

- ๘ แทน กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้องในครอบครัว ๘ คน และมากกว่า
 ๑ แทน กลุ่มตัวอย่างที่มีความร่ำรวยได้ ๐ – ๑๐๐๐ บาท
 ๒ แทน กลุ่มตัวอย่างที่มีความร่ำรวยได้ ๑๐๐๑ – ๒๐๐๐ บาท
 ๓ แทน กลุ่มตัวอย่างที่มีความร่ำรวยได้ ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาท
 ๔ แทน กลุ่มตัวอย่างที่มีความร่ำรวยได้ ๓๐๐๑ บาท และมากกว่า

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย ได้พิจารณาถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องเป็นตอน ๆ ดังต่อไปนี้คือ

ตอนที่ ๑ วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ตอนที่ ๓ วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรด้านอายุของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ตอนที่ ๔ วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรด้านจำนวนพี่น้องในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ตอนที่ ๕ วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรด้านรายได้ของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ต้องการที่จะเปรียบเทียบองค์ประกอบทางค่านิยมธุรกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย เพื่อให้ทราบว่า ผลของลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเรียนหนังสือได้ดีหรือไม่มากนักหรือไม่ คั้งนั้นจึงได้พยายามเปรียบเทียบ ลักษณะเหล่านั้นโดยยึดถือความผันแปรในกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ เป็นสำคัญ ต่อไปจะได้อธิบายถึงกลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น อันถัดมา

ตอนที่ ๑ วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบทางค่านิยมธุรกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง สภาพทางสถานเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันทั้งใจแสดงภาระงาน เฉลี่ยและความแปรปรวนไว้ในตาราง ๗

ตาราง ๗ ค่าคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนขององค์ประกอบทางค่านิยมธุรกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตาม ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

องค์ประกอบ	กาสถิติ	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		สูง	ต่ำ	
เศรษฐกิจ	N	๒๘๒	๒๕๑	๕๔๓
	$\bar{X}$	๒.๒๓๓๓	๒.๓๒๐๓	๒.๒๗๓๘
	S^2	๑.๔๔๓๓	๑.๔๐๔๖	๑.๐๓๔๘
การปรับตัว	$\bar{X}$	๒.๕๓๓๐	๒.๖๖๘๓	๒.๖๐๓๔
	S^2	๑.๖๒๑๘	๑.๕๓๓๓	๑.๕๗๗๖
กิจกรรม	$\bar{X}$	๒.๐๒๓๒	๒.๒๔๓๒	๒.๑๓๓๐
	S^2	๑.๒๓๑๕	๑.๔๕๒๐	๑.๓๔๑๖
รวม	$\bar{X}$	๒.๒๔๐๓	๒.๒๒๐๘	๒.๒๓๐๕
	S^2	๑.๔๑๓๑	๑.๕๓๖๑	๑.๔๗๔๖

จากตารางนี้จะพบว่า ในกลุ่มสูงนั้นค่าคะแนนเฉลี่ยของค่านิยมการปรับตัวจะสูงสุด รองลงมาคือเศรษฐกิจและกิจกรรมตามลำดับ แต่ปัญหาทั้งสามค่านิยมนี้มีแนวโน้มอยู่ในระดับที่ เรียบร้อยสำหรับกลุ่มตัวอย่างนี้ ส่วนในกลุ่มต่ำนั้นก็มีค่าคะแนนเฉลี่ยของค่านิยมการปรับตัวสูงสุด ค่าคะแนนเฉลี่ยค่านิยมเศรษฐกิจและกิจกรรมรองลงมาตามลำดับเช่นเดียวกับกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ นี้มีปัญหทั้งสามค่านิยมมากกว่ากลุ่มสูง พิจารณาโดยทั่วไปแล้ว นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สูงและต่ำมีปัญหาทั้งสามค่านี้นี้แตกต่างกัน เพื่อให้ทราบว่าความแตกต่างนี้จะมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ จึงได้นำแต่ละองค์ประกอบมาเปรียบเทียบกันในตาราง ๔

ตาราง ๔ การความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางด้านการรับรู้ และการกิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	t			รวม
		เศรษฐกิจ	การปรับตัว	กิจกรรม	
สูง	๒๑๒	** ๔.๒๐๓๖	** ๑๐.๕๕๖๖	** ๑๑.๘๒๙๐	** ๑๕.๒๓๘๖
ต่ำ	๒๕๑				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ผลการเปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและต่ำในแต่ละค่านี้นพบว่า องค์ประกอบแต่ละด้านของกลุ่มสูงและต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ เมื่อเปรียบเทียบโดยรวมความแตกต่างขององค์ประกอบทุกด้านก็ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ เช่นเดียวกัน แสดงว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำมีปัญหาทั้งสามด้านแตกต่างกันอย่างแท้จริง

อนึ่งกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีทั้งเพศชายและหญิง ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จึงน่าจะนำปัญหาทั้งสามด้านของนักศึกษาชายหญิงมาเปรียบเทียบโดยละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบทางค่านิยมธุรกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรค่านิยมของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงและต่ำ

สภาพทางค่านิยมธุรกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงต่ำที่เป็นรายและหญิง ปรากฏว่ามีความแตกต่างกัน จึงจะได้แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนในการาง ๕

ตาราง ๕ ค่าคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนขององค์ประกอบทางค่านิยมธุรกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามเพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง		N	ค่าสถิติ	เศรษฐกิจ	การปรับตัว	กิจกรรม	รวม
ชาย	สูง	๕๓	$\bar{X}$ S^2	๒.๓๘๖๓ ๑.๓๓๖๔	๒.๔๔๐๓ ๑.๔๐๘๓	๒.๑๘๑๐ ๑.๓๔๐๘	๒.๓๓๕๕ ๑.๔๑๔๒
	ต่ำ	๑๐๑	$\bar{X}$ S^2	๒.๕๕๕๔ ๑.๕๕๘๓	๒.๘๖๐๕ ๑.๕๖๐๑	๒.๓๖๓๓ ๑.๕๕๘๓	๒.๖๑๕๒ ๑.๕๕๙๕
รวม		๑๕๔	$\bar{X}$ S^2	๒.๔๕๓๒ ๑.๔๕๐๐	๒.๖๐๓๒ ๑.๕๑๒๘	๒.๒๗๒๒ ๑.๔๕๒๘	๒.๔๐๐๔ ๑.๔๒๖๖
หญิง	สูง	๑๕๕	$\bar{X}$ S^2	๒.๑๖๒๔ ๑.๕๐๔๐	๒.๔๔๑๔ ๑.๕๒๕๐	๑.๕๕๐๖ ๑.๑๖๑๕	๒.๑๘๑๖ ๑.๔๐๑๔
	ต่ำ	๑๔๐	$\bar{X}$ S^2	๒.๑๓๓๑ ๑.๕๒๕๓	๒.๕๓๕๖ ๑.๕๔๐๕	๒.๑๕๕๖ ๑.๓๓๕๕	๒.๒๗๔๓ ๑.๕๕๑๕
รวม		๒๙๕	$\bar{X}$ S^2	๒.๑๔๕๘ ๑.๕๑๒๓	๒.๔๘๓๖ ๑.๕๔๑๒	๒.๐๕๐๔ ๑.๒๔๓๔	๒.๒๓๓๕ ๑.๕๒๔๕

ตารางที่ ๑๐: ความแตกต่างระหว่าง

จากตารางนี้จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายในกลุ่มสูงมีภาวะเนื้องอกและการปรับตัวสูงสุด รองลงมาคือคานเกษตรธุรกิจและกิจกรรม สำหรับชายกลุ่มต่ำที่เซเคียวกันพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วชายกลุ่มสูงและต่ำมีปัญหาทั้งสามด้านอยู่ในระดับน้อย แต่ชายกลุ่มต่ำมีปัญหามากกว่าชายกลุ่มสูงในทุก ๆ ด้าน สำหรับหญิงกลุ่มสูงมีภาวะเนื้องอกและการปรับตัวสูงสุด รองลงมาเป็นเกษตรธุรกิจและกิจกรรม หญิงกลุ่มต่ำก็มีภาวะเนื้องอกและการปรับตัวสูงเช่นเดียวกับหญิงกลุ่มสูง แต่ภาวะเนื้องอกที่รองลงมาเป็นคานกิจกรรมและเกษตรธุรกิจเป็นที่น่าสนใจกว่าชายกลุ่มต่ำมีปัญหาเกษตรธุรกิจ การปรับตัว และกิจกรรมมากที่สุด

ถ้าพิจารณาโดยคำนึงเพศชายหญิงเป็นสำคัญ ปรากฏว่า เพศชายมีภาวะเนื้องอกและการปรับตัวสูงสุด รองลงมาเป็นคานเกษตรธุรกิจและกิจกรรม ซึ่งก็เช่นเดียวกับเพศหญิงโดยส่วนรวมแล้วเพศชายและหญิงมีปัญหาทั้งสามด้านอยู่ในระดับน้อย แต่อย่างไรก็ตามเพศชายก็มีความมากกว่าเพศหญิง เพื่อจะให้ทราบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศจะมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ จึงได้นำมาเปรียบเทียบกันดังในตาราง ๑๐

ตาราง ๑๐ ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางคานเกษตรธุรกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบความเพศ

กลุ่มตัวอย่าง	N	t			รวม
		เกษตรธุรกิจ	การปรับตัว	กิจกรรม	
ช	๑๕๔	๑๖.๒๗๓๑**	๑๑.๕๖๔๖**	๑๒.๕๓๖๒**	๒๒.๘๘๓๓
ญ	๓๔๔				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของเพศชายและหญิงแล้ว ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และเมื่อนำผลรวมของค่าคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทุกด้านมาหาค่าความแตกต่างกัน ก็พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ เช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า เพศชายและหญิงมีความแตกต่างกันในปัญหาทั้งสามด้านนี้อย่างแท้จริง

เพื่อให้ทราบแน่ชัดว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพศพร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทางกันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพศนั้น จะมีสภาพของเศรษฐกิจแตกต่างกันด้วยหรือไม่ จึงนำไปเปรียบเทียบกันสำคัญดังนี้

ตาราง ๑๑

ตาราง ๑๑ ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามเพศและ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	t			
		ช สูง	ช ค่า	ญ สูง	ญ ค่า
ช สูง	๘๓		๖.๒๔๕๐**	๓.๕๒๘๑**	๘.๑๖๘๐
ช ค่า	๑๐๑			๑๔.๘๘๒๒**	๑๕.๒๓๒๕*
ญ สูง	๑๘๘				๑.๑๔๑๘
ญ ค่า	๑๔๐				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางนี้ปรากฏว่า นักศึกษาระดับที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและค่า มีความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แต่นักศึกษาหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและค่า ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่าเพศหญิง เทรนธุรกิจไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาชายหญิง ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ปรากฏว่า มีความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยค่า เทรนธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทั้งสิ้น โดยเฉพาะชายหญิงในกลุ่มค่าและ ชายกลุ่มค่า หญิงกลุ่มสูงมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ

เพื่อให้ทราบได้แน่นอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียน และเพศรวม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพศนั้น จะมีสภาพการปรับตัวแตกต่างกันด้วยหรือไม่ จึงได้นำไปเปรียบเทียบกันนัยสำคัญ ดังในตาราง ๑๒

ตาราง ๑๒ ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางด้านการปรับตัว ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามเพศ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	t			
		ช สูง	ช ต่ำ	ญ สูง	ญ ต่ำ
ช สูง	๘๓		๑๐.๓๔๓๖**	๓.๗๕๘๗*	๐.๐๓๘๕
ช ต่ำ	๑๐๑			๑๕.๗๖๕๔**	๑๑.๕๐๘๐**
ญ สูง	๑๔๕				๔.๒๕๔๘*
ญ ต่ำ	๑๕๐				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ค่าความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างเพศเดียวกัน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างระดับกัน ปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งแสดงว่าชายและหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาการปรับตัวมากกว่า ชายและหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างระดับนั้น ส่วนใหญ่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ยกเว้นชายกลุ่มสูงและหญิงกลุ่มต่ำ ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าชายกลุ่มสูงและหญิงกลุ่มต่ำมีปัญหาด้านการปรับตัวไม่ต่างกัน

สำหรับชายกลุ่มต่ำและหญิงกลุ่มสูง ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันสูงที่สุด จึงสรุปได้ว่า ตัวแปรความเพศมีส่วนเกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษากลุ่มสูงและต่ำ

เพื่อให้ทราบได้แน่นอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพศพร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทางความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพศนั้น จะมีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยแตกต่างกันหรือไม่ จึงนำไปเปรียบเทียบกันโดยสำคัญดังในตาราง ๑๓

ตาราง ๑๓ ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบความเพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	t			
		ช สูง	ช ต่ำ	ญ สูง	ญ ต่ำ
ช สูง	๘๓		๕.๔๕๑๘**	๘.๒๔๓๔**	๑.๑๒๔๑
ช ต่ำ	๑๐๑			๑๕.๕๐๖๗**	๗.๒๓๕๕**
ญ สูง	๑๔๔				๘.๔๒๖๐**
ญ ต่ำ	๑๕๐				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างเพศเดียวกันที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แสดงว่า เพศชายและหญิงกลุ่มสูงเข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าเพศชายและหญิงกลุ่มต่ำความสำคัญสำหรับความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างทั้งต่างเพศและผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนทางระดับกัน ปรากฏว่าส่วนไหนจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ยกเว้นชายกลุ่มสูงและหญิงกลุ่มค่า ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่า ชายกลุ่มสูงและหญิงกลุ่มค่าเขารวมกิจกรรมพอ ๆ กัน ชายกลุ่มค่าและหญิงกลุ่มสูง ปรากฏว่า มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันมากที่สุด

เพื่อให้ทราบคะแนนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพศพร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทางคานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพศนั้น จะมีสภาพขององค์ประกอบทั้งสามคานนี้แตกต่างกันด้วยหรือไม่ จึงได้นำไปเปรียบเทียบกับค่า นัยสำคัญ ดังในตาราง ๑๔

ตาราง ๑๔ ความแตกต่างระหว่างผลรวมคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางคาน เศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่าง เปรียบเทียบกับเพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	t			
		ช สูง	ช ค่า	ญ สูง	ญ ค่า
ช สูง	๘๓		๑๒.๓๔๕๐**	๑๑.๔๘๒๕**	๕.๑๐๘๘**
ช ค่า	๑๐๑			๒๖.๒๓๘๓**	๑๕.๑๐๘๘**
ญ สูง	๑๔๘				๓.๑๒๘๘**
ญ ค่า	๑๕๐				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เมื่อรวมปัญหาทั้งสามคานเข้าด้วยกัน ปรากฏว่า ทั้งเพศชายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงและค่า และเพศหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและค่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ จึงแสดงว่า เพศชายและหญิง กลุ่มค่ามีปัญหาทั้งสามคานมากกว่า เพศชาย

และหญิงกลุ่มสูงค่ามาก

สำหรับเพศชายและหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างระดับกัน ก็ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทั้งหมด แสดงว่า เพศชายหญิงทั้งกลุ่มสูงและต่ำแตกต่างกันในปัญหาทั้งสามด้านอย่างแท้จริง

ตามปกติเด็กเรียนแต่ละชั้นจะเรียนได้ผลดีตามระดับของชั้น นักเรียนที่อายุต่ำกว่า รายเฉลี่ยของนักเรียนในชั้น อาจจะเป็นเพราะมีโอกาสได้เข้าเรียนเมื่ออายุน้อย และสามารถเรียนได้ดีเท่านักเรียนอายุสูง ส่วนนักเรียนที่อายุสูงกว่ารายเฉลี่ยของนักเรียนในชั้น อาจจะเป็นเพราะเขาเรียนช้า สอบตกซ้ำชั้น หรือมีความจำเป็นต้องหยุดพักการเรียนในระหว่างตอนใดตอนหนึ่ง เพราะฉะนั้นความแตกต่างระหว่างอายุน่าจะมีผลต่อการเรียนด้วย จึงได้นำปัญหาทั้งสามด้าน คือ ปัญหาเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย มาเปรียบเทียบตามระดับอายุให้เห็นชัดในระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ตอนที่ ๓ วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรตามอายุของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

สำหรับการวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบต่าง ๆ ในตอนที่ ๓ นี้ จะแยกวิเคราะห์ที่ละองค์ประกอบ แล้วสรุปรวมทั้งสามองค์ประกอบในตอนท้ายของตอนที่ ๓

เมื่อพิจารณาคุณภาพเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำที่อายุต่างกัน ปรากฏว่ามีความแตกต่าง จึงจะได้แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวนในตาราง ๑๕

ตาราง ๑๔ ก๊าซแอมโมเนียและความแปรปรวนขององค์ประกอบทางค่านเศรษฐกิจ
ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ	อายุ		
		๑๓	๑๔	๑๕
สูง	N	๑๐๕	๑๒๘	๖๒
	$\bar{X}$	๒.๑๙๒๓	๒.๑๓๐๘	๒.๑๒๙๙
	S^2	๑.๔๓๒๘	๑.๔๕๐๕	๑.๕๖๕๒
ต่ำ	N	๖๐	๑๑๓	๓๔
	$\bar{X}$	๒.๒๘๕๓	๒.๒๖๑๐	๒.๔๔๓๙
	S^2	๑.๔๐๑๓	๑.๔๒๔๒	๑.๔๔๒๕
รวม	N	๑๖๕	๒๔๒	๑๓๖
	$\bar{X}$	๒.๒๒๖๓	๒.๒๑๔๓	๒.๔๓๗๕
	S^2	๓.๓๖๓๘	๓.๕๓๙๕	๔.๔๐๔๓

ตารางนี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาในกลุ่มสูงที่มีอายุ ๑๕ ปี และสูงกว่า มีก๊าซแอมโมเนียค่านเศรษฐกิจมากที่สุด รองลงมาคือพวกที่มีอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่า อายุ ๑๔ ปี ตามลำดับ ซึ่งก็เช่นเดียวกับกลุ่มต่ำ คือ นักศึกษาในกลุ่มต่ำที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า มีก๊าซแอมโมเนียค่านเศรษฐกิจมากที่สุด รองลงไปเป็นกลุ่มที่มีอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่า อายุ ๑๔ ปี ตามลำดับ โดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมีปัญหาเศรษฐกิจในระดับน้อย และกลุ่มต่ำทุกกลุ่มมีปัญหามากกว่ากลุ่มสูงทุกกลุ่มแต่ไม่มากนัก ถ้าพิจารณาเฉพาะอายุโดยไม่คำนึงถึงกลุ่มสูงและต่ำ ปรากฏว่ากลุ่มที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า มีปัญหาค่านเศรษฐกิจมากที่สุด แต่ก็ยังอยู่ในระดับน้อย

เพื่อให้ทราบให้แน่นอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอายุของกลุ่มตัวอย่างพร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอายุของกลุ่มตัวอย่างนั้นจะมีสภาพของเกรงสุกิจ แตกต่างกันอย่างหรือไม่ จึงได้ทำไปเปรียบเทียบเทียบกันสำคัญดังในตาราง ๑๖

ตาราง ๑๖ ความแตกต่างระหว่างภาวะแนเคลือบขององค์ประกอบทางด้านเกรงสุกิจของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามอายุ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง			๖					
			สูง			ต่ำ		
	N	อายุ	๑๓	๑๔	๑๕	๑๓	๑๔	๑๕
สูง	๑๐๕	๑๓	๐.๖๗๓๓			๒.๔๔๑๓	๒.๑๑๔๕	๖.๘๔๕๘
	๑๒๕	๑๔	๖.๑๐๕๐			๓.๑๒๒๒	๒.๕๓๑๕	๓.๗๑๔๕
	๖๒	๑๕	๖.๘๘๓๒			๓.๓๕๕๖	๔.๕๐๑๕	๐.๓๓๑๒
ต่ำ	๖๐	๑๓				๓.๓๕๕๖		
	๑๑๓	๑๔				๐.๖๔๔๑		
	๓๔	๑๕				๓.๘๔๑๐		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ถ้าความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างอายุกันแต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับเดียวกัน ปรากฏว่า ส่วนใหญ่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ยกเว้น กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ที่มีอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่ากับอายุ ๑๔ ปี แสดงว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับเดียวกัน กลุ่มที่มีอายุสูงจะมีปัญหาค้นเกรงสุกิจมากกว่ากลุ่มที่มีอายุต่ำ ส่วนกลุ่มตัวอย่าง

ต่างอายุที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน พบว่าส่วนใหญ่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ยกเว้น กลุ่มสูงค่าที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่าส่วนใหญ่ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่ามีปัญหาการเรียน เปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นอกจากกลุ่มสูงที่อายุ ๑๕ ปี และสูงกว่า มีปัญหาเปรียบเทียบกับกลุ่มค่าที่มีอายุ ๑๗ ปีและค่ากว่า กับกลุ่มค่าอายุ ๑๘ ปี

นอกจากสภาพเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนใหญ่จะแตกต่างกันแล้ว ควรจะดูสภาพการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างนี้ กันจะได้ แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนในตาราง ๑๗

ตาราง ๑๗ ค่าคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนขององค์ประกอบทางด้านการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ	อายุ		
		๑๗	๑๘	๑๙
สูง	N	๑๐๕	๑๒๔	๖๒
	$\bar{X}$	๒.๔๑๘๘	๒.๔๓๗๘	๒.๕๔๓๘
	S^2	๑.๗๗๓๘	๑.๔๓๕๕	๑.๔๖๔๕
ค่า	N	๒๐	๑๑๓	๓๔
	$\bar{X}$	๒.๓๐๐๐	๒.๖๖๖๑	๒.๖๔๓๐
	S^2	๑.๔๑๒๕	๑.๖๒๓๖	๑.๕๐๐๔
รวม	N	๑๒๕	๒๓๗	๑๓๖
	$\bar{X}$	๒.๕๒๑๘	๒.๕๖๘๘	๒.๖๐๔๓
	S^2	๔.๔๓๐๔	๔.๘๓๖๖	๔.๘๓๘๔

ตารางนี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาในกลุ่มสูงที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่ามีภาวะแน่นเฉลี่ยด้านการปรับตัวมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่มีอายุ ๑๔ ปี อายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่าตามลำดับ สำหรับกลุ่มต่ำกลับปรากฏว่า พวกที่มีอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่ามีภาวะแน่นเฉลี่ยด้านการปรับตัวสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่มีอายุ ๑๔ ปี และอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่าตามลำดับ โดยเฉลี่ยแล้ว ทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมีปัญหาด้านการปรับตัวอยู่ในระดับน้อยและกลุ่มต่ำทุกกลุ่มมีปัญหามากกว่ากลุ่มสูงทุกกลุ่ม ถ้าพิจารณาเฉพาะอายุโดยไม่คำนึงถึงกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ปรากฏว่า กลุ่มที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่ามีปัญหาด้านการปรับตัวมากที่สุด แต่ก็ยังอยู่ในระดับน้อย

เพื่อให้ทราบไ้แก่นนอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนและอายุของกลุ่มตัวอย่างพร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอายุของกลุ่มตัวอย่างนั้นจะมีสภาพการปรับตัวแตกต่างกันหรือไม่ จึงได้นำไปเปรียบเทียบความนัยสำคัญ ดังในตาราง ๑๔

ตาราง ๑๘ ความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางคำ
การปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามอายุ และระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง			t					
			สูง			ต่ำ		
	N	อายุ	๑๓	๑๔	๑๕	๑๓	๑๔	๑๕
สูง	๑๐๕	๑๓		** ๒.๐๘๖๔	** ๓.๕๔๑๓	** ๘.๒๕๓๒	** ๘.๔๘๒๔	๓.๐๓๑๓
	๑๒๕	๑๔			* ๒.๒๘๔๖	** ๖.๓๓๒๘	** ๖.๖๕๑๖	๕.๓๓๑๑
	๖๒	๑๕				** ๓.๘๓๑๐	** ๓.๒๘๒๑	๒.๕๒๕๒
ต่ำ	๖๐	๑๓					๑.๐๐๕๕	๑.๔๔๓๓
	๑๑๓	๑๔						๐.๕๘๖๔
	๓๔	๑๕						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ค่าความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปรากฏว่า
กลุ่มสูงอายุ ๑๔ ปีกับอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ นอกนั้น
มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ แสดงว่า นักศึกษาที่มีอายุน่าจะมีปัญหาการปรับตัว
มากกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อย ส่วนในกลุ่มค่าที่อายุต่างกันนั้น พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ จึงกล่าวได้ว่าในทุกกลุ่มค่านั้น ถึงแม้อายุจะต่างกันก็มีปัญหาการปรับตัวพอ ๆ กัน
สำหรับกลุ่มสูงและค่าที่มีอายุต่างกัน ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.๐๑ ทั้งหมด แสดงว่า กลุ่มที่มีอายุต่างกันกลุ่มค่ามีปัญหาการปรับตัวมากกว่ากลุ่มสูง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจและการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนใหญ่จะแตกต่างกันแล้ว ภาวนาจะดูสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างนี้ โดยจะได้แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวน ในตาราง ๑๕

ตาราง ๑๕ ค่าคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนขององค์ประกอบทางค่านิยมกิจกรรม
ในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุ และระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ	อายุ		
		๑๓	๑๔	๑๕
สูง	N	๑๐๕	๑๒๔	๖๒
	$\bar{X}$	๑.๘๒๑๖	๒.๐๔๘๘	๒.๑๖๒๔
	S^2	๑.๑๕๓๔	๑.๒๔๓๔	๑.๒๘๑๒
ต่ำ	N	๒๐	๑๑๓	๗๔
	$\bar{X}$	๒.๒๓๓๕	๒.๑๔๔๔	๒.๓๘๓๕
	S^2	๑.๔๐๔๖	๑.๔๒๔๖	๑.๕๐๐๕
รวม	N	๑๒๕	๒๔๒	๑๓๖
	$\bar{X}$	๒.๐๓๖๕	๒.๐๙๔๔	๒.๒๘๕๐
	S^2	๓.๒๕๘๐	๓.๔๔๓๔	๓.๙๓๔๖

จากตารางนี้จะพบว่า นักศึกษาในกลุ่มสูงที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยค่านิยมกิจกรรมมากที่สุด รองลงไปก็กลุ่มที่มีอายุ ๑๔ ปี และอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่ตามลำดับ สำหรับกลุ่มต่ำ ปรากฏว่า นักศึกษาที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยค่านิยมกิจกรรม

สูงที่สุด รองลงไปคือ กลุ่มที่มีอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่าและอายุ ๑๔ ปีใกล้เคียง โดยเฉลี่ยแล้ว ทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำเข้าร่วมกิจกรรมในระดับน้อยและกลุ่มต่ำทุกกลุ่มเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า กลุ่มสูงทุกกลุ่มแต่ไม่มากนัก ถ้าพิจารณาเฉพาะอายุโดยไม่คำนึงถึงกลุ่มสูงและต่ำ จะพบว่า กลุ่มที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่าเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่เรียกว่าน้อยสำหรับ กลุ่มตัวอย่างนี้

เพื่อให้ทราบได้แน่นอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนและ อายุของกลุ่มตัวอย่างพร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอายุของกลุ่มตัวอย่างนั้นจะมีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัย แตกต่างกันหรือไม่ จึงได้นำไปเปรียบเทียบกันสำคัญ ดังในตาราง ๒๐

ตาราง ๒๐ ความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางด้านกิจกรรม ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามอายุ และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง			t					
			สูง			ต่ำ		
	N	อายุ	๑๓	๑๔	๑๕	๑๓	๑๔	๑๕
สูง	๑๐๕	๑๓	๔.๘๐๖**			๕.๓๓๔*	๘.๓๗๕**	๑๕.๘๔๓**
	๑๒๕	๑๔	๓.๕๕๐*			๕.๖๖๐**	๓.๘๘๒*	๑๐.๖๖๓*
	๖๒	๑๕				๑.๕๖๓	๐.๒๔๐๓	๖.๑๐๓๕
ต่ำ	๖๐	๑๓				๒.๕๒๐๕		
	๑๑๓	๑๔						
	๓๔	๑๕						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

การความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่อายุต่างกันแต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับเดียวกัน ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทั้งหมด สำหรับกลุ่มสูงและต่ำ ที่อายุต่างกัน พบว่า กลุ่มสูงที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่ากับอายุ ๑๔ ปี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นวนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕

เมื่อทราบสภาพเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่ จำแนกตามอายุและ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยดูสภาพและการเปรียบเทียบใน องค์ประกอบแต่ละด้านแล้ว ควรจะทราบสภาพและการเปรียบเทียบองค์ประกอบทั้งสามด้าน รวมกันอีกครั้ง ก็จะได้แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวน ในตาราง ๒๑

ตาราง ๒๑ ผลรวมค่าคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนของ องค์ประกอบทางด้าน
เศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่จำแนกตามอายุ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ	อายุ		
		๑๓	๑๔	๑๕
สูง	N	๑๐๕	๑๒๕	๖๒
	$\bar{X}$	๒.๑๘๒๙	๒.๒๔๐๘	๒.๓๘๓๖
	S^2	๑.๓๗๑๕	๑.๔๑๒๓	๑.๔๕๙๓
ต่ำ	N	๒๐	๑๑๓	๓๔
	$\bar{X}$	๒.๔๒๐๑	๒.๓๗๒๐	๒.๔๕๘๖
	S^2	๑.๔๕๑๙	๑.๕๓๓๖	๑.๕๒๘๕
รวม	N	๑๒๕	๒๓๘	๑๓๖
	$\bar{X}$	๒.๒๖๔๑	๒.๓๐๘๒	๒.๔๒๖๑
	S^2	๓.๘๕๘๓	๔.๑๕๑๒	๔.๔๕๖๓

เมื่อรวมปัญหาทั้งสามด้านเข้าด้วยกัน ปรากฏว่า นักศึกษากลุ่มสูงที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า มีภาวะแฉกเฉียบมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอายุ ๑๔ ปี อายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่าตามลำดับ สำหรับกลุ่มต่ำ นักศึกษาที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า มีภาวะแฉกเฉียบมากที่สุดเช่นเดียวกับกลุ่มสูง แต่ที่รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่าอายุ ๑๔ ปีตามลำดับ โดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มต่ำทุกกลุ่มมีปัญหามากกว่ากลุ่มสูงทุกกลุ่ม และกลุ่มต่ำอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่ามีปัญหาทั้งสามด้านมากที่สุดในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เมื่อรวมกลุ่มสูงและต่ำเข้าด้วยกัน พบว่า นักศึกษาที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกามีปัญหาทั้งสามด้านมากที่สุดแต่ยังอยู่ในระดับน้อย

เพื่อให้ทราบโดยแน่นอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอายุของกลุ่มตัวอย่างพร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอายุของกลุ่มตัวอย่งนั้นจะมีสภาพขององค์ประกอบทั้งสามด้านนี้แตกต่างกันด้วยหรือไม่ จึงได้นำไปเปรียบเทียบค่าที่สำคัญ ดังในตาราง ๒๒

ตาราง ๒๒ ความแตกต่างระหว่างผลรวมของคะแนนเฉลี่ยจากองค์ประกอบทางด้าน
บรรณกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่าง
เปรียบเทียบความอายุและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง			๖					
			สูง			ต่ำ		
	N	อายุ	๑๓	๑๔	๑๕	๑๓	๑๔	๑๕
สูง	๑๐๔	๑๓		๓.๔๔๑๑**	๕.๘๔๑๑	๑๑.๒๒๒๑**	๑๐.๘๘๒๕**	๑๖.๑๒๘๐**
	๑๒๕	๑๔			**	๗.๑๓๒๔	๘.๕๒๕๓**	๗.๘๑๒๔**
	๖๒	๑๕				๑.๕๖๕๔	๒.๖๖๒๓**	๕.๑๓๑๒**
ต่ำ	๖๐	๑๓					๒.๓๒๓๔*	๓.๔๓๘๓**
	๑๑๓	๑๔						๖.๔๒๘๖**
	๗๔	๑๕						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

เมื่อรวมปัญหาทั้งสามด้านเข้าด้วยกัน ค่าความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่อายุต่างกัน แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับเดียวกัน **ปรากฏว่า** กลุ่มค่าอายุ ๑๗ ปีและค่ากว่ากับอายุ ๑๘ ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นอกนั้นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ทั้งหมด สำหรับกลุ่มสูงและค่าที่อายุต่างกัน พบว่า กลุ่มสูงที่อายุ ๑๘ ปีและสูงกว่ากับกลุ่มค่าอายุ ๑๗ ปีและค่ากว่า มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทั้งหมด

ในครอบครัวของนักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องหลายคน น่าจะมีผลโดยตรงต่อปัญหาด้านเศรษฐกิจของนักเรียนอย่างไม่มีปัญหา เพราะจำนวนเงินที่ต้องใช้จ่ายมีมากขึ้นตามจำนวนบุตร การเข้าร่วมกิจกรรมก็ย่อมจะทำให้ไม่ค่อยดีถ้านักเรียนมีปัญหาด้านเศรษฐกิจกล่าว โดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวกับการที่ต้องใช้เงินแล้วจะเห็นได้ชัดเจนนมาก และปัญหาการปรับตัวก็เช่นกัน ย่อมจะเกิดขึ้นมาก ถ้าเราไม่สามารถจะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก ดังนั้น นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก จึงน่าจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว กิจกรรมในวิทยาลัย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงได้นำเรื่องความแตกต่างระหว่างจำนวนพี่น้องมาเปรียบเทียบกับองค์ประกอบดังกล่าวแล้วโดยละเอียดให้เห็นชัดดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๔ วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรจำนวนพี่น้องในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

สำหรับการวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบต่าง ๆ ในตอนนี้จะดำเนินการวิเคราะห์เช่นเดียวกับตอนที่ ๓ คือ แยกวิเคราะห์ทีละองค์ประกอบ แล้วสรุปรวมทั้งสามองค์ประกอบในตอนท้ายของตอนที่ ๔

เมื่อพิจารณาคุณภาพเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงค่าและจำนวนพี่น้องต่างกัน ปรากฏว่ามีความแตกต่างกัน จะได้แสดงภาพกระแสมโนทัศน์และความแปรปรวน ในตาราง ๒๓

ตาราง ๒๓ การกระจายเฉลี่ยและความแปรปรวนขององค์ประกอบทางค่านเศรษฐกิจ
ของกุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามจำนวนพี่น้องในครอบครัว และระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กุ่มตัวอย่าง	สถิติ	จำนวนพี่น้อง		
		๑ - ๔	๕ - ๗	๘
สูง	N	๘๕	๑๔๓	๖๔
	$\bar{X}$	๒.๑๔๕๗	๒.๒๐๗๑	๒.๔๐๕๕
	S^2	๑.๓๔๘๐	๑.๕๖๖๖	๑.๔๗๕๕
ต่ำ	N	๘๓	๑๑๖	๕๒
	$\bar{X}$	๒.๓๑๕๓	๒.๒๒๗๕	๒.๔๔๐๘
	S^2	๑.๔๓๐๕	๑.๔๔๑๖	๑.๕๔๓๘
รวม	N	๑๖๘	๒๕๙	๑๑๖
	$\bar{X}$	๒.๒๓๑๔	๒.๒๓๔๓	๒.๔๒๓๓
	S^2	๓.๘๘๔๑	๔.๐๓๑๘	๔.๑๔๘๓

จากตารางนี้จะพบว่า นักศึกษากลุ่มสูงที่มีพี่น้อง ๘ คนและมากกว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ย
ค่านเศรษฐกิจสูงที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คนและ ๕ - ๗ คนตามลำดับ
ส่วนกลุ่มต่ำ นักศึกษาที่มีพี่น้อง ๘ คนและมากกว่ามีปัญหาค่านเศรษฐกิจมากที่สุดเช่นเดียวกับ
กลุ่มสูง แต่ที่รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คนและ ๕ - ๗ คนตามลำดับ โดยเฉลี่ยแล้ว
ทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมีปัญหาค่านเศรษฐกิจอยู่ในระดับน้อย และกลุ่มต่ำทุกกลุ่มมีปัญหา
กลุ่มสูง ถ้าวรวมกลุ่มสูงและต่ำเข้าด้วยกัน ปรากฏว่า กลุ่มที่มีพี่น้อง ๘ คนและมากกว่า มีปัญหา
เศรษฐกิจมากที่สุด แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่เรียกว่าน้อย

เพื่อให้ทราบได้แน่นอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียน และจำนวนพี่น้องในครอบครัวพร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทั้งสามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจำนวนพี่น้องในครอบครัวนั้น จะมีสภาพของเศรษฐกิจแตกต่างกันหรือไม่ จึงได้นำไปเปรียบเทียบความสำคัญ ดังในการาง ๒๔

ตาราง ๒๔ ความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางด้านการเรียนของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามจำนวนพี่น้องในครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง			t					
			สูง			ต่ำ		
	N	จำนวนพี่น้อง	๑ - ๔	๕ - ๗	๘	๑ - ๔	๕ - ๗	๘
สูง	๘๕	๑ - ๔		๑.๕๑๑๕ *	๒.๘๒๒๒ **	๔.๘๖๕๒ **	๓.๖๔๕๓ *	๗.๐๕๑๒ **
	๑๔๓	๕ - ๗			๔.๖๐๐๔ **	๓.๔๐๖๘ **	๑.๕๕๑๒ *	๕.๕๑๑๔ **
	๖๔	๘				๒.๒๔๔๑ *	๓.๓๕๓๒ *	๐.๖๘๗๒
ต่ำ	๘๓	๑ - ๔					๑.๕๕๕๓	๒.๘๖๑๒ *
	๑๑๖	๕ - ๗						๔.๒๕๓๒ *
	๕๒	๘						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ถ้าความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างอายุกับในกลุ่มสูง ปรากฏว่า กลุ่มที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คนกับกลุ่มที่มีพี่น้อง ๕ - ๗ คนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่อายุต่างกันในกลุ่มค่า
ปรากฏว่า กลุ่มที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คนกับกลุ่มที่มีพี่น้อง ๕ - ๗ คน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ในกลุ่มสูงและค่าที่มี
จำนวนพี่น้องต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ทั้งหมด ยกเว้น
กลุ่มสูงและค่าที่มีพี่น้องเท่ากัน คือ ๔ คนและมากกว่า ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

เมื่อทราบสภาพเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง ที่จำแนกตามจำนวนพี่น้องในครอบครัวและ
ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนใหญ่จะแตกต่างกันแล้ว การนำจะดูสภาพการปรับตัวของ
กลุ่มตัวอย่างนี้ โดยจะได้นำแสดงภาวะแผนเฉลี่ยและความแปรปรวน ในการวาง ๒๕

ตาราง ๒๕ ภาวะแผนเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางด้านการปรับตัว
ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามจำนวนพี่น้องในครอบครัว และระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ทางสถิติ	จำนวนพี่น้อง		
		๑ - ๔	๕ - ๗	๘
สูง	N	๘๕	๑๔๓	๖๔
	$\bar{X}$	๒.๘๐๒๒	๒.๘๔๔๔	๒.๖๑๘๑
	S^2	๑.๒๙๙๓	๑.๔๑๕๘	๑.๓๘๕๒
ค่า	N	๘๓	๑๑๖	๔๒
	$\bar{X}$	๒.๖๗๓๓	๒.๖๕๔๒	๒.๖๘๕๑
	S^2	๑.๕๘๖๖	๑.๕๔๑๗	๑.๔๓๒๑
รวม	N	๑๖๘	๒๕๙	๑๐๖
	$\bar{X}$	๒.๘๓๘๓	๒.๘๔๑๖	๒.๖๘๔๓
	S^2	๑.๖๘๐๘	๑.๓๕๔๔	๑.๔๖๓๙

จากการวางนี้จะเห็นว่า นักศึกษาในกลุ่มสูงที่มีพี่น้อง ๔ คนและมากกว่ามีปัญหาด้านการปรับตัวมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีพี่น้อง ๕ - ๗ คนและ ๑ - ๔ คนตามลำดับ สำหรับกลุ่มต่ำ นักศึกษาที่มีพี่น้อง ๔ คนและมากกว่า มีปัญหาค้นหาการปรับตัวมากที่สุดเช่นกัน รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คนและ ๔ - ๗ คน ตามลำดับและเป็นที่น่าสนใจเห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีพี่น้องต่างกันแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น กล่าวโดยเฉลี่ยแล้วทุกกลุ่มมีปัญหาในการปรับตัว ถ้าพิจารณาเฉพาะจำนวนพี่น้อง โดยไม่คำนึงถึงกลุ่มสูงและต่ำ ก็จะพบว่า กลุ่มที่มีพี่น้อง ๔ คนและมากกว่า มีปัญหานี้มากที่สุด สำหรับกลุ่มที่มีพี่น้อง ๔ - ๗ คนและ ๑ - ๔ คนมีปัญหาใกล้เคียงกัน

เพื่อให้ทราบได้แน่นอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจำนวนพี่น้องในครอบครัวพร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจำนวนพี่น้องในครอบครัวนั้น จะมีสภาพของการปรับตัว แตกต่างกันหรือไม่ จึงได้นำไปเปรียบเทียบกันสำคัญ ดังในตาราง ๒๖

ตาราง ๒๖ ความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางด้านการ
ปรับตัว ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบความจำนองในครอบครัว
และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง			t					
			สูง			ต่ำ		
	N	จำนวนพี่น้อง	๑ - ๔	๕ - ๗	๘	๑ - ๔	๕ - ๗	๘
สูง	๘๕	๑ - ๔		๑.๖๕๐๖ *	๖.๔๒๙๖ **	๘.๓๖๔๓ **	๘.๔๕๒๘ **	๗.๗๒๒๘ **
	๑๔๓	๕ - ๗			๕.๓๘๖๒ **	๗.๔๖๐๘ **	๗.๕๒๖๖ **	๖.๘๒๓๖ **
	๖๔	๘				๑.๖๔๐๘	๑.๑๐๐๘	๑.๖๕๓๑ *
ต่ำ	๘๓	๑ - ๔					๐.๖๘๕๑	๐.๒๐๓๐
	๑๑๖	๕ - ๗						๐.๘๓๗๖
	๕๒	๘						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางนี้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มสูงที่มีจำนวนพี่น้องต่างกัน กลุ่มที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คนและ ๕ - ๗ คน เปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีพี่น้อง ๘ คนและมากกว่า ปรากฏว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนภายในกลุ่มต่ำปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับกลุ่มสูงและต่ำที่มีจำนวนพี่น้องต่างกัน กลุ่มสูงที่มีพี่น้อง ๘ คนและมากกว่าเปรียบเทียบกับกลุ่มต่ำที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คน และ ๕ - ๗ คน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มสูงที่มีจำนวนพี่น้อง ๘ คนและมากกว่า เปรียบเทียบกับกลุ่มต่ำที่มีพี่น้อง ๘ คนเท่ากัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นอกนั้นแตกต่างกันที่ระดับ .๐๑

เมื่อทราบสภาพเศรษฐกิจ และการปรับตัว ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามจำนวนพี่น้อง ในครอบครัว และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนใหญ่จะแตกต่างกันแล้ว ควรจะดูสภาพ การรวมกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างนี้ โดยจะได้แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวน ในการวาง ๒๗

ตาราง ๒๗ ค่าคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางด้านกิจกรรม ในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามจำนวนพี่น้องในครอบครัว และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ	จำนวนพี่น้อง		
		๑ - ๔	๕ - ๗	๘
สูง	N	๘๕	๑๘๓	๖๔
	$\bar{X}$	๑.๕๘๒๔	๒.๐๓๐๕	๒.๐๓๗๒
	S^2	๑.๐๑๘๑	๑.๓๙๘๘	๑.๑๓๕๔
ต่ำ	N	๘๓	๑๑๖	๕๒
	$\bar{X}$	๒.๒๑๕๓	๒.๒๐๘๖	๒.๓๖๔๓
	S^2	๑.๔๑๖๓	๑.๔๓๐๖	๑.๕๓๘๑
รวม	N	๑๖๘	๒๙๙	๑๑๖
	$\bar{X}$	๒.๐๙๓๔	๒.๑๑๐๒	๒.๒๐๓๑
	S^2	๓.๔๒๓๘	๓.๖๓๘๘	๓.๓๖๘๑

เมื่อพิจารณาการรวมกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษาที่พบว่า นักศึกษากลุ่มสูงที่มี พี่น้อง ๘ คนและมากกว่า เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด รองลงไปเป็นกลุ่มที่มีพี่น้อง ๕ - ๗ คน และ ๑ - ๔ คนตามลำดับ สำหรับกลุ่มค่าที่เข้มนัดกับกลุ่มสูง ก็คือ กลุ่มที่มีพี่น้อง ๘ คนและ

มากกว่า เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด แต่ที่รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คนและ ๕ - ๗ คนตามลำดับ โดยเฉลี่ยแล้วทุกกลุ่มมีปัญหาการนี้ในระดับน้อยและกลุ่มค่าทุกกลุ่มเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มสูงทุกกลุ่ม เมื่อพิจารณาเฉพาะจำนวนพี่น้อง ก็ปรากฏเช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้ว

เพื่อจะให้ทราบโดยแน่นอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจำนวนพี่น้องในครอบครัวพร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทั้งค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจำนวนพี่น้องในครอบครัวนั้น จะมีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยแตกต่างกันหรือไม่ จึงได้นำไปเปรียบเทียบความสำคัญ ดังในตาราง ๒

ตาราง ๒ ความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางค่านกิจกรรม ในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามจำนวนพี่น้องในครอบครัว และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง			t					
			สูง			ค่า		
	N	จำนวนพี่น้อง	๑ - ๔	๕ - ๗	๘	๑ - ๔	๕ - ๗	๘
สูง	๘๕	๑ - ๔		*	**	**	**	**
	๑๔๓	๕ - ๗	๑.๓๘๔๑	๓.๐๓๒๐	๓.๔๘๔๓	๓.๔๘๔๕	๑๐.๒๓๔๑	
	๖๔	๘				**	**	**
ค่า	๘๓	๑ - ๔				๑.๖๐๔๖	๖.๑๓๕๑	๘.๒๒๖๖
	๑๑๖	๕ - ๗		๔		**	**	**
	๕๒	๘				๓.๕๕๕๖	๔.๐๘๘๓	๓.๑๕๐๖
							**	**
						๐.๒๑๒๑	๓.๓๕๑๐	
							**	**
							๔.๑๓๖๔	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มสูงที่มีจำนวนพี่น้องต่างกัน ปรากฏว่า กลุ่มที่มีพี่น้อง ๕ – ๗ คน เปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีพี่น้อง ๘ คนและมากกว่า ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มที่มีพี่น้อง ๑ – ๔ คนเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีพี่น้อง ๕ – ๗ คน มีความแตกต่างที่ระดับ .๐๕ นอกนั้นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๑ สำหรับภายในกลุ่มต่ำ กลุ่มที่มีพี่น้อง ๑ – ๔ คน เปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีพี่น้อง ๕ – ๗ คน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ สำหรับกลุ่มสูงต่ำที่มีพี่น้องต่างกัน ปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทั้งสิ้น

เมื่อทราบสภาพเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างที่ จำแนกตามจำนวนพี่น้องในครอบครัวและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยดูสภาพและการ เปรียบเทียบในองค์ประกอบแต่ละด้านแล้ว ควรจะทราบสภาพและการเปรียบเทียบขององค์ประกอบ ทั้งสามด้านรวมกันอีกครั้ง ดังจะได้นำแสดงก่าคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวน ในตาราง ๒๕

ตาราง ๒๔ ผลรวมการคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางคำานเศรษฐกิจ
การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตาม
จำนวนเพื่อนในครอบครัว และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	สถิติ	จำนวนเพื่อน		
		๑ - ๔	๕ - ๗	๘
สูง	N	๘๕	๑๔๓	๖๔
	$\bar{X}$	๒.๑๘๓๔	๒.๒๓๔๑	๒.๓๓๓๒
	S^2	๑.๒๔๙๕	๑.๕๒๒๑	๑.๓๖๕๓
ต่ำ	N	๘๓	๑๑๖	๕๒
	$\bar{X}$	๒.๔๑๔๐	๒.๓๘๘๕	๒.๕๐๓๓
	S^2	๑.๕๒๓๔	๑.๕๔๕๐	๑.๕๒๑๐
รวม	N	๑๖๘	๒๕๙	๑๑๖
	$\bar{X}$	๒.๒๙๓๓	๒.๓๐๓๓	๒.๔๓๑๓
	S^2	๑.๐๓๕๑	๑.๕๓๘๕	๑.๓๓๘๑

เมื่อรวมปัญหาทั้งสามด้านเข้าด้วยกันก็ปรากฏเช่นเดียวกันที่กล่าวมาแล้ว ก็นักศึกษา
กลุ่มสูงที่มีเพื่อน ๘ คนและมากกว่า มีปัญหามากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีเพื่อน ๕ - ๗ คน
และ ๑ - ๔ คนตามลำดับ นักศึกษากลุ่มต่ำที่มีเพื่อน ๘ คนและมากกว่า มีปัญหามากที่สุด
รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีเพื่อน ๑ - ๔ คนและ ๕ - ๗ คนตามลำดับ โขบเฉลี่ยแล้วทุกกลุ่มมีปัญห
ทั้งสามด้านนี้อยู่ในระดับที่เรียกว่าน้อยและกลุ่มต่ำทุกกลุ่มมีปัญหามากกว่ากลุ่มสูงทุกกลุ่ม เมื่อ
รวมกลุ่มสูงและต่ำเข้าด้วยกัน ก็ปรากฏว่า กลุ่มที่มีเพื่อน ๘ คนและมากกว่า มีปัญหามากที่สุด
รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีเพื่อน ๕ - ๗ คนและ ๑ - ๔ คนตามลำดับ

เพื่อให้ทราบได้แน่นอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียน และจำนวนพี่น้องในครอบครัวพร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทั้งสามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจำนวนพี่น้องในครอบครัวนั้น จะมีสภาพขององค์ประกอบทั้งสามค่านี้นี้แตกต่างกัน ค่ายหรือไม่ จึงได้นำไปเปรียบเทียบกับค่านัยสำคัญ ดังในตาราง ๓๐

ตาราง ๓๐ ความแตกต่างระหว่างผลรวมของคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางด้านการรับรู้ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามจำนวนพี่น้องในครอบครัว และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง			t					
			สูง			ต่ำ		
	N	จำนวนพี่น้อง	๑ - ๔	๕ - ๗	๘	๑ - ๔	๕ - ๗	๘
สูง	๘๕	๑ - ๔	๓.๐๔๒**			๑๑.๘๘๘**		
	๑๔๓	๕ - ๗	๗.๒๔๓**			๑๑.๘๘๘**		
	๖๔	๘				๑.๘๙๘*		
ต่ำ	๘๓	๑ - ๔				๑.๓๔๓๑		
	๑๑๖	๕ - ๗				๑.๒๓๓๑		
	๔๒	๘				๑.๒๓๓๑		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ถ้าพิจารณาองค์ประกอบทั้งสามค่านี้นั้นแล้ว ปรากฏว่าภายในกลุ่มสูงที่มีจำนวนพี่น้องต่างกัน ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ สำหรับภายในกลุ่มต่ำ กลุ่มที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คนเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีพี่น้อง ๔ - ๗ คน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วนกลุ่มสูงและต่ำ

ที่มีพี่น้องต่างกัน กลุ่มสูงที่มีจำนวนพี่น้อง ๔ คนและมากกว่าเปรียบเทียบกับกลุ่มต่ำที่มีพี่น้อง ๕ - ๗ คน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มสูงมีพี่น้อง ๔ คนและมากกว่าเปรียบเทียบกับกลุ่มต่ำที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คน มีความแตกต่างกันที่ระดับ .๐๕ นอกนั้นแตกต่างกันที่ระดับ .๐๑ ทั้งสิ้น

สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวน่าจะมีผลโดยตรงกับปัญหาทางเศรษฐกิจ การปรับตัว และการรวมกิจกรรมของนักเรียน เพราะนักเรียนที่บิดามารคามีรายได้สูง ไม่น่าจะมีปัญหาในด้านการเงิน สำหรับการปรับตัวนั้น นักเรียนพวกนี้ก็น่าจะมีการปรับตัวได้ดี ในกรณีที่ต้องใช้จ่ายเงินเช่นเดียวกับเพื่อนคนอื่น ๆ หรืออาจจะส่งผลต่อการปรับตัวด้านสังคมด้วย และด้านการรวมกิจกรรมในวิทยาลัยนั้น พวกที่บิดามารคามีฐานะทางการเงินดีก็น่าจะเข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องใช้เงินได้ดีด้วย ดังนั้นสภาพทางการเงินของบิดามารคาน่าจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทั้งสามด้าน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงได้นำมาเปรียบเทียบกับโดยละเอียดให้เห็นชัดเจนดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๕ วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรด้านรายได้ของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบต่าง ๆ ในตอนนี้จะดำเนินการวิเคราะห์เช่นเดียวกับตอนที่ ๓ และ ๔ คือ แยกวิเคราะห์ทีละองค์ประกอบแล้วสรุปรวมทั้งสามองค์ประกอบในตอนท้ายของตอนที่ ๕

เมื่อพิจารณาคุณภาพเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ และรายได้ของบิดามารดาต่างกัน ปรากฏว่ามีความแตกต่างกัน จะได้แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนในตาราง ๓๑

ตาราง ๓๑ ค่าคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนขององค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ
ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรายได้ของบิดามารดา และระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ	รายได้ของบิดามารดา			
		๑	๒	๓	๔
สูง	N	๓๖	๑๑๔	๖๓	๓๕
	$\bar{X}$	๒.๕๒๕๓	๒.๑๒๕๒	๒.๒๒๕๕	๑.๕๘๕๒
	S^2	๑.๖๔๓๑	๑.๕๒๕๒	๑.๓๑๕๓	๑.๑๑๓๒
ต่ำ	N	๔๓	๑๐๒	๔๓	๔๕
	$\bar{X}$	๒.๕๒๓๕	๒.๓๖๒๔	๒.๒๕๘๓	๒.๐๓๕๓
	S^2	๑.๔๖๔๒	๑.๕๓๓๔	๑.๔๕๑๓	๑.๓๕๑๒
รวม	N	๑๒๕	๒๑๖	๑๑๐	๘๘
	$\bar{X}$	๒.๕๒๔๓	๒.๒๓๓๑	๒.๒๕๘๐	๒.๐๑๔๘
	S^2	๔.๖๔๕๑	๔.๐๖๖๕	๓.๘๘๕๕	๓.๒๔๖๑

จากตารางนี้แสดงว่า นักศึกษากลุ่มสูงที่บิดามารดามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท มีปัญหาด้านเศรษฐกิจมากที่สุด และกลุ่มที่มีบิดามารดามีรายได้ตั้งแต่ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า มีปัญหานี้น้อยที่สุด สำหรับกลุ่มค่าก็เช่นเดียวกับกลุ่มสูง โดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษากลุ่มที่มีปัญหานี้อยู่ในระดับน้อย ยกเว้น นักศึกษากลุ่มสูงที่บิดามารดามีรายได้ตั้งแต่ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่ามีปัญหานี้อยู่ในระดับน้อยที่สุด ถ้าวรวมกลุ่มสูงและต่ำเข้าด้วยกันก็ปรากฏเช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้วคือ นักศึกษาที่บิดามารดามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท มีปัญหามากที่สุด และกลุ่มที่มีบิดามารดามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่ามีปัญหาน้อยที่สุด แต่อย่างไรก็ตามทุกกลุ่มก็มีปัญหานี้อยู่ในระดับที่เรียกว่า น้อย

เพื่อให้ทราบได้แน่นอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนและรายได้อของนิคมารคามรอม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทางคานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้อของนิคมารคามานั้น จะมีสภาพของเศรษฐกิจแตกต่างกันควยหรือไม่ จึงได้นำไปเปรียบเทียบคานันยสำคัญดังในตาราง ๗๒

ตาราง ๗๒ ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยขององคประกอบทางคานเศรษฐกิจของกลุมคัวอยางเปรียบเทียบตามรายได้อของนิคมารคามและ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุมคัวอยาง		t							
		สูง				ค้ำ			
	N	๗๒	๑๑๔	๒๓	๓๔	๕๓	๑๐๒	๔๓	๔๔
	รายได้อ	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔
สูง	๑		** ๑๐.๔๐๐๒	** ๓.๓๐๔๔	** ๑๒.๑๔๓๒		** ๔.๓๑๒๔	** ๔.๐๔๒๓	** ๑๑.๒๒๔๔
	๒			** ๒.๘๓๑๒	** ๓.๓๘๑๓	** ๑๐.๐๓๓๑	** ๓.๑๒๒๐	** ๔.๒๐๓๓	** ๒.๒๒๒๔
	๓				** ๕.๕๐๔๒	** ๒.๘๑๑๑	** ๓.๔๕๑๐	** ๑.๕๔๔๕	** ๔.๔๔๕๔
	๔					** ๑๑.๔๔๔๓	** ๔.๐๒๔๔	** ๒.๖๔๔๓	** ๐.๔๔๒๔
ค้ำ	๑						๓.๔๓๐๓	๔.๓๔๔๓	** ๑๐.๒๐๔๔
	๒							๑.๕๐๔๔	** ๘.๐๔๑๔
	๓								๕.๕๔๔๑
	๔								

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๗ นี้แสดงให้เห็นว่า ภายในกลุ่มสูงที่พิจารณารายได้ต่างกัน ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทั้งหมด สำหรับภายในกลุ่มค่าด้วยกัน กลุ่มที่พิจารณารายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท เปรียบเทียบกับกลุ่มที่พิจารณารายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ทั้งสิ้น ส่วนกลุ่มสูงและค่าที่พิจารณารายได้ต่างกัน เปรียบเทียบกับกลุ่มสูงและกลุ่มค่าที่พิจารณารายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาทเท่ากัน ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน กลุ่มสูงกับกลุ่มค่าที่พิจารณารายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท และกลุ่มสูงกับค่าที่พิจารณารายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่าก็ไม่แตกต่างกันด้วย กลุ่มสูงที่พิจารณารายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาทเปรียบเทียบกับกลุ่มค่าที่พิจารณารายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เมื่อทราบสภาพเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งส่วนใหญ่แตกต่างกัน ควรนำจะดูสภาพการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างนี้ โดยจะได้นำแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวน ในตาราง ๓๓

ตาราง ๓๓ ค่าคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางด้านการปรับตัว
ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ของบิดามารดา และระดับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ	รายได้ของบิดามารดา			
		๑	๒	๓	๔
สูง	N	๗๖	๑๑๔	๖๓	๓๘
	$\bar{X}$	๒.๕๕๘๘	๒.๔๓๐๘	๒.๔๔๔๔	๒.๔๓๔๔
	S^2	๑.๕๒๘๔	๑.๖๒๒๘	๑.๒๕๐๖	๑.๒๘๓๐
ต่ำ	N	๔๓	๑๐๒	๔๗	๔๕
	$\bar{X}$	๒.๘๒๐๘	๒.๖๔๓๘	๒.๖๔๓๖	๒.๔๓๕๘
	S^2	๑.๖๐๕๘	๑.๕๓๘๔	๑.๓๗๘๓	๑.๕๕๓๐
รวม	N	๑๒๙	๒๑๖	๑๑๐	๘๓
	$\bar{X}$	๒.๖๖๖๔	๒.๕๕๕๑	๒.๕๒๘๘	๒.๔๓๕๑
	S^2	๕.๐๗๑๕	๔.๓๘๐๐	๔.๔๘๘๔	๔.๔๕๖๗

จากตารางนี้ปรากฏว่า นักศึกษากลุ่มสูงที่บิดามารดามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท มีปัญหาค่านการปรับตัวมากที่สุด และกลุ่มที่บิดามารดามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท มีปัญหาน้อยที่สุดในกลุ่มค่าคนที่บิดามารดามีรายได้น้อยมีปัญหาและคนที่บิดามารดามีรายได้มากมีปัญหาน้อย โดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษาทุกกลุ่มมีปัญหาน้อยในระดับน้อย และกลุ่มค่าทุกกลุ่มมีปัญหามากกว่ากลุ่มสูงทุกกลุ่ม ถ้าพิจารณาเฉพาะรายได้ของบิดามารดาโดยไม่คำนึงกลุ่มสูงและต่ำ ก็พบเช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้วคือ กลุ่มที่บิดามารดามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาทมีปัญหาที่มากที่สุด และรองลงมาเป็นกลุ่มที่บิดามารดามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐, ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาทตามลำดับและกลุ่มที่บิดามารดามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่ามีปัญหาน้อยที่สุด แต่อย่างไรก็ตามทุกกลุ่มก็มีปัญหาน้อยในระดับน้อย

เพื่อให้ทราบได้แน่นอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียน และรายได้ของบิดามารดาพร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของบิดามารดานั้น จะมีสภาพการปรับตัวแตกต่างกันด้วยหรือไม่ จึงได้นำไปเปรียบเทียบกันที่สำคัญ ดังในตาราง ๓๔

ตาราง ๓๔ ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทางด้านการปรับตัว ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามรายได้ของบิดามารดาและ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง		t							
		สูง				ต่ำ			
	N	๓๖	๑๑๔	๖๓	๓๕	๕๓	๑๐๒	๔๓	๔๕
	รายได้	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔
สูง	๑		**	**	*	**	**	*	*
	๒	๓.๕๘๘๘	๓.๑๕๖๑	๒.๐๓๕๔	๒.๕๕๕๑	๔.๐๓๔๑	๒.๑๔๕๕	๒.๐๖๓๔	
	๓		๐.๔๓๔๕	๑.๑๔๕๑	๑๐.๖๑๔๔	๘.๕๐๕๑	๕.๘๖๕๕	๑.๒๐๒๒	
	๔			๐.๓๒๐๓	๕.๔๓๓๖	๓.๕๖๕๕	๕.๐๓๕๕	๐.๓๖๓๔	
ต่ำ	๑				**	**	**	**	**
	๒				๓.๓๕๕๕	๔.๖๓๐๖	๓.๘๔๑๐	๐.๐๓๑๓	
	๓					**	**	**	**
	๔						๑.๓๔๒๐	๔.๓๐๖๓	**
								๓.๘๔๖๕	**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๓๔ นี้แสดงว่า ภายในกลุ่มสูงที่ปีคามารคามมีรายได้ต่างกัน กลุ่มที่ปีคามวรคามมีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาทเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และกลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาทเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีปีคามารคามมีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาทและ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นอกนั้นมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญสำหรับภายในกลุ่มต่ำ กลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาทเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วนในกลุ่มสูงและต่ำที่ปีคามารคามมีรายได้ต่างกัน กลุ่มสูงที่ปีคามารคามมีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาทเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งก็เช่นเดียวกับกลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาทและมากกว่า เปรียบเทียบกับกลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า นอกนั้นมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทั้งสิ้น สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่แล้ว กลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้ต่างกัน กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกันจริง

เมื่อทราบสภาพการปรับตัว ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรายได้และ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งส่วนใหญ่จะแตกต่างกันแล้ว กอปรกับจะดูสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างนี้ โดยจะได้แสดงภาวะคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวน ในตาราง ๓๕

ตาราง ๓๕ การกระจายเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางค่านิจกิจกรรม
ในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรายได้ของบิดามารดา
และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	กาสถิติ	รายได้ของบิดามารดา			
		๑	๒	๓	๔
สูง	N	๗๖	๑๑๔	๖๓	๓๙
	$\bar{X}$	๒.๐๑๘๐	๑.๘๔๐๑	๒.๑๒๔๓	๒.๑๔๒๓
	S^2	๑.๐๓๒๘	๑.๔๐๑๔	๑.๓๖๑๓	๑.๒๖๓๓
ต่ำ	N	๕๓	๑๐๒	๔๓	๔๘
	$\bar{X}$	๒.๑๔๘๔	๒.๒๓๘๘	๒.๓๖๖๘	๒.๑๓๒๑
	S^2	๑.๔๓๘๘	๑.๔๐๑๑	๑.๔๓๗๘	๑.๕๑๓๘
รวม	N	๑๒๙	๒๑๖	๑๑๐	๘๘
	$\bar{X}$	๒.๐๓๑๕	๒.๑๐๐๐	๒.๒๑๘๓	๒.๑๕๕๐
	S^2	๓.๐๔๓๐	๓.๖๓๓๔	๓.๖๓๔๒	๓.๓๐๒๐

การเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ปรากฏว่า นักศึกษากลุ่มสูงที่บิดามารดามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่บิดามารดามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ และ ๐ - ๑๐๐๐ บาทตามลำดับ นักศึกษากลุ่มที่บิดามารดามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท เข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุด สำหรับกลุ่มค่าปรากฏว่า กลุ่มที่บิดามารดามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่บิดามารดามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐, ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า และ ๐ - ๑๐๐๐ บาทตามลำดับ โดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษาทุกกลุ่ม เข้าร่วมกิจกรรมในระดับที่เรียกว่าน้อย และนักศึกษากลุ่มค่าทุกกลุ่มเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่านักศึกษา

กลุ่มสูง เป็นที่น่าสังเกตว่า นักศึกษากลุ่มต่ำที่**บิตามารดา**มีรายได้ ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาทเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุดจากนักศึกษาทั้งหมด

เพื่อให้ทราบได้แน่นอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของ**บิตามารดา**พร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทาง**ค่าน**ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของ**บิตามารดา**นั้น จะมีสภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยแตกต่างกันหรือไม่ จึงนำไปเปรียบเทียบกันสำคัญ ดังในตาราง ๓๖

ตาราง ๓๖ ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบทาง**ค่าน**กิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบตามรายได้ของ**บิตามารดา** และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง		t							
		สูง				ต่ำ			
	N	๓๖	๑๑๔	๖๓	๓๘	๔๓	๑๐๒	๔๓	๔๘
	รายได้	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔
สูง	๑	๒.๖๒๖๓**	๓.๓๑๐๖**	๓.๑๖๒๖**	๓.๔๘๔๓**	๘.๕๕๔๓**	๘.๕๑๓๓**	๓.๘๓๘๘**	
	๒		๕.๘๑๓๐**	๕.๒๔๔๘**	๕.๖๘๑๒**	๑๑.๔๘๘๓**	๑๐.๓๕๔๐**	๖.๐๑๔๘**	
	๓			๐.๕๕๓๖	๐.๖๒๓๖	๔.๘๓๖๕**	๕.๔๘๔๖**	๑.๐๘๓๕	
	๔				๐.๑๒๖๘	๓.๖๒๔๓**	๔.๔๘๔๘**	๐.๖๓๘๐	
ต่ำ	๑					๓.๔๘๓๕**	๔.๔๘๑๘**	๐.๕๓๔๘	
	๒						๑.๓๓๐๓*	๒.๓๖๕๐**	
	๓							๓.๘๘๘๘**	
	๔								

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ภายในกลุ่มสูงที่บิคารามารคามี่รายได้ต่างกัน กลุ่มที่บิคารามารคามี่รายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาทเปรียบเทียบกับกลุ่มที่บิคารามารคามี่รายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วนในกลุ่มต่ำ กลุ่มที่บิคารามารคามี่รายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาทเปรียบเทียบกับกลุ่มที่บิคารามารคามี่รายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่กลุ่มที่บิคารามารคามี่รายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาทเปรียบเทียบกับกลุ่มที่บิคารามารคามี่รายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ นอกนั้นแตกต่างที่ระดับ .๐๑ ทั้งหมด

สำหรับกลุ่มสูงที่บิคารามารคามี่รายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท เปรียบเทียบการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มต่ำที่บิคารามารคามี่รายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า กลุ่มสูงที่บิคารามารคามี่รายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่าเปรียบเทียบกับกลุ่มต่ำที่บิคารามารคามี่รายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า ปรากฏว่าแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นกลุ่มสูงและต่ำที่บิคารามารคามี่รายได้ต่างกัน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

เมื่อทราบสภาพเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรายได้ของบิคารามารคามี่และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยดูสภาพและการเปรียบเทียบในองค์ประกอบแต่ละด้านแล้ว ควรจะทราบสภาพและการเปรียบเทียบขององค์ประกอบทั้งสามด้านรวมกันอีกครั้ง ดังจะได้แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวน ในตาราง ๓๓

ตาราง ๓๓ ผลรวมการคะแนนเฉลี่ย และความแปรปรวนขององค์ประกอบทางด้าน
เศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่จำแนกตามรายได้ของบิดามารดา และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ	รายได้ของบิดามารดา			
		๑	๒	๓	๔
สูง	N	๗๖	๑๑๔	๖๓	๓๙
	$\bar{X}$	๒.๓๖๔๕	๒.๑๓๓๒	๒.๒๓๒๐	๒.๒๑๓๙
	S^2	๑.๔๖๙๓	๑.๕๐๔๘	๑.๒๓๙๙	๑.๒๓๐๑
ต่ำ	N	๕๓	๑๐๒	๔๓	๔๕
	$\bar{X}$	๒.๕๐๓๙	๒.๔๕๔๔	๒.๔๔๐๕	๒.๒๒๒๑
	S^2	๑.๖๐๐๘	๑.๕๓๕๘	๑.๔๔๒๘	๑.๕๑๔๒
รวม	N	๑๒๙	๒๑๖	๑๑๐	๘๔
	$\bar{X}$	๒.๔๒๑๓	๒.๓๐๖๐	๒.๓๔๐๐	๒.๒๓๑๔
	S^2	๑.๓๙๔๓	๑.๑๙๓๙	๑.๐๔๓๓	๑.๔๖๐๕

เมื่อรวมปัญหาทั้งสามด้านเข้าด้วยกัน ปรากฏว่า นักศึกษาเลุ่มสูงที่มีบิดามารดามีรายได้
๐ - ๑๐๐๐ บาทมีปัญหามากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีบิดามารดามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท
๓๐๐๑ บาทและมากกว่า ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาทตามลำดับ นักศึกษากลุ่มต่ำที่มีบิดามารดามีรายได้
๐ - ๑๐๐๐ บาทมีปัญหามากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีบิดามารดามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท
๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่าตามลำดับ โดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษากลุ่มมีปัญหา
ทั้งสามด้านอยู่ในระดับที่เรียกว่าน้อย และนักศึกษากลุ่มต่ำทุกกลุ่มมีปัญหามากกว่านักศึกษากลุ่มสูง
ทุกกลุ่ม เมื่อรวมนักศึกษากลุ่มสูงและต่ำเข้าด้วยกัน พบว่า กลุ่มที่มีบิดามารดามีรายได้ -
๐ - ๑๐๐๐ บาทมีปัญหามากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท ๑๐๐๑ -
๒๐๐๐ บาทและ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า ตามลำดับ

เพื่อให้ทราบได้แน่นอนว่า ถ้าคำนึงถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้อของนิคมารคาพร้อม ๆ กันแล้ว ผลของความแตกต่างกันทางคานผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนและรายได้อของนิคมารคานั้น จะมีสภาพขององประกอบทั้งสามคานนี้แตกต่างกันค้วย หรือไม่ จึงได้นำไปเปรียบเทียบคานนี้สำคัญ คังในตาราง ๓๘

ตาราง ๓๘ ความแตกต่างระหว่างผลรวมของคะแนนเฉลี่ยขององประกอบทางคาน เกรนรูกิจ การปรับคัว และกิจกรรมในวิเทยาลัยของกลุมคัวอยาง เปรียบเทียบตามรายได้อของนิคมารคา และระกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุมคัวอยาง		t							
		สูง				ค้ำ			
	N	๗๖	๑๑๔	๖๓	๓๕	๕๓	๑๐๒	๔๗	๔๕
	รายได้อ	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔
สูง	๑	๕.๕๔๓๘**	๕.๓๙๔๒**	๖.๐๓๕๓**	๕.๘๗๒๑**	๕.๕๔๓๓**	๓.๑๘๖๘**	๕.๑๒๓๕**	
	๒		๕.๑๐๙๒**	๑.๕๖๐๒*	๑๔.๘๘๖๓*	๑๕.๖๙๑๘**	๑๑.๕๖๖๘**	๓.๐๓๖๓*	
	๓			๒.๒๑๘๕*	๕.๓๓๘๒**	๕.๑๘๒๐**	๓.๐๔๓๑**	๑.๒๔๖๓*	
	๔				๑๐.๓๐๕๓**	๑๐.๑๖๕๖**	๘.๓๐๑๑**	๐.๘๙๕๕	
ค้ำ	๑					๒.๑๓๕๔*	๒.๔๐๓๖*	๕.๕๓๓๐**	
	๒						๐.๖๑๐๑	๕.๒๙๐๖**	
	๓							๓.๔๕๕๑**	
	๔								

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระกับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระกับ .๐๕

เมื่อรวมองค์ประกอบทั้งสามเข้าด้วยกัน จะเห็นว่าภายในกลุ่มสูงที่ปีคามารคามมีรายได้น้อยต่างกัน กลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้น้อย ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาทเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้น้อย ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ซึ่งก็เช่นเดียวกับกลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้น้อย ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาทเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ส่วนในกลุ่มต่ำ กลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้น้อย ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาทเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้น้อย ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท ปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้น้อย ๐ - ๑๐๐๐ บาทเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้น้อย ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทั้งหมด

สำหรับกลุ่มสูงและต่ำที่ปีคามารคามมีรายได้น้อยต่างกัน กลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้น้อย ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาทเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ปีคามารคามมีรายได้น้อย ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งก็เช่นเดียวกับกลุ่มสูงและต่ำที่ปีคามารคามมีรายได้น้อย ๓๐๐๑ บาทและมากกว่าเปรียบเทียบกับ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทั้งสิ้น จึงสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่ กลุ่มสูงและต่ำที่ปีคามารคามมีรายได้น้อยต่างกัน มีปัญหาทั้งสามด้านแตกต่างกันจริง.

บทที่ ๕

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

ปัญหา

ความสัมพันธ์ของนักศึกษาจะเกิดขึ้นได้โดยองค์ประกอบทางสติปัญญาค้นหนึ่ง กับองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาค้นหนึ่ง การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาองค์ประกอบที่ไม่ใช่ สติปัญญาเพียงสามด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และการเข้าร่วมในกิจกรรม ของนักศึกษาระดับ ป.กศ. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ในวิทยาลัยครู จังหวัดพระนครศรีอยุธยา - ธนบุรี

ความมุ่งหมาย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่สำคัญดังต่อไปนี้ คือ

๑. เพื่อศึกษาองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรม ในวิทยาลัย ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
๒. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ จำแนกตาม เพศ อายุ จำนวนพี่น้องในครอบครัวและรายได้ของบิดามารดา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษา ป.กศ. ชั้นปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา - ธนบุรี ทั้ง ๙ แห่ง จำนวน ๔๔๓ คน เป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ๒๘๒ คน กลุ่มต่ำ ๒๕๑ คน เป็น ชาย ๑๙๔ คน และหญิง ๓๔๙ คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อนำแบบสำรวจไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงและรวบรวมข้อมูลแล้ว ให้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer) โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และนำค่าคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับความแตกต่างระหว่างค่าอัตราส่วนวิกฤต (Critical Ratio) บัณฑิตศึกษาศาสตร์ การปรับแก้ และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ จำแนกตาม เพศ อายุ (๑๗ ปี และต่ำกว่า ๑๘ ปี ๑๙ ปี และสูงกว่า) จำนวนพี่น้องในครอบครัว (๑ - ๔ คน ๕ - ๗ คน ๘ คนและมากกว่า) และรายได้ของบิดามารดา (๐ - ๑,๐๐๐ บาท ๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๑ บาทและมากกว่า)

ข้อสมมุติฐาน

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้ามีดังนี้

๑. องค์ประกอบทางด้าน ศาสตร์ การปรับแก้ และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ไม่แตกต่างกัน
๒. องค์ประกอบทางด้าน ศาสตร์ การปรับแก้ และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ไม่แตกต่างกัน
๓. องค์ประกอบทางด้าน ศาสตร์ การปรับแก้ และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำที่มีบิดามารดามีรายได้ต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อ ๕ คน ดังนี้

ตอนที่ ๑

กลุ่มที่มีปัญหาด้าน ศาสตร์ การปรับแก้ และกิจกรรมในวิทยาลัยมากกว่ากลุ่มสูง และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ตอนที่ ๒

๑. เพศชายมีปัญหา้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยมากกว่า เพศหญิง และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๒. เพศชายกลุ่มต่ำมีปัญหา้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย มากกว่าเพศชายกลุ่มสูง และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๓. เพศชายกลุ่มสูงมีปัญหา้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย มากกว่าเพศหญิงกลุ่มสูง และเพศชายกลุ่มสูงมีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่าเพศหญิงกลุ่มต่ำ ส่วน การปรับตัวและกิจกรรม ชายกลุ่มสูงและหญิงกลุ่มต่ำไม่แตกต่างกัน

๔. เพศชายกลุ่มต่ำมีปัญหา้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย มากกว่าเพศหญิงทั้งกลุ่มสูงและต่ำ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๕. เพศหญิงกลุ่มสูงและต่ำมีปัญหาเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน

สำหรับปัญหาการปรับตัวและการรวมกิจกรรมในวิทยาลัยนั้น กลุ่มต่ำมีปัญหา สูงกว่ากลุ่มสูง โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ตอนที่ ๓

๑. ในกลุ่มสูงต่ำอายุต่างกัน กลุ่มต่ำอายุ ๑๗ ปีและต่ำกว่า อายุ ๑๘ ปี อายุ ๑๙ ปีและสูงกว่า มีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มสูงอายุ ๑๗ ปีและต่ำกว่า และอายุ ๑๘ ปี โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ กลุ่มสูงอายุ ๑๙ ปี และสูงกว่ามีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มต่ำอายุ ๑๗ ปีและต่ำกว่า และอายุ ๑๘ ปี โดย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ สำหรับกลุ่มสูงและต่ำอายุ ๑๙ ปีและสูงกว่า ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ภายในกลุ่มสูง กลุ่มที่มีอายุ ๑๗ ปีและต่ำกว่า กับกลุ่มอายุ ๑๘ ปี มีปัญหา เศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ กลุ่มสูงอายุ ๑๙ ปีและสูงกว่า มีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่า กลุ่มสูงอายุ ๑๘ ปี ๑๗ ปีและต่ำกว่า โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

สำหรับกลุ่มคำที่เอนเกี่ยวกับกลุ่มสูง คือ กลุ่มที่อายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่า กับกลุ่มอายุ ๑๔ ปี มีปัญหาเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ นอกนั้นกลุ่มที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า มีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่า กับกลุ่มอายุ ๑๔ ปี โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๑

๒. กลุ่มคำที่มีอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่า อายุ ๑๔ ปี อายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า มีปัญหาด้านการปรับตัวมากกว่ากลุ่มสูงทุกกลุ่มอายุ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ภายในกลุ่มสูง กลุ่มที่มีอายุสูงกว่ามีปัญหาการปรับตัวมากกว่ากลุ่มที่มีอายุต่ำ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕

ภายในกลุ่มคำ ทุกกลุ่มอายุเมื่อเปรียบเทียบค่าการปรับตัว ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. กลุ่มสูงและคำที่มีอายุต่างกัน กลุ่มสูงอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า เปรียบเทียบการรวมกิจกรรมกับกลุ่มคำอายุ ๑๔ ปี ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นกลุ่มคำทุกกลุ่มอายุเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มสูงทุกอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ภายในกลุ่มสูง กลุ่มที่มีอายุสูงกว่าเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มที่มีอายุต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ภายในกลุ่มคำ กลุ่มที่มีอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่า เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มอายุ ๑๔ ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ กลุ่มที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่า อายุ ๑๔ ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๔. กลุ่มสูงอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า เปรียบเทียบปัญหาทั้งสามด้านกับกลุ่มคำที่มีอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นกลุ่มคำทุกกลุ่มอายุ มีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มสูงทุกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ภายในกลุ่มสูง กลุ่มที่มีอายุสูงกว่าทุกกลุ่มอายุ มีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มคำทุกกลุ่มอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ภายในกลุ่มคำ กลุ่มที่มีอายุสูงกว่าทุกกลุ่มอายุ มีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มคำทุกกลุ่มอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕

ตอนที่ ๔

๑. กลุ่มสูงที่มีจำนวนพี่น้อง ๔ คนและมากกว่า เปรียบเทียบกับกลุ่มต่ำที่มีจำนวนพี่น้อง ๔ คนและมากกว่า มีปัญหาด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ส่วนกลุ่มสูงที่มีจำนวนพี่น้อง ๔ คนและมากกว่า มีปัญหาด้านเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มต่ำที่มีจำนวนพี่น้อง ๑ - ๔ คน และ ๕ - ๗ คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นอกจากนี้กลุ่มต่ำทุกกลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องต่างกัน มีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มสูงทุกกลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕

ภายในกลุ่มสูง กลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องมากกว่าทุกกลุ่ม มีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องน้อยกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕

ภายในกลุ่มต่ำ กลุ่มที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คน เปรียบเทียบกับกลุ่มต่ำที่มีพี่น้อง ๕ - ๗ คน มีปัญหาด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้กลุ่มที่มีพี่น้องมากกว่าทุกกลุ่ม มีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มที่มีพี่น้องต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๒. กลุ่มสูงที่มีพี่น้อง ๔ คนและมากกว่า เปรียบเทียบปัญหาด้านการปรับตัวกับกลุ่มต่ำที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คน และ ๕ - ๗ คน ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้กลุ่มต่ำที่มีจำนวนพี่น้องต่างกันมีปัญหาด้านการปรับตัวมากกว่ากลุ่มสูงทุกกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕

ภายในกลุ่มสูงที่มีจำนวนพี่น้องมากกว่าทุกกลุ่ม มีปัญหาด้านการปรับตัวมากกว่ากลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕

ภายในกลุ่มต่ำที่มีจำนวนพี่น้องต่างกันทุกกลุ่ม มีความแตกต่างกันในปัญหาด้านการปรับตัว อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. กลุ่มต่ำที่มีจำนวนพี่น้อง ๑ - ๔ คน ๕ - ๗ คน ๘ คนและมากกว่า เข้ารวมกิจกรรมในวิทยาลัยมากกว่ากลุ่มสูงที่มีจำนวนพี่น้องต่างกันทุกกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ภายในกลุ่มสูง กลุ่มที่มีจำนวนพี่น้อง ๕ - ๗ คน เปรียบเทียบการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มที่มีจำนวนพี่น้อง ๔ คนและมากกว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากกลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องมากกว่าเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยมากกว่ากลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องที่น้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕

ภายในกลุ่มต่ำ กลุ่มที่มีจำนวนพี่น้อง ๑ – ๔ คน เปรียบเทียบการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มที่มีพี่น้อง ๕ – ๗ คน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้กลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องมากกว่าเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยมากกว่ากลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องที่น้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

๔. กลุ่มสูงที่มีจำนวนพี่น้อง ๘ คนและมากกว่า เปรียบเทียบปัญหาค้นเศรษฐกิจการปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยกับกลุ่มที่มีจำนวนพี่น้อง ๕ – ๗ คน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้กลุ่มต่ำที่มีจำนวนพี่น้องต่างกันมีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มสูงที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕

ภายในกลุ่มสูง กลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องมากกว่ามีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ภายในกลุ่มต่ำ กลุ่มที่มีจำนวนพี่น้อง ๑ – ๔ คน เปรียบเทียบปัญหาทั้งสามด้านกับกลุ่มที่มีพี่น้อง ๕ – ๗ คน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้กลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องมากกว่ามีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ตอนที่ ๕

๑. นักศึกษากลุ่มสูงที่บิดามารคามีรายได้ ๐ – ๑๐๐๐ บาท ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า เปรียบเทียบปัญหาค้นเศรษฐกิจกับกลุ่มต่ำที่บิดามารคามีรายได้ ๐ – ๑๐๐๐ บาท ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า ตามลำดับ ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มสูงที่บิดามารคามีรายได้ ๐ – ๑๐๐๐ บาท มีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มต่ำที่บิดามารคามีรายได้ ๑๐๐๑ – ๒๐๐๐ บาท ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า และกลุ่มสูงที่บิดามารคามีรายได้ ๑๐๐๑ – ๒๐๐๐ บาท มีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มต่ำที่บิดามารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ซึ่งก็เช่นเดียวกับกลุ่มสูงที่บิดามารคามีรายได้ ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาท มีปัญหาเศรษฐกิจ

มากกว่า กลุ่มต่ำที่มีปีติมารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า นอกนั้นกลุ่มต่ำที่มีปีติมารคามีรายได้ต่ำกว่าก็มีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มสูงทุกกลุ่ม

ภายในกลุ่มสูง กลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท ปัญหาเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาท และมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งก็เห็นได้ชัดกับกลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท มีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า และกลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท มีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ในกลุ่มต่ำ ปรากฏว่ากลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ต่ำกว่าทุกกลุ่มมีปัญหาเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้สูงกว่าทุกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ยกเว้นกลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

๒. กลุ่มต่ำที่มีปีติมารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า เปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวกับกลุ่มสูงที่มีปีติมารคามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ กลุ่มสูงที่มีปีติมารคามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท มีปัญหาปรับตัวมากกว่ากลุ่มต่ำที่มีปีติมารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า นอกนั้นกลุ่มต่ำทุกกลุ่มมีปัญหา มากกว่ากลุ่มสูงทุกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕

ภายในกลุ่มสูง กลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท เปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวกับกลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า และกลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท เปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ส่วนกลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาทมีปัญหาการปรับตัวมากกว่ากลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕

ภายในกลุ่มต่ำ กลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท เปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีปีติมารคามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ นอกนั้น

กลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท มีปัญหาการปรับตัวมากกว่ากลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า ซึ่งก็เช่นเดียวกับกลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาทและ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท มีปัญหาการปรับตัวมากกว่ากลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า

๕ / ๓. กลุ่มสูงที่บิดามารคามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท เปรียบเทียบการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มต่ำที่บิดามารคามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า และกลุ่มสูงที่บิดามารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า เปรียบเทียบกับกลุ่มต่ำที่บิดามารคามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ นอกจากนี้กลุ่มต่ำที่บิดามารคามีรายได้ต่างกัน เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มสูงที่บิดามารคามีรายได้ต่างกันทุกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ในกลุ่มสูง กลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท เปรียบเทียบกับกลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ / กลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท / กลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท และ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท และเช่นเดียวกับกลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาทและ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ ทุกกลุ่ม ✓

ในกลุ่มต่ำ กลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท เปรียบเทียบกับกลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งก็เช่นเดียวกับกลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มที่บิดามารคามีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า ✱

๔. กลุ่มต่ำที่บิดามารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า เปรียบเทียบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยกับกลุ่มสูงที่บิดามารคามีรายได้ ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มสูงที่บิดามารคามีรายได้

มีรายได้ ๐ – ๑๐๐๐ บาท มีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มค่าที่ปีความารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาท และมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นอกจากนี้กลุ่มค่าที่ปีความารคามีรายได้ต่างกัน มีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มสูงที่มีรายได้ต่างกันทุกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ภายในกลุ่มสูง กลุ่มที่ปีความารคามีรายได้ ๐ – ๑๐๐๐ บาท มีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มที่ปีความารคามีรายได้ ๑๐๐๑ – ๒๐๐๐ บาท ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า และกลุ่มที่ปีความารคามีรายได้ ๑๐๐๑ – ๒๐๐๐ บาท มีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มที่ปีความารคามีรายได้ ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า กลุ่มที่ปีความารคามีรายได้ ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาทมีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มที่ปีความารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕

ภายในกลุ่มค่า กลุ่มที่ปีความารคามีรายได้ ๑๐๐๑ – ๒๐๐๐ บาท เปรียบเทียบกับกลุ่มที่ปีความารคามีรายได้ ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาท แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ กลุ่มที่ปีความารคามีรายได้ ๐ – ๑๐๐๐ บาท มีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มที่ปีความารคามีรายได้ ๑๐๐๑ – ๒๐๐๐ บาท ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาท ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า และกลุ่มที่ปีความารคามีรายได้ ๑๐๐๑ – ๒๐๐๐ บาทและ ๒๐๐๑ – ๓๐๐๐ บาท มีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มที่ปีความารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

อภิปรายผล

ตอนที่ ๑

นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่ามีปัญหาด้านทั้งสามด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และการเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยมากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

๑. ผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่ก็สอดคล้องกับผลการวิจัยของการวิจัย ที่กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้หรือไม่ก็ได้ เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อย บอมจะขาด ประสพการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้ วิชา พุ่มเล็ก ก็พบว่า นักเรียนที่เรียนไม่เก่ง จะมีปัญหาเรื่องการขาดแคลนเงิน งานอาชีพ ปัญหาครอบครัวและแผนอนาคตมากกว่านักเรียน

ที่เรียนก็บางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แสดงว่าปัญหาค่านเศรษฐกิจมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การเรียนได้คะแนนและไม่ดีของนักเรียน

๒. สำหรับปัญหาค่านการปรับตัว กิลล์ ได้พบว่า เด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กที่มีผลการเรียนต่ำ และเด็กพวกนี้ก็จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับ ความกังวลใจต่าง ๆ ได้ดีอีกด้วย วัณนา พุ่มเล็ก ยังได้กล่าวว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูง จะมีความสามารถในการคบเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศได้ดีกว่าเด็กที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้นสภาพการปรับตัวที่ไม่ดีย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลการเรียน อีกเช่นกัน

✓ ๓. การเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยนั้น ถึงแม้ว่าจะมีนักการศึกษาได้ให้ความเห็น ชัดแจ้งกัน คือ กล่าวว่าการเข้าร่วมกิจกรรมจะมีทั้งผลดีและผลเสียก็ตาม แต่จากผลการวิจัย ครั้งนี้ทำให้ทราบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้นเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าพวกที่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งก็ไ้ผลเช่นเดียวกันกับผลการวิจัยของ วาห์น (Vaughan, 1967 156-159) ที่ว่าพวกที่ไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนในวิทยาลัยนั้น เป็นเพราะ หมดมน้อยอยู่กับกิจกรรมมากเกินไป ผลการวิจัยครั้งนี้ก็อาจจะเป็นข้อสังเกตได้ว่า โดยส่วนใหญ่ พวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก็อาจจะมีสาเหตุบางส่วนมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมมาก จนเกินไปก็ได้

ข้อที่น่าสังเกตคือ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนนั้น ส่วนมากจะเป็นองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างรวมกัน เช่น บุคคลที่มีปัญหาค่านเศรษฐกิจ ก็อาจจะส่งผลถึงการร่วมกิจกรรม กล่าวคือ ถ้าหากกิจกรรมใดที่ต้องใช้จ่ายเงิน บุคคลที่มีปัญหาค่านเศรษฐกิจไม่สามารถร่วมกิจกรรมนั้นได้ ในทำนองเดียวกันการเข้าร่วมกิจกรรมก็อาจจะเกี่ยวข้องกับการปรับตัวได้ ดังนั้นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ เมื่อมีปัญหาค่านเศรษฐกิจ ก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาค่าน การปรับตัวและการเข้าร่วมกิจกรรมด้วย ✓

ตอนที่ ๒

ถ้าพิจารณาผลการวิจัยในปัญหาคำนเศรษฐกิจ การปรับตัว และการเข้าร่วมกิจกรรม ในวิทยาลัยของเพศชายและหญิง ปรากฏว่า เพศชายมีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่าเพศหญิงอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งอาจจะอธิบายผลการวิจัยดังนี้

๑. การที่กลุ่มตัวอย่างชายมีปัญหาด้านเศรษฐกิจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิง อาจจะเนื่องมาจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างชายที่บิดามารคามีฐานะยากจนนั้นมีจำนวนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิงที่มีฐานะยากจน (ชายฐานะยากจน : ชายฐานะดี :: หญิงฐานะยากจน : หญิงฐานะดี เป็น ๒.๒๓ : ๑ :: ๓.๕๒ : ๒.๓) ดังนั้นฝ่ายชายจึงมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ มากกว่าฝ่ายหญิง เหตุผลอีกประการหนึ่งอาจจะเป็นเพราะ จำนวนบุตรในครอบครัวของกลุ่ม หญิงมีแนวโน้มไปในทางที่มีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มชาย (ดูในตาราง ๕) เพราะฉะนั้นการที่ ชายมีฐานะส่วนใหญ่ค่อนข้างยากจนและมีจำนวนบุตรในครอบครัวมากเมื่อเปรียบเทียบกับหญิงแล้ว จึงเป็นข้อเท็จจริงที่ว่า ปัญหาทางเศรษฐกิจนั้นอาจจะเป็นผลมาจาก จำนวนบุตรและรายได้ ของบิดามารคาก็อาจจะเป็นไปได้

๒. ปัญหาด้านการปรับตัวนั้นอาจจะสืบเนื่องมาจากปัญหาด้านเศรษฐกิจบ้างก็เป็นได้ เพราะนักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยนี้มีลักษณะความต้องการของวัยรุ่นอย่างหนึ่ง คือ ความต้องการการยอมรับจากสังคมและการที่สมาชิกในสังคมจะเป็นที่ยอมรับนั้น จะต้องมีการกระทำให้เหมือนกับสมาชิกในกลุ่ม ดังนั้นนักศึกษารายที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ ก็ไม่อาจจะทำตัวให้เหมือนเพื่อน ได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ต้องใช้เงิน ฉะนั้นสาเหตุที่น่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักศึกษา ชายเกิดปัญหาในการปรับตัวได้มากกว่าเพศหญิง

๓. สำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัย เพศชายเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า เพศหญิงนั้นน่าจะเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของแต่ละเพศเป็นสำคัญ จากการศึกษาของ วันเพ็ญ อายุการ (วันเพ็ญ อายุการ, ๒๕๐๒ : ๕๕) พบว่า นักเรียนชายวัยรุ่นมีลักษณะ แสดงตัวมากกว่านักเรียนหญิง หรือที่เรียกว่า มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extravert Personality) ซึ่งบุคลิกภาพแบบนี้แสดงออกมาในรูปของการชอบสมาคม ติดต่อกับผู้อื่น สนุกสนานและร่าเริง

✓ กิจกรรมในวิทยาลัยก็เป็นโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ
เข้าร่วมสังคมกับเพื่อนฝูง การพักผ่อนหย่อนใจทำให้เกิดความสนุกสนานรื่นเริง จากเหตุผล
ที่ว่านักศึกษาชายมีบุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัวและการจัดกิจกรรมในวิทยาลัยมีส่วนที่สนองบุคลิกภาพ
ของนักศึกษาชายได้ ดังนั้น นักศึกษาชายจึงเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาหญิง ✓

๔. นอกจากเพศชายมีปัญหาค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และเข้าร่วมกิจกรรม
ในวิทยาลัยมากกว่าเพศหญิงแล้ว ยังมีประเด็นที่น่าสนใจอีกคือ เพศชายที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำมีปัญหาทั้งสามด้านนี้มากที่สุดในบรรดากลุ่มชายหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงต่ำ
ควบกัน ผลการวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว คือ เพศชายมีปัญหาทั้งสามด้าน
มากกว่าเพศหญิง และจากผลการวิจัยในตอนต้นที่ ๑ ทราบว่าองค์ประกอบเหล่านี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือทำให้นักเรียนเรียนได้หรือไม่ดี ดังนั้นในระหว่างเพศชาย
ควบกัน ชายกลุ่มต่ำย่อมมีปัญหาทั้งสามนี้มากกว่าชายกลุ่มสูง ดังนั้นเพศชายที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำมีปัญหาค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยมากกว่า
กลุ่มอื่น ๆ

ตอนที่ ๓

ถ้าพิจารณาผลการวิจัยในปัญหาค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และการเข้าร่วมกิจกรรม
ในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำที่มีอายุแตกต่างกัน ปรากฏ
ผลการวิจัยที่น่าสนใจดังนี้

๑. กลุ่มต่ำอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่า มีปัญหาการปรับตัวมากที่สุดในทุกกลุ่ม แต่กลุ่มนี้
มีปัญหาปรับตัวพอ ๆ กับกลุ่มต่ำอายุ ๑๔ ปี กลุ่มต่ำอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่า การที่กลุ่มต่ำอายุ
๑๓ ปีและต่ำกว่า มีปัญหาการปรับตัวมากที่สุดนั้นย่อมเป็นไปตามผลการวิจัยดังกล่าวและผลทาง
จิตวิทยา คือ เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีปัญหาการปรับตัวมาก หรือ ปัญหาการ
ปรับตัวที่ไม่ดี มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนไม่ดีของนักเรียน และเด็กที่อายุต่ำกว่าย่อมมีวุฒิภาวะ
น้อยกว่าเด็กที่มีอายุมากกว่า ดังนั้นความสามารถในการปรับตัวย่อมน้อยกว่า ผลการวิจัยจึง
ปรากฏว่า กลุ่มต่ำอายุ ๑๓ ปีและต่ำกว่ามีปัญหาการปรับตัวมากที่สุด แต่การที่กลุ่มนี้ปรับตัว
ไม่แตกต่างไปจากกลุ่มต่ำอายุ ๑๔ ปี ๑๕ ปีและสูงกว่า อาจจะเนื่องมาจากการแบ่งอายุ

ใกล้เคียงกันมาก ถ้าพิจารณาเฉพาะความแตกต่างเรื่องอายุอาจจะไม่ทำให้เกิดความแตกต่างกันมาก ดังเช่นที่ถ่วงน้ำหนักความแตกต่างเรื่องอายุควบคู่ไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

✓ ๒. การเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยนั้น ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มต่ำอายุ ๑๕ ปี และสูงกว่า เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด สาเหตุที่เป็นดังนี้อาจจะเนื่องมาจาก เด็กที่มีอายุสูง เป็นพวกที่เคยสอบตกซ้ำชั้นมาแล้วก็ได้ สาเหตุของการสอบตกซ้ำชั้นอาจจะเนื่องมาจากการ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ มากเกินไป และการเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไปก็มีความหมายได้หลายประการ สำหรับเด็กกลุ่มต่ำนี้ ความสามารถในการเรียนอาจจะไม่สูงนัก ถ้าเข้าร่วม กิจกรรมมากย่อมมีส่วนทำให้ผลการเรียนต่ำลง ดังนั้นการร่วมกิจกรรมของกลุ่มนี้ทั้ง ๆ ที่อยู่ในระดับน้อยก็ตาม แต่ก็เป็นการร่วมซึ่งเรียกได้ว่ามากเกินไป จนมีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง

ถ้าพิจารณาอีกด้านหนึ่งจะพบว่า ถ้ากลุ่มที่มีอายุ ๑๕ ปีและสูงกว่านี้ ไม่เคยสอบตกซ้ำชั้น แต่เรียนซ้ำ หรือเคยหยุดเรียนเพราะสาเหตุอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เพราะเรียนไม่ได้ การเข้าร่วมกิจกรรมมากนั้นอาจจะตีความหมายไปในทำนองที่ว่า / เนื่องจากมีอายุมากและมีวุฒิภาวะสูงกว่าคนอื่น ๆ จึงได้รับหน้าที่ในการกระทำกิจกรรมอยู่เสมอ ดังนั้นอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผลการเรียนต่ำลงได้ ✓

ตอนที่ ๔

ถ้าพิจารณาผลการวิจัยในปัญหาค้นเศรษฐกิจ การปรับตัวและการเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ที่มีจำนวนพี่น้องต่างกัน ปรากฏว่า

๑. กลุ่มต่ำที่มีจำนวนพี่น้อง ๔ คนและมากกว่า มีปัญหาเศรษฐกิจมากที่สุด เมื่อพิจารณาจำนวนพี่น้องในครอบครัวและปัญหาทางเศรษฐกิจ จากผลการวิจัยครั้งนี้ก็อาจจะพูดได้โดยตรงว่า เป็นเหตุผลที่เป็นจริง เพราะคนไทยส่วนใหญ่มีรายได้น้อย กิดโดยตัวเฉลี่ยประมาณปีละ ๓๐๔๔.๓ บาท คอประชากรหนึ่งคน (สำนักสถิติแห่งชาติ, ๒๕๑๓ : ๔๓๕) ดังนั้นคนไทยควรได้รับการช่วยเหลือทุกกรณี เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับการมีบุตรมากจนเกินความสามารถเลี้ยงดู (ศิลาชัย ธนภัทร, ๒๕๑๒ : ๒๓)

ดังนั้นกลุ่มที่มีพี่น้อง ๔ คนและมากกว่า จึงเป็นพวกที่มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนบุตร ในครอบครัวและรายได้ เพราะความจำเป็นในการใช้เงินมีมากขึ้นตามจำนวนบุคคลใน ครอบครัว เมื่อมีปัญหาค้นเศรษฐกิจย่อมมีส่วนทำให้พวกที่มีจำนวนพี่น้อง ๔ คนและมากกว่า มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งผลการวิจัยก็สอดคล้องกับความเป็นจริงที่ว่า กลุ่มค่าที่มีพี่น้อง ๔ คน และมากกว่า มีปัญหาเศรษฐกิจมากที่สุด ในทางตรงกันข้ามกลุ่มสูง ที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คน เป็นพวกที่มีปัญหาทางด้านการเศรษฐกิจน้อยที่สุด

๒. กลุ่มค่าที่มีพี่น้อง ๔ คนและมากกว่า มีปัญหาการปรับตัวมากที่สุด สาเหตุที่จะเป็นเช่นนี้อาจจะสืบเนื่องมาจากปัญหาค้นเศรษฐกิจที่ไม่ดี ดังที่กล่าวไว้ในข้อที่แล้วว่า กลุ่มค่าที่มีพี่น้อง ๔ คนและมากกว่า จะมีปัญหาทางด้านการเศรษฐกิจ เมื่อเศรษฐกิจไม่ดีก็จะมีส่วนทำให้ไม่เค้เข้าร่วมกิจกรรมที่ใช้เงินในสังคม ดังนั้นเด็กพวกนี้ก็จะจะมีปัญหาการปรับตัว และเป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มสูงที่มีพี่น้อง ๑ - ๔ คน มีปัญหาการปรับตัวน้อยที่สุด ดังนั้นอาจจะพิจารณาได้ว่ากลุ่มที่จำนวนพี่น้องมากมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาการปรับตัวมากกว่ากลุ่มที่มีจำนวนพี่น้องน้อย

ตอนที่ ๕

ผลการวิจัยปัญหาค้นเศรษฐกิจ การปรับตัว และการเข้าร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและค่าที่บิคามารคามี่รายได้ต่างกัน ปรากฏผลการวิจัยที่น่าจะกล่าวถึงดังนี้

๑. กลุ่มสูงและค่าที่บิคามารคามี่รายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท มีปัญหาเศรษฐกิจมากที่สุด และทั้งสองกลุ่มมีปัญหาเศรษฐกิจพอ ๆ กัน สาเหตุที่ทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มค่ามีปัญหาเศรษฐกิจมากที่สุดนั้น อาจจะเนื่องมาจากบิคามารคามี่รายได้น้อยก็ย่อมมีปัญหาเศรษฐกิจมากเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีรายได้ของบิคามารคามี่สูงกว่า และเหตุที่ทั้งสองกลุ่มนี้มีปัญหาเศรษฐกิจพอ ๆ กัน อาจจะเนื่องมาจากแบ่งของรายได้ไม่ละเอียดพอที่จะทำให้เกิดความแตกต่างได้

๒. สำหรับปัญหาเรื่องการปรับตัวของกลุ่มที่บิคามารคามี่รายได้ต่างกันปรากฏว่า กลุ่มค่าที่บิคามารคามี่รายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท มีปัญหารับตัวมากที่สุด ผลการวิจัยนี้ก็คงเนื่องมาจาก สภาพเศรษฐกิจที่ไม่ดีอาจจะมิผลให้ปรับตัวได้ไม่ดีดังเช่นที่กล่าวมาแล้ว สิ่งที่น่าสังเกต

คือถ้ามีปัญหาด้านเศรษฐกิจมาก ก็มีผลต่อการปรับตัวไม่ก็ ดังนั้นรายได้ของบิดามารคามีส่วน
เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ ๐ - ๑๐๐๐ บาท

ส่วนในกลุ่มสูงที่บิดามารคามีรายได้ตั้งแต่ ๑๐๐๐ บาทขึ้นไปไม่ค่อยมีปัญหาการปรับตัวนั้น
อาจจะเป็นเพราะบิดามารคาให้ความช่วยเหลือในด้านการเงิน เด็กก็ไม่มีปัญหาการปรับตัว
และกลุ่มค่าที่บิดามารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและมากกว่า ไม่ค่อยมีปัญหาการปรับตัว ในกรณีนี้
อาจจะพิจารณาได้ว่า ถ้าหากคำนึงถึงความแตกต่างเรื่องการเรียนแล้วพวกที่มีผลการเรียนค่านั้น
ต้องอาศัยความมีฐานะทางครอบครัวของบิดามารคาที่สูงกว่าพวกที่เรียนหนังสือได้ก็ มาเป็นส่วน
เพื่อลดแรงกดดันในการปรับตัว

๓. จากผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มค่าที่บิดามารคามีรายได้ตั้งแต่ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐ บาท
๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาท เขารวมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มค่าที่บิดามารคามีรายได้ ๓๐๐๑ บาทและ
มากกว่า สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากกลุ่มค่า ที่บิดามารคามีรายได้ ๑๐๐๑ - ๒๐๐๐
บาท ๒๐๐๑ - ๓๐๐๐ บาทที่มีไม่คอยในการเรียนและการเงินจึงลดแรงกดดันการเข้าร่วม
กิจกรรมมากกว่า ก็อาจจะเป็นได้

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะทางการศึกษา

๑.๑ แผนกแนะแนวในสถาบันฝึกหัดครูควรจะได้พิจารณา จัดหาทุนการศึกษา
แก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและค่า เพื่อช่วยลดปัญหาด้านเศรษฐกิจ ซึ่งอาจจะช่วย
ให้นักเรียนเรียนได้ดียิ่งขึ้น จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
ยังมีปัญหาเศรษฐกิจมาก ดังนั้นควรจะได้พิจารณานักศึกษาชายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป็นพิเศษ

๑.๒ แผนกแนะแนวในสถาบันฝึกหัดครูควรเปิดบริการการให้คำปรึกษา
(Counseling Service) เพื่อช่วยให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสได้รับความช่วยเหลือ
ให้สามารถแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ การปรับตัว และการรวมกิจกรรมด้วยตนเองได้ อันจะเป็น
หนทางทำให้นักศึกษาทุกคนเรียนได้ดีขึ้น

✓ ๑.๓ ในสถาบันฝึกหัดครูควรจะได้วิเคราะห์กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในวิทยาลัย
ว่าจะมีส่วนทำให้อะไรทางสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น หรือต่ำลงหรือไม่ เพื่อจะได้ส่งเสริมการร่วม

กิจกรรมของนักศึกษา ให้ได้ประโยชน์จากกิจกรรมนั้น แทนที่จะทำให้อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง

๑.๔ สถาบันฝึกหัดครู ควรส่งเสริมการแก้ไขปัญหาค้นต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นแก่นักศึกษา ปัญหาเหล่านี้ควรจะได้พิจารณาปัญหาทั้งด้านสติปัญญาและไม่ใช่อสติปัญญา เพื่อส่งเสริมการเรียนของนักศึกษาทุกคน

๒. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

๒.๑ การหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางก้านเกรณฐกิจ การปรับตัว และการรวมกิจกรรม ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

๒.๒ ควรจะได้วิจัยปัญหาค้นต่างที่ไม่ใช่อสติปัญญาประเภทอื่น ๆ ที่มีส่วนทำให้อผลการเรียนสูงและต่ำ

๒.๓ ควรจะได้ศึกษาตัวแปรค้นอื่น ๆ เช่น อาริพของบิคามารการระดับการกึการของบิคามารการ และผู้ปกครอง สถานท่พักอาศัยของนักศึกษามาเปรียบเทียบกับองค์ประกอบทั้งสามค้น

๒.๔ การวิจัยเรื่งต่อไปควรจะมีเกณฑ์การแบ่งช่วงจำนวนพื่นองในกรอบกรวิ และรายไก่อของบิคามารการให้ละเอียดกว่านี้ เพื่อจะได้เห็นความแตกต่างระหว่างกลุ่มค้นต่างไก่อชัดเจนยิ่งขึ้น

๒.๕ ควรจะได้จัดลำดับที่ขององค์ประกอบทั้งสามค้นของนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จุไรศรี สุทธิศรีสังข์ ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียน กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๘, ๕๕ หน้า.
- ชวาล แพร์ตกุล "การสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย" พัฒนาการวัยเด็ก ฉบับที่ ๓ พระนคร
๒๕๑๐, ๖๓๓ หน้า.
- นิภาพร จินกาวัฒน์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนกับความสามารถในการ
ปรับตัวในสังคม วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๖๒, ๔๔ หน้า.
- ไพศาล หวังพาณิชย์ ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ ๓
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ปรวิญญานิพนธ์ คศ.ม
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๑, ๑๖๖ หน้า.
- วัฒนา พุ่มเล็ก การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน
เรียนต่ำ ระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์
ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓, ๕๗ หน้า.
- วิทยาลัยครูเพชรบุรี รายงานการสำรวจและวิจัยเรื่อง องค์ประกอบและสิ่งแวดล้อมที่มี
อิทธิพลต่อผลการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยครูเพชรบุรี โรงพิมพ์บุญกิจ
จ.เพชรบุรี ๒๕๑๓, ๒๔ หน้า.

วันเจษฎ์ อายุการ การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพแก่ตัว (Introvert Personality) หรือแสดงตัว (Extrovert Personality) กับการยอมรับตนเอง (Self Acceptance) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดชลบุรี ปรินุณานันท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๖๒, ๑๒๓ หน้า.

ศิวาลัย ธนภัทร "การวางแผนครอบครัว (ตอนที่ ๑)" วิทยาสารปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๒๕ ๑ กค. ๒๕๖๒.

สถิตีแห่งชาติ สำนักงาน สืบคดีรายปีประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๒ สำนักงาน สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ โรงพิมพ์สำนักตาดำเนินนายกรัชมন্ত্রী พระนคร ๒๕๖๓, ๕๔๔ หน้า.

สมคิด ไชยนิมิตร์ การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพทางค่านิยมของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ หนึ่ง โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๖๐, ๖๕ หน้า.

๐ สมศักดิ์ ประจักษ์ สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สมุทรปราการ ปรินุณานันท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๖๒, ๑๓๖ หน้า.

๐ Anastasi, Anne., Psychological Testing, The Macmillan Company, New York, 1961, 657 PP.

๐ Astin, A.W., "Person and Environmental Factors Associated with College Dropout Among High Aptitude Students", Journal of Educational Psychology, 55:219-227, 1964.

Bonney, M.E., A Study of Constancy of Sociometric Ranks Among College Students over a Two-year Period", Sociometry, 18:531-542, 1955.

- Bowman, Paul H., "Family Role in the Mental Health of School," Mental Health and Achievement, New York, John Wiley Sons, Inc., 1965.
- ✓ Cope, Jr. William, "A Study of Selected Characteristics of the Drop-outs at Dillard University," Thesis Abstract Series, School of Education, Indiana University, 99-106, 1958-1959.
- Desena, Paul A., "The Role of Consistency in Identifying Characteristics of Three Levels of Achievement," The Personnel and Guidance Journal 43 : 145 - 149, October, 1964.
- Donivan, J. Watley, "Personal Adjustment and Prediction of Academic Achievement," Journal of Applied Psychology, Vol. 49, No. 1, 1965.
- ✓ Edward, Troy W., "Student Dropouts of Southern Illinois University," Thesis Abstract Series, School of Education, Indiana University, 7 : 39, 1954.
- Fast, Peter G., "An Analysis of Selected Characteristics Related to the Success of Graduates in Elementary Education at Ball State Teachers College," Thesis Abstract Series, Studies in Education, Indiana University, 1957, 200 pp.
- Froehlich, Clifford F., Guidance Testing, Chicago, Science Research Associates, Inc., 1959, 438 pp.
- ✓ Garrison, Karl C., Kingston, Albert J., and McDonald Arthur S., Educational Psychology, Bombay : Vakils Fefier and Simons Private Ltd., 1964.
- ✓ Gill, L. J., "Some Nonintellectual Correlates of Academic Achievement Among Mexican Secondary School Students," Journal of Educational Psychology, 53 : 144 - 149, March, 1962.
- ✓ Goble, Robert Irwin, "A Study of the Student Drop-out Problem at Indiana University," in Dissertation Abstract, 17 : 61, 1957.
- Griffiths, G. R., "The Relationship Between Scholastic Achievement and Personality Adjustment of Men College Students," Journal of Applied Psychology, 29 : 360 - 367, 1945.
- Guilford, Henry E., Fundamental Statistics in Psychology and Education, Kogakusha Company, Ltd., Tokyo, 1965, 466 pp.
- Havighurst, Robert J., "Conditions Predictive of Superior Children," Studies in Adolescence, New York, The Macmillan Company, 1963, 524 pp.

- ✓ Koelsche, C.L., "A Study of the Student Drop-out Problem at Indiana University," Journal of Education Research, 49:357-364, 1956.
- McNemar, Quinn, Psychological Statistics, John Wiley & Sons, Inc., New York, 1955, 408 pp.
- ✓ McQuary, T.P., "Some Difference Between Under and Over-achiever in College," Educational Administration and Supervision, 40:117-120, 1954.
- ✓ Myers, R.C., "Biographical Factors and Academic Achievement An Experimental Investigation," Educational and Psychological Measurement, 12:415-426, 1952.
- ✓ Owen, W., and Johnson, W.C., "Some Measured Personality Traits of Collegiate Under - Achievers," Journal of Educational Psychology, 40:41-46, 1949.
- Frescott, Darned L., "Report of Conference on Child Study" Educational Bulletin, Faculty of Education, Chulalongkorn University, 1961, 98 pp.
- Shertzer Bruce and Peters, Herman J., Guidance: Techniques for Individual Appraisal and Development, The Macmillan Company, New York, 1965, 390 pp.
- ✓ Stierwalt, Floy Harrison., "A Study of Relationship of Involvement in school Activities to the Academic Achievement of Junior High School" in Dissertation Abstract, 27:4057, 1967.
- ✓ Sullivan, Floy Walter., "A Study of the Holding Power of Two Selected Negro High School of Atlanta, Georgia," in Dissertation Abstract, 25:2327, October, 1964.
- Travers, Robert M.H., Educational Measurement, The Macmillan Company, New York, 1955, 420 pp.
- Unesco, "A Review of Studies on Educational Wastage and Staynation" in Technical Seminar on Wastage and School Dropouts Bangkok, 1966.
- Vaughan, Richard P. "Academic Achievement, Ability and NEFT Scales" The Personal and Guidance Journal, 46:156-158, 1967.

ကမ္ဘာ့အေးချမ်းသာယာရေး

•

ภาคผนวก ก.

' ลิสต์
การตัดสินใจ

ตาราง ๓๘ กาสิตีพิพื้นฐานขององค์ประกอบทางค่านเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรม
ในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง		องค์ประกอบ	ΣX	ΣX^2	$\bar{X}$	S^2
สูง	N ๒๘๒	เศรษฐกิจ	๑๖๔๕๘.๐๐๐๐	๔๘๒๑๕.๘๘๓๒	๒.๒๓๓๓	๑.๔๔๓๓
		การปรับตัว	๒๓๑๐๘.๐๐๐๐	๕๓๔๓๑.๘๘๖๒	๒.๔๓๓๐	๑.๔๒๑๘
		กิจกรรม	๑๓๓๕๘.๐๐๐๐	๔๒๓๘๕.๘๘๓๕	๒.๐๒๓๒	๑.๒๓๑๕
		รวม	๕๒๙๒๔.๐๐๐๐	๑๖๖๔๓๓.๘๕๐๐	๒.๒๕๐๓	๑.๔๑๓๑
ต่ำ	N ๒๕๑	เศรษฐกิจ	๑๕๑๔๕.๐๐๐๐	๔๔๔๘๘.๘๘๓๖	๒.๓๒๓๓	๑.๕๐๓๖
		การปรับตัว	๒๑๑๓๕.๐๐๐๐	๖๔๔๖๐.๘๘๖๔	๒.๖๖๓๓	๑.๕๓๓๓
		กิจกรรม	๑๖๔๔๑.๐๐๐๐	๔๔๔๒๒.๘๘๓๕	๒.๒๔๓๒	๑.๔๔๓๒
		รวม	๕๒๗๒๑.๐๐๐๐	๑๖๓๗๗๒.๘๕๑๐	๒.๔๒๓๘	๑.๕๓๖๑

ตาราง ๘๐ คาสติพิพฐานขององค์ประกอบทางค่านเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรม
ในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามเพศและ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

องค์ประกอบ	กาสติพิ	สูง		ต่ำ	
		ช	ญ	ช	ญ
เศรษฐกิจ	N	๘๓	๑๘๘	๑๐๑	๑๕๐
	ΣX	๕๓๓๐.๑๐๐๐	๑๑๑๘๘.๐๐๐๐	๖๘๒๖.๐๐๐๐	๘๓๑๘.๐๐๐๐
	ΣX^2	๑๓๒๔๑.๘๘๘๐	๓๑๘๓๓.๘๘๘๒	๒๑๖๓๓.๘๘๘๓	๒๓๓๓๒.๘๘๘๓
	$\bar{X}$	๖๔.๓๖๒๖	๖๔.๖๖๖๖	๖๘.๕๕๕๕	๖๔.๑๓๓๓
	S^2	๑.๘๓๖๖	๑.๕๐๐๐	๑.๘๘๘๓	๑.๘๖๖๖
การปรับตัว	N	๘๓	๑๘๘	๑๐๑	๑๕๐
	ΣX	๓๕๖๑.๐๐๐๐	๑๕๕๔๓.๐๐๐๐	๖๒๔๕.๐๐๐๐	๑๒๑๘๐.๐๐๐๐
	ΣX^2	๒๓๔๐๐.๘๘๘๖	๔๓๐๓๓.๘๘๘๓	๓๑๔๘๖.๘๘๘๓	๓๔๐๖๓.๘๘๘๓
	$\bar{X}$	๔๒.๘๐๓๓	๘๒.๖๖๖๖	๖๒.๘๐๐๐	๘๐.๕๓๓๓
	S^2	๑.๘๐๘๓	๑.๘๖๖๖	๑.๕๖๖๖	๑.๘๘๐๐
กิจกรรม	N	๘๓	๑๘๘	๑๐๑	๑๕๐
	ΣX	๖๑๑๓.๐๐๐๐	๑๑๖๔๔.๐๐๐๐	๓๑๓๓.๐๐๐๐	๔๓๑๘.๐๐๐๐
	ΣX^2	๑๓๑๓๓.๘๘๘๐	๒๓๖๖๖.๘๘๘๒	๒๑๖๖๖.๘๘๘๓	๒๖๖๖๖.๘๘๘๓
	$\bar{X}$	๗๓.๑๘๐๐	๖๒.๐๐๐๐	๓๑.๓๓๓๓	๒๘.๗๘๖๖
	S^2	๑.๓๓๓๓	๑.๖๖๖๖	๑.๕๕๕๕	๑.๓๓๓๓
เศรษฐกิจ ปรับตัว กิจกรรม	N	๘๓	๑๘๘	๑๐๑	๑๕๐
	ΣX	๑๘๔๔๔.๐๐๐๐	๓๓๓๓๐.๐๐๐๐	๒๓๒๒๔.๐๐๐๐	๓๓๒๒๒.๐๐๐๐
	ΣX^2	๕๓๓๓๓.๘๘๘๖	๑๑๑๑๑.๘๘๘๓	๓๓๓๓๓.๘๘๘๓	๘๘๘๘๒.๘๘๘๓
	$\bar{X}$	๒๒.๓๓๓๓	๒๒.๖๖๖๖	๒๒.๖๖๖๖	๒๒.๑๓๓๓
	S^2	๑.๘๘๘๓	๑.๘๐๐๐	๑.๕๕๕๕	๑.๘๖๖๖

ตาราง ๔๑ คาสติพิพจน์ฐานขององค์ประกอบทางค่านเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรม
ในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	องค์ประกอบ	คาสติพิพจน์	อายุ		
			๑๓	๑๔	๑๕
สูง	เศรษฐกิจ	N	๑๐๕	๑๒๕	๖๒
		$\sum X$	๕๕๘๖.๐๐๐๐	๓๐๔๕.๐๐๐๐	๓๙๑๓.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๑๓๑๔๕.๘๘๘๐	๒๐๐๒๔.๘๘๘๘	๑๒๐๔๐.๘๘๘๓
		$\bar{X}$	๒.๑๘๖๓	๒.๑๓๖๘	๒.๑๒๘๘
		S^2	๑.๔๓๒๘	๑.๔๕๐๕	๑.๕๖๕๒
สูง	การปรับตัว	N	๑๐๕	๑๒๕	๖๒
		$\sum X$	๘๑๓๑.๐๐๐๐	๕๕๑๑.๐๐๐๐	๕๐๖๖.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๒๔๒๘๐.๘๘๘๔	๓๐๒๘๘.๘๘๘๒	๑๕๘๔๑.๘๘๘๑
		$\bar{X}$	๒.๔๑๐๕	๒.๔๑๓๘	๒.๔๒๘๔
		S^2	๑.๓๓๓๔	๑.๓๕๕๕	๑.๖๕๕๕
สูง	กิจกรรม	N	๑๐๕	๑๒๕	๖๒
		$\sum X$	๖๐๕๓.๐๐๐๐	๓๖๘๓.๐๐๐๐	๔๐๒๖.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๑๕๒๖๔.๘๘๘๐	๒๐๔๘๐.๘๘๘๘	๑๑๐๓๘.๘๘๘๘
		$\bar{X}$	๑.๙๖๑๖	๒.๐๔๘๘	๒.๑๖๖๔
		S^2	๑.๑๕๓๕	๑.๒๕๓๔	๑.๒๘๑๒
สูง	เศรษฐกิจ	N	๖๐	๑๑๓	๓๔
		$\sum X$	๓๕๖๕.๐๐๐๐	๖๘๓๘.๐๐๐๐	๔๓๐๒.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๑๐๓๓๖.๘๘๘๔	๒๐๑๘๓.๘๘๘๘	๑๔๓๓๓.๘๘๘๒
		$\bar{X}$	๒.๒๘๕๓	๒.๒๖๑๐	๒.๔๓๘๘
		S^2	๑.๐๐๑๓	๑.๕๒๖๒	๑.๕๕๒๔

ตาราง ๔๑ (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	องค์ประกอบ	ค่าสถิติ	อายุ		
			๑๓	๑๔	๑๕
ต่ำ	การปรับตัว	N	๒๐	๑๑๓	๓๔
		ΣX	๕๑๕๕.๐๐๐๐	๕๕๕๒.๐๐๐๐	๒๒๒๔.๐๐๐๐
		ΣX^2	๑๖๓๑๔.๕๕๕๐	๓๒๒๕๑.๕๕๕๒	๒๐๑๓๕.๕๕๕๔
		$\bar{X}$	๒.๕๓๐๕	๒.๖๖๖๑	๒.๖๕๓๐
		S^2	๑.๔๑๒๕	๑.๖๒๓๖	๑.๕๐๐๔
	กิจกรรม	N	๒๐	๑๑๓	๓๔
		ΣX	๔๐๒๔.๐๐๐๐	๓๕๖๒.๐๐๐๐	๕๓๐๑.๐๐๐๐
		ΣX^2	๑๑๕๔๑.๕๕๕๔	๒๑๒๕๑.๕๕๕๔	๑๕๕๔๔.๕๕๕๒
		$\bar{X}$	๒.๐๑๒๐	๒.๑๕๔๔	๒.๓๘๒๔
		S^2	๑.๐๐๔๖	๑.๒๖๔๖	๑.๕๐๐๕
สูง	เสริมสร้าง การปรับตัว กิจกรรม	N	๑๐๔	๑๒๕	๖๒
		ΣX	๒๑๓๐.๐๐๐๐	๒๖๖๔.๐๐๐๐	๑๓๐๐.๐๐๐๐
		ΣX^2	๕๖๓๐๑.๕๕๕๕	๓๐๓๖๔.๕๕๕๔	๓๔๕๖๒.๕๕๕๔
		$\bar{X}$	๒.๐๖๖๕	๒.๑๒๖๘	๒.๑๓๐๖
		S^2	๑.๓๓๑๕	๑.๔๑๒๓	๑.๔๕๕๓
ต่ำ	เสริมสร้าง การปรับตัว กิจกรรม	N	๒๐	๑๑๓	๓๔
		ΣX	๑๒๓๓๔.๐๐๐๐	๒๔๖๒๒.๐๐๐๐	๑๖๒๓๑.๐๐๐๐
		ΣX^2	๓๔๕๕๕.๕๕๕๔	๓๔๑๓๑.๕๕๕๔	๕๐๖๑๐.๕๕๕๒
		$\bar{X}$	๒.๒๖๖๕	๒.๑๗๘๐	๒.๔๑๖๖
		S^2	๑.๕๕๕๕	๑.๕๓๓๖	๑.๕๕๕๕

ตาราง ๔๒ กาสติพื้นฐานขององค์ประกอบทางค่านเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรม
ในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามจำนวนพี่น้องในครอบครัวและ ระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	องค์ประกอบ	กาสติ	จำนวนพี่น้อง		
			๔	๕	๘
สูง	เศรษฐกิจ	N	๘๕	๑๔๓	๖๔
		$\sum X$	๔๓๕๒.๐๐๐๐	๘๒๖๖.๐๐๐๐	๔๐๑๐.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๑๓๑๕๓.๘๘๘๒	๒๓๘๓๕.๘๘๘๕	๑๒๑๒๕.๘๘๘๓
		$\bar{X}$	๒.๑๔๕๙	๒.๒๐๓๑	๒.๔๐๖๒
		S^2	๑.๓๔๘๐	๑.๖๖๖๖	๑.๔๓๖๖
	การปรับตัว	N	๘๕	๑๔๓	๖๔
		$\sum X$	๖๕๓๕.๐๐๐๐	๑๑๒๐๘.๐๐๐๐	๕๓๖๔.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๑๕๒๓๔.๘๘๘๘	๓๔๓๘๒.๘๘๘๐	๑๖๘๐๓.๘๘๘๐
		$\bar{X}$	๒.๔๑๖๖	๒.๔๕๓๕	๒.๖๖๕๖
		S^2	๑.๒๘๘๓	๑.๕๑๕๘	๑.๔๔๕๖
	กิจกรรม	N	๘๕	๑๔๓	๖๔
		$\sum X$	๕๐๕๕.๐๐๐๐	๘๓๑๑.๐๐๐๐	๓๘๘๒.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๑๒๖๑๖.๘๘๘๒	๒๓๖๘๘.๘๘๘๓	๑๐๔๙๔.๘๘๘๔
		$\bar{X}$	๑.๘๘๒๔	๒.๐๓๕๕	๒.๐๓๕๖
		S^2	๑.๐๑๘๑	๑.๓๘๘๘	๑.๑๓๕๔
	เศรษฐกิจ	N	๘๓	๑๑๖	๕๒
		$\sum X$	๕๐๐๕.๐๐๐๐	๖๘๔๐.๐๐๐๐	๓๓๓๐.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๑๖๖๔๔.๘๘๘๒	๒๓๑๖๑.๘๘๘๘	๑๐๑๔๑.๘๘๘๕
		$\bar{X}$	๒.๓๑๓๓	๒.๒๖๗๒	๒.๔๐๖๘
		S^2	๑.๔๓๐๕	๑.๕๔๑๖	๑.๕๔๑๘

ตาราง ๔๒ (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	องค์ประกอบ	ค่าสถิติ	จำนวนพี่น้อง		
			๔	๕	๖
ต่ำ	การปรับตัว	N	๘๓	๑๑๖	๕๒
		$\sum X$	๓๑๑๑.๐๐๐๐	๔๔๕๖.๐๐๐๐	๔๖๖๔.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๒๓๒๓๘.๔๘๘๓	๓๑๘๕๑.๔๘๘๒	๑๘๓๓๕.๔๘๘๒
		$\bar{X}$	๒.๖๓๓๓	๒.๖๕๕๒	๒.๖๔๕๑
		S^2	๑.๕๕๖๖	๑.๕๔๑๓	๑.๔๓๒๑
	กิจกรรม	N	๘๓	๑๑๖	๕๒
		$\sum X$	๕๕๑๖.๐๐๐๐	๓๒๔๖.๐๐๐๐	๓๖๘๕.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๑๕๓๔๕.๔๘๘๒	๒๑๔๕๓.๔๘๘๘	๑๑๑๒๒.๔๘๘๔
		$\bar{X}$	๒.๒๑๕๓	๒.๒๐๘๖	๒.๓๖๔๓
		S^2	๑.๔๑๖๓	๑.๔๓๐๖	๑.๕๓๔๑
สูง	การปรับตัว กิจกรรม	N	๘๕	๑๔๓	๖๔
		$\sum X$	๑๖๓๓๒.๐๐๐๐	๒๔๑๒๖.๐๐๐๐	๑๓๓๖๖.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๔๕๐๐๕.๔๘๙๓	๘๒๐๑๓.๔๘๕๒	๓๘๔๐๔.๔๘๙๓
		$\bar{X}$	๒.๑๔๓๔	๒.๒๓๕๑	๒.๓๓๓๒
		S^2	๑.๒๔๔๕	๑.๕๒๒๑	๑.๓๖๕๓
ต่ำ	การปรับตัว กิจกรรม	N	๘๓	๑๑๖	๕๒
		$\sum X$	๑๓๖๓๒.๐๐๐๐	๒๔๓๔๒.๐๐๐๐	๑๑๔๕๓.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๕๓๓๑๘.๔๘๙๑	๓๔๐๐๓.๔๘๕๘	๓๕๖๔๔.๔๘๘๑
		$\bar{X}$	๒.๔๑๔๐	๒.๓๓๘๕	๒.๕๐๓๓
		S^2	๑.๕๒๓๔	๑.๕๔๕๐	๑.๕๒๑๐

ตาราง ๔๓ คาสติพิพจน์ฐานขององค์ประกอบทางคานาเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรม
ในวิทยาลัย ของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาและ ระดับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	องค์ประกอบ	คาสติพิพจน์	รายได้ของบิดามารดา			
			๑	๒	๓	๔
สูง	เศรษฐกิจ	N	๓๖	๑๑๔	๖๓	๓๘
		$\sum X$	๔๕๕๐.๐๐๐๐	๖๒๕๕.๐๐๐๐	๓๖๕๒.๐๐๐๐	๒๐๑๓.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๑๕๘๘๓.๕๕๕๐	๑๓๙๑๘.๕๕๕๐	๑๐๓๓๓.๕๕๕๔	๕๑๔๔.๕๕๕๓
		$\bar{X}$	๒.๕๒๕๓	๒.๑๒๕๒	๒.๒๕๕	๑.๕๘๕๒
		S^2	๑.๖๔๓๑	๑.๕๒๕๒	๑.๓๑๕๓	๑.๑๑๓๒
	การปรับตัว	N	๓๖	๑๑๔	๖๓	๓๘
		$\sum X$	๖๒๒๓.๐๐๐๐	๘๘๖๘.๐๐๐๐	๔๕๒๕.๐๐๐๐	๓๐๘๘.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๑๙๖๒๐.๕๕๕๘	๒๖๘๕๓.๕๕๕๔	๑๖๕๒๒.๕๕๕๑	๙๖๔๑.๕๕๕๕
		$\bar{X}$	๒.๕๕๘๘	๒.๔๓๐๕	๒.๔๔๕๕	๒.๔๓๔๔
		S^2	๑.๖๒๕๔	๑.๖๖๒๕	๑.๒๕๐๖	๑.๒๘๓๐
	กิจกรรม	N	๓๖	๑๑๔	๖๓	๓๘
		$\sum X$	๔๖๐๑.๐๐๐๐	๖๖๓๔.๐๐๐๐	๔๐๑๕.๐๐๐๐	๒๔๐๓.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๑๑๓๓๐.๐๐๐๐	๑๓๖๖๔.๕๕๕๔	๑๐๕๓๔.๕๕๕๔	๖๘๕๕.๕๕๕๖
		$\bar{X}$	๒.๐๑๘๐	๑.๕๘๐๑	๒.๑๒๕๓	๒.๑๕๒๓
		S^2	๑.๐๓๒๕	๑.๔๐๑๔	๑.๓๖๑๓	๑.๒๖๓๓
	เศรษฐกิจ	N	๕๓	๑๐๒	๔๓	๔๕
		$\sum X$	๓๔๓๘.๐๐๐๐	๖๒๖๕.๐๐๐๐	๒๕๐๕.๐๐๐๐	๒๕๕๓.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๑๐๓๕๕.๕๕๕๔	๑๘๕๓๒.๕๕๕๔	๘๒๓๓.๕๕๕๖	๖๕๕๘.๕๕๕๓
		$\bar{X}$	๒.๖๒๓๕	๒.๓๖๒๕	๒.๒๕๘๓	๒.๐๓๕๓
		S^2	๑.๖๖๒๖	๑.๕๓๓๕	๑.๕๕๑๓	๑.๓๕๑๖

ตาราง ๔๓ (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	องค์ประกอบ	ค่าสถิติ	รายไต่ของนิคมารกา			
			๑	๒	๓	๔
ค่า	การปรับตัว	N	๕๓	๑๐๒	๔๓	๔๕
		$\sum X$	๔๓๔๔.๐๐๐๐	๘๓๕๓.๐๐๐๐	๓๕๓๒.๐๐๐๐	๓๘๘๒.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๑๖๒๑๓.๕๕๕๑	๖๘๓๐๘.๕๕๕๔	๑๒๕๓๓.๕๕๕๓	๑๖๐๔๕.๕๕๕๓
		$\bar{X}$	๒.๘๒๐๘	๒.๖๕๓๕	๒.๖๕๓๖	๒.๔๓๕๘
		S^2	๑.๖๐๔๕	๑.๕๓๘๔	๑.๓๓๔๓	๑.๕๕๓๓
	กิจกรรม	N	๕๓	๑๐๒	๔๓	๔๕
		$\sum X$	๓๔๑๖.๐๐๐๐	๖๕๓๓.๐๐๐๐	๓๓๓๕.๐๐๐๐	๓๑๕๓.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๕๖๕๑.๕๕๕๖	๒๐๑๓๖.๕๕๕๕	๕๓๕๒.๕๕๕๕	๕๑๖๐.๕๕๕๖
		$\bar{X}$	๒.๑๔๔๔	๒.๒๓๘๘	๒.๓๖๖๘	๒.๑๓๒๑
		S^2	๑.๔๓๕๕	๑.๐๐๑๑	๑.๓๓๓๕	๑.๕๕๓๕
สูง	เศรษฐกิจ	N	๓๖	๑๑๔	๖๓	๓๕
		$\sum X$	๑๔๔๑๔.๐๐๐๐	๒๑๘๐๒.๐๐๐๐	๑๒๕๕๖.๐๐๐๐	๓๖๑๒.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๓๓๒๒๑.๕๕๕๑	๖๒๓๓๓.๕๕๕๓	๓๔๔๔๑.๕๕๕๕	๒๑๒๑๑.๕๕๕๓
		$\bar{X}$	๒.๓๖๔๔	๒.๑๓๓๒	๒.๒๓๒๐	๒.๒๓๓๕
		S^2	๑.๕๖๕๓	๑.๐๐๕๕	๑.๒๓๕๕	๑.๒๓๐๑
ค่า	เศรษฐกิจ	N	๕๓	๑๐๒	๔๓	๔๕
		$\sum X$	๑๑๖๓๘.๐๐๐๐	๒๒๐๓๑.๐๐๐๐	๑๐๐๕๔.๐๐๐๐	๕๖๖๘.๐๐๐๐
		$\sum X^2$	๓๖๓๐๕.๕๕๕๐	๖๓๘๕๕.๕๕๕๖	๓๐๖๐๑.๕๕๕๒	๒๘๒๐๕.๕๕๕๔
		$\bar{X}$	๒.๑๘๓๕	๒.๑๕๕๕	๒.๓๔๐๕	๒.๒๓๖๑
		S^2	๑.๖๐๐๘	๑.๕๓๕๕	๑.๓๓๒๒	๑.๕๕๓๖

ภาคผนวก ข.

แบบสำรวจ

แบบสำรวจ

ท่านนักศึกษาชั้น ป.กศ. ปีที่ ๒ ที่รัก

คณะผู้วิจัยซึ่งประกอบด้วยนิสิตปริญญาโทสาขาการแนะแนวกลุ่มหนึ่ง ไก่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับองค์ประกอบทางค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ที่มีผลต่อการติ่กษาของท่าน ซึ่งอาจจะนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยและการศึกษาต่อไป

ดังนั้น จึงไ่ขอความร่วมมือจากท่านในการกรอกแบบสำรวจนี้ ความความรู้สึกและสภาพที่เป็นจริงของท่านมากที่สุด ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้จะถือเป็นความลับ และท่านไม่ต้องลงชื่อขอให้ตอบแบบสำรวจนี้ด้วยความจริงใจและสบายใจในการให้คำตอบ สำหรับผลของการศึกษาค้นคว้า จะสรุปออกมาเป็นส่วนรวม ไม่เฉพาะเจาะจงตอบบุคคลใดโดยเฉพาะ

หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างก็ จึงขอขอบกุ่มมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ

คณะผู้วิจัย

คำชี้แจงในการตอบแบบสำรวจ

๑. แบบสำรวจฉบับนี้แบ่งออกเป็น ๒ ตอนคือ

ตอนที่ ๑ เป็นคำถามถึงรายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่าน โดยให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในกรอบ ☐ หน้าข้อที่เป็นสภาพจริง ๆ ของท่าน ส่วนคำถามที่เว้นช่องไว้ให้นั้น ให้ท่านเติมคำตอบของท่านลงไป คำถามในตอนที่ ๑ นี้มี ๘ ข้อ

ตอนที่ ๒ ข้อคำถามมีอยู่ ๘ ข้อ เป็นข้อความที่กล่าวถึงปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมภายในวิทยาลัย ขอให้ท่านอ่านคำถามด้วยความระมัดระวัง แล้วไปทบทวนพิจารณาว่าเรื่องนั้นเป็นปัญหาแก่ท่าน น้อย - มาก เพียงใดตามลำดับ คือ ๑. น้อยที่สุด ๒. น้อย ๓. ปานกลาง ๔. มาก ๕. มากที่สุด เมื่อท่านมีความคิดเห็นเช่นไรแล้วก็ไปทบทวนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ข้อคำถาม	น้อยที่สุด ๑	น้อย ๒	ปานกลาง ๓	มาก ๔	มากที่สุด ๕
๑. ท่านชอบวิชาต่อไปนี้เพียงใด					
๑.๑ คณิตศาสตร์	✓				
๑.๒ - - - ฯลฯ - - -					

ถ้าท่านชอบวิชาคณิตศาสตร์น้อยที่สุดก็ขีดเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ ๑ ถ้าท่านชอบน้อยก็ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ ๒ ถ้าชอบปานกลางขีด ✓ ลงในช่องที่ ๓ ถ้าชอบมากขีด ✓ ลงในช่องที่ ๔ และถ้าชอบมากที่สุดก็ขีด ✓ ลงในช่องที่ ๕ ดังเช่นตัวอย่างข้างบนนั้น

๒. ขอย้ำว่า เพื่อให้การศึกษาค้นคว้านี้เป็นประโยชน์ต่อวิทยาลัยและนักศึกษาทุกท่าน ขอให้ท่านตอบทุกข้อความความเป็นจริงมากที่สุด คำตอบของท่านจะเก็บเป็นความลับ.

ตอนที่ ๑

๑. ท่านเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครู จังหวัด
๒. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
๓. อายุ ปี
๔. อาชีพของบิดา ☐ ครู รายได้ประมาณเดือนละ บาท
☐ รับราชการ
☐ อื่น ๆ
- อาชีพของมารดา ☐ ครู รายได้ประมาณเดือนละ บาท
☐ รับราชการ
☐ อื่น ๆ
- อาชีพของผู้อุปการะ ☐ ครู รายได้ประมาณเดือนละ บาท
☐ รับราชการ
☐ อื่น ๆ
๕. จำนวนพี่น้องในครอบครัวทั้งหมด คน
ชาย คน
หญิง คน
แต่งงานแล้ว คน
ท่านเป็นคนที่
๖. สถานที่พักในระหว่างศึกษาเมื่อปีที่แล้ว ☐ บ้านตนเอง ☐ หอพักวิทยาลัย
☐ บ้านเช่า ☐ หอพักเอกชน
☐ วัด ☐ อาศัยผู้อื่นอยู่
๗. ภูมิลำเนาเดิม จังหวัด
๘. ผู้ให้ความอุปการะทางการศึกษา
☐ บิดามารดา ☐ ผู้อุปการะ ☐ อื่น ๆ

ตอนที่ ๒

ข้อคำถาม	น้อยที่สุด ๑	น้อย ๒	ปานกลาง ๓	มาก ๔	มากที่สุด ๕
องค์ประกอบทางค่านิยมธุรกิจ ก. ท่านมีปัญหาในการใช้จ่ายในเรื่องต่อไปนี้ เพียงใด ๑. ค่าอุปกรณ์การเรียน ๒. ค่ากิจกรรม ๓. ค่ารักษาพยาบาล ๔. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น การบริจาค, ค่าของขวัญ, ค่าสังสรรค์ ฯลฯ ๕. ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในวิทยาลัย ๖. ค่าพาหนะ ๗. ค่าเครื่องใช้ที่จำเป็น ๘. ค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ๙. ค่าที่พักอาศัย ๑๐. ค่าอาหารกลางวัน ข. ครอบครัวของท่านมีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้ เพียงใด ๑. ปัญหาเรื่องรายได้ของครอบครัว ๒. ปัญหาค่าใช้จ่ายในการกินอยู่ของครอบครัว ๓. ปัญหาค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาล					

ข้อคำถาม	น้อยที่สุด ๑	น้อย ๒	ปานกลาง ๓	มาก ๔	มากที่สุด ๕
๔. ปัญหาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุคคลในครอบครัว ๕. ปัญหาเรื่องหนี้สินของครอบครัว ๖. ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายสำหรับที่พักอาศัย ๗. ปัญหาค่าใช้จ่ายเรื่องเสื้อผ้า ๘. ปัญหาเรื่องความแน่นอนของรายได้ของครอบครัว ๙. ปัญหาการรับผิดชอบต่อญาติพี่น้องที่พึ่งตนเองไม่ได้ ค. ท่านมีความจำเป็นในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด ๑. การหารายได้นอกเวลาเรียน ๒. การขอความช่วยเหลือในเรื่องการเงินจากญาติพี่น้อง ๓. การขอทุนเพื่อการศึกษา ๔. การขอความช่วยเหลือทางการเงินจากบริการแนะแนว ๕. การหางานทำระหว่างปิดภาคเรียน ๖. การทำงานเพื่อหารายได้ในเวลาเรียน ๗. การยืมเงินจากบุคคลอื่น					

ข้อคำถาม	น้อยที่สุด ๑	น้อย ๒	ปานกลาง ๓	มาก ๔	มากที่สุด ๕
<u>องค์ประกอบทางด้านการปรับตัว</u> ท่านมีความรู้สึกในเรื่องต่อไปนี้อย่างไร ๑. รู้สึกว่าตนเองใจร้อนและอารมณ์หงุดหงิดอยู่เสมอ ๒. รู้สึกว่าตนเองขาดเสรีภาพในการคบเพื่อนต่างเพศ ๓. รู้สึกว่าตนเองมีความกับขงใจเพราะนึกหวังในเรื่องต่าง ๆ ๔. รู้สึกว่าตนเองขาดความเข้าใจกับอาจารย์ ๕. รู้สึกว่าตนเองมีความวิตกกังวลและคิดมากในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ๖. รู้สึกว่าตนเองขาดความสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศ ๗. รู้สึกว่ามีความลำบากใจในการบังคับใจตนเอง ๘. รู้สึกว่าตนเองมีไม่คอยในเรื่องต่าง ๆ ๙. มีความรู้สึกว่าขาดเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจได้ ๑๐. รู้สึกว่าต้องเก็บกดความรู้สึกของตนเองเมื่อไม่พอใจในการกระทำของบุคคลอื่น ๑๑. รู้สึกว่าตนเองมักจะนั่งฝัน (day dream) อยู่เสมอ					

ข้อคำถาม	น้อยที่สุด ๑	น้อย ๒	ปานกลาง ๓	มาก ๔	มากที่สุด ๕
๑๒. รู้สึกว่าต้องพยายามเอาใจคนอื่น					
๑๓. รู้สึกว่าเพื่อน ๆ ขาดความเข้าใจในตัว ท่าน					
๑๔. รู้สึกว่าตนเองมีความกลัวต่อการสนท ใกล้ชิดกับเพื่อนต่างเพศ					
๑๕. รู้สึกว่ามีความลำบากใจในการ วางตัวในสังคม					
๑๖. รู้สึกว่าตนเองว่าเหวเมื่อขาดเพื่อน					
๑๗. รู้สึกว่ามีความลำบากใจในการตัดสินใจ ที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ					
๑๘. รู้สึกว่าตนเองขาดความเป็นกันเองกับ อาจารย์					
๑๙. รู้สึกว่าตนเองมีความลำบากใจในการ เข้าพบอาจารย์					
๒๐. มีความรู้สึกว่ายากใหญ่ขึ้นสนใจตนเอง					
๒๑. รู้สึกว่าตนเองมีอารมณ์และจิตใจไม่คงที่					
๒๒. รู้สึกว่าตนเองต้องเสียสละเพื่อผู้อื่น เพื่อให้ได้รับความนิยมนจากเพื่อน					
๒๓. รู้สึกว่ายากให้เพื่อนต่างเพศสนใจตัว ท่าน					
๒๔. มีความรู้สึกว่าตนเองขาดความเชื่อมั่น ในการกระทำสิ่งต่าง ๆ					

ข้อคำถาม	น้อยที่สุด ๑	น้อย ๒	ปานกลาง ๓	มาก ๔	มากที่สุด ๕
๒๕. รู้สึกว่ามีความสำนึกใจในการสร้าง ความคุ้นเคยกับบุคคลอื่น					
๒๖. รู้สึกว่ามีความสำนึกใจในการอยู่ ร่วมกับคนหมู่มาก					
๒๗. รู้สึกว่าตนเองมีปมก้อยในเรื่อง ภูมิสำนึก					
๒๘. มีความรู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ในที่ชุมนุมชน					
๒๙. มีความรู้สึกที่ตนเองโกรธง่ายเมื่อ เพื่อนหยอกล้อ					
๓๐. รู้สึกว่าตนเองขาดความสามารถในการ ปรับตัวในวิธีการเรียน การสอน และการสอบ					
๓๑. รู้สึกว่ามีความสำนึกใจในการหา เรื่องมาสนทนากับบุคคลอื่น					
๓๒. มีความรู้สึกเกรงใจในการขอความ ช่วยเหลือจากบุคคลอื่น					
<u>องค์ประกอบทางค่านิยมในวิทยาลัย</u>					
ท่านมีส่วนรวมในกิจกรรมต่อไปนี้เพียงใด					
๑. การทำงานในสถานศึกษา					
๒. การจัดการรศการต่าง ๆ					
๓. กิจกรรมของชุมนุมภาษาไทย					

ข้อคำถาม	น้อยที่สุด ๑	น้อย ๒	ปานกลาง ๓	มาก ๔	มากที่สุด ๕
๔. กิจกรรมชุมนุมศิลปะและทัศนศึกษา ✓					
๕. กิจกรรมชุมนุมวิทยาศาสตร์					
๖. กิจกรรมชุมนุมคณิตศาสตร์					
๗. การเล่นเกม กีฬา ✓					
๘. การบริหารงานในชุมนุมต่าง ๆ ✓					
๙. กิจกรรมชุมนุมวัฒนธรรม ✓					
๑๐. การพัฒนาวิทยาลับ ✓					
๑๑. การจัดกิจกรรมในวันสำคัญ ✓					
๑๒. กิจกรรมชุมนุมสหกรรมศาสตร์					
๑๓. การให้บริการในห้องสมุด ✓					
๑๔. การออกกำลังกายอาสาพัฒนา ✓					
๑๕. กิจกรรมชุมนุมโสศกทัศนศึกษา ✓					
๑๖. กิจกรรมชุมนุมสังคม					
๑๗. การจัดบริการอาหารกลางวัน ✓					
๑๘. การช่วยงานรณการในวิทยาลัย ✓					
๑๙. กิจกรรมของชุมนุมภาษาอังกฤษ					
๒๐. การจัดการแข่งขันกีฬา กีฬา ✓					
๒๑. การร้องเพลง					
๒๒. กิจกรรมชุมนุมเกษตร					
๒๓. การทำงานเป็นตัวแทนหรือเป็นหัวหน้าชั้น ✓					

ข้อคำถาม	น้อยที่สุด ๑	น้อย ๒	ปานกลาง ๓	มาก ๔	มากที่สุด ๕
๒๔. การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ✓					
๒๕. การศึกษานอกสถานที่ ✓					
๒๖. การแสดงทาง ๗ ✓					
๒๗. การควบคุมดูแลหอพัก ✓					
๒๘. การจัดทำหนังสือ ✓					
๒๙. การเขียนกีฬา กรีฑา ✓					
๓๐. กิจกรรมการวิ่งแข่งและสังสรรค์ ในวิทยาลัย ✓					